An. et vol. XL 26 Octobris - 21 Novembris (Ser. II, v. XV) - N. 11-12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM. — Fasciculus n. 11: Acta Pii Pp. XII: Epistula Encyclica, p. 433 - Constitutiones Apostolicae, p. 436 - Litterae Apostolicae, p. 444 - Epistulae, p. 457 - Allocutio, p. 464 - Nuntius radiophonicus, p. 465. — Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis*: Provisio Ecclesiarum, p. 469 - *S. C. de Propaganda Fide*: Decretum, p. 470 - *S. C. Rituum*: Decreta in causis beatificationis Servorum Dei, p. 471. — Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Citatio edictalis, p. 476 - Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze, pp. 477-480.

Fasciculus n. 12: Acta Pii Pp. XII: Constitutiones Apostolicae, p. 481 - Litterae Apostolicae, p. 491 - Epistula, p. 500 - Nuntius radiophonicus, p. 503 - Allocutio, p. 507. — Acta SS. Congregationum: *S. S. C. S. Officii*: Decretum, p. 511 - *S. C. Rituum*: Decreta in causis beatificationis et canonizationis Servorum Dei, p. 512. — Acta Tribunalium: *S. R. Rota*: Citationes edictales, p. 516. — Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Religiosi: Avviso di concorso - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 518-528.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XLVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano

Administratio:
Libreria Editrice Vaticana

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 800 — extra Italiam, Lib. 2000 seu $ 4

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 75 — extra Italiam, Lib. 180 seu $ 0,35

Libraria Vaticana subnotatoribus fasciculos Commentarii mittere potest etiam via aërea, charta Indica impressos.

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

Conto corrente con la Posta

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XL, n. 11 - 26 Octobris 1948)

ACTA PII PP. XII

EPISTULA ENCYCLICA

PAG.

In multiplicibus curis. - Ad venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: publicae iterum indicuntur supplicationes ad pacem in Palaestina conciliandam. - 24 Octobris 1948 . . 433

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *Portus Veteris.* - Canonicorum Capitulum in cathedrali ecclesia Portus Veteris erigitur. - 31 Ianuarii 1948 436

II. *De Conceptione et de Chaco* (de Chaco Paraguayano). - E Dioecesi de Conceptione et de Chaco et e Vicariatu Apostolico de Chaco territorii partes distrahuntur et novus exinde erigitur Vicariatus Apostolicus de Chaco Paraguayano. - 11 Martii 1948 . . 438

III. *De Pontianak* (de Sintang). - Vicariatus Apostolicus de Pontianak dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica de Sintang. - 11 Martii 1948 440

IV. *De Queenstown.* - Praefectura Apostolica de Queenstown ad Vicariatus Apostolici gradum evehitur. - 9 Aprilis 1948 441

V. *Transvaallensis et Kimberliensis* (Praetoriensis). - E Vicariatibus Apostolicis Transvaallensi et Kimberliensi pars distrahitur, quae in novum Vicariatum Apostolicum, « Praetoriensem » nuncupandum, erigitur. - 9 Aprilis 1948 443

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Cum Romanum Pontificem.* - Beatus Martinus de Porres, Confessor ex Ordine Fratrum Praedicatorum, peculiaris omnium operum iustitiae Reipublicae Peruvianae Patronus caelestis declaratur. - 10 Ianuarii 1945 444

II. *Ut pretiosissima gemma.* - Ecclesia paroecialis, Godii in Arce Mantuanae dioecesis extans, Deo in honorem B. Mariae V. vulgo « Madonna della Salute » dicata, Basilicis minoribus accensetur. - 15 Augusti 1946 445

III. *Paroecialis Ecclesiae.* - Ad dignitatem et honorem Basilicae minoris evehitur ecclesia paroecialis Deo in honorem S. Martini dicata et in civitate posita, cui nomen vulgo « Hal » intra fines Archidioecesis Mechliniensis. - 15 Augusti 1946 448

IV. *Solatium in aerumnis.* - Basilicae minoris titulo ac privilegiis decoratur ecclesia B. Mariae Virginis Perdolentis « ad tabellas marianas », vulgo « Maria Traferl », intra dioecesis Sancti Hippolyti fines. - 15 Decembris 1947 451

V. *Providentissimus Deus.* - S. Iosephus Calasanctius caelestis Patronus constituitur omnium scholarum popularium christianarum ubique exsistentium. - 13 Augusti 1948 454

EPISTULAE

I. *Laetamur equidem.* - Ad Revmum P. Boccella Ioannem, Tertii Ordinis Regularis Sancti Francisci Ministrum Generalem: quinto impleto saeculo ab ipsius Ordinis pontificia approbatione et primi Capituli Generalis celebratione. - 30 Iunii 1948 457

II. *Perpetua semper.* - Ad Excmum P. D. Vachon Alexandrum, Archiepiscopum Octaviensem, eumdemque Catholicae Studiorum Universitatis Octaviensis Magnum Cancellarium: primo vertente saeculo ab ipsa Octaviensi Universitate condita. - 20 Iulii 1948 458

III. *Periucundo excepimus animo.* - Ad Excmum P. D. Béljveau Arthurum, Archiepiscopum Sancti Bonifacii, primo expleto saeculo ab ipsa dioecesi condita consecrationem Cathedralis templi peracturum. - 23 Iulii 1948 459

IV. *Quotiescumque oculis.* - Ad Emum P. D. Henricum tit. Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Presbyterum Cardinalem Pla y Deniel, Archiepiscopum Toletanum, quem Legatum mittit ad Sanctuarium Compostellanum Sancti Iacobi. - 25 Iulii 1948 . 461

V. *Christi Regno.* - Ad Emum P. D. Antonium tit. S. Laurentii in Panisperna S. R. E. Presbyterum Cardinalem Caggiano, Episcopum Rosariensem, quem Legatum mittit ad Conventum catholicae educationis, e cunctis Americae nationibus Paxiae indictum. - 8 Septembris 1948 463

ALLOCUTIO

Ad Excmum Virum d'Ormesson Vladimirum, Galliae Oratorem extra ordinem liberis cum mandatis, Litteras publicas Summo Pontifici porrigentem. - 29 Septembris 1948 464

NUNTIUS RADIOPHONICUS

Ad christifideles ob Conventum catholicae educationis provehendae e cunctis Americae nationibus Paxiae coadunatos. - 6 Octobris 1948 465

(*sequitur pag. III*)

An. et vol. XL 26 Octobris 1948 (Ser. II, v. XV) - N. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

EPISTULA ENCYCLICA

AD VENERABILES FRATRES PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: PUBLICAE ITERUM INDICUNTUR SUPPLICATIONES AD PACEM IN PALAESTINA CONCILIANDAM.

PIUS PP. XII

Venerabiles Fratres salutem et Apostolicam Benedictionem. — In multiplicibus curis, quae hoc temporum flexu — ex quo futurae maximi momenti condiciones orientur universae hominum familiae — gravissimum Supremi Pontificatus onus Nos experiri iubent, illae peculiari modo Nos sollicitant, quae ad bellum spectant, quod Sacra Palaestinae Loca cruentat. Verum enim vero vobis asseverare possumus, Venerabiles Fratres, nec laetam, nec tristem rerum vicissitudinem acerrimum posse relevare dolorem, qui vehementer Nos angit, dum animo recogitamus illa in regione, in qua Christus Iesus suum effudit sanguinem ut cunctum redimeret hominum genus, fraternum adhuc effluere cruorem: atque ubi primum angelicum pacis nuntium in noctis tenebris insonuit mentibusque affulsit, gentes inter se digladiari, miserorum cotidie magis augeri miseriam, atque expavescentium gliscere terrorem, dum exsules ac profugi, ad milia bene multa e sua terra deturbati, vagantur longe, panem quaerentes tutumque perfugium. Ea etiam peculiari de causa aegritudine maereque afficimur, quod Nobis perlatum est illa religionis ac beneficentiae aedificia, quae prope Sacra Loca habentur, non pauca, nec levia accepisse detrimenta; unde timendum

est vel ipsa Sacra Loca, cum in Palaestina, tum praesertim Hierosolymae — quae quidem loca natali, vita atque obitu Divini Redemptoris Nostri consecrata fuere — eamdem posse deflendam habere sortem. Supervacaneum autem est, Venerabiles Fratres, vobis significare Nos in praesenti rerum discrimine, quod auctiora etiam mala in posterum portendere videtur, non tacitos Nostrum compressisse in animo dolorem, sed quidquid in facultate esset, studiose effecisse, ut opportunum pro viribus huic causae adhiberetur remedium. Nostis enim, cum ante dimicationis initium Arabum optimates coram admisissemus, qui sua Nobis cupiebant testari obsequia, Nos, factis ad eos ex animo verbis, sollicitudinem Nostram pro Palaestinae pace aperuisse, ac clare affirmateque asseverasse eiusmodi veri nominis pacem non vi, non armis assequendam fore, sed veritate ac iustitia, sed mutua uniuscuiusque iuris in tuto posita securitate, servatisque consuetudinibus a maioribus acceptis, ad religionem praesertim quod attinet, ac debitis utriusque partis officiis invicem praestitis. Cum autem conflagratio iam orta esset, Nos, qui pro Apostolico, quo fungimur, Ministerio, supra humanae societatis conflictus nullo non tempore erigimur, aequanimitate summa impense, pro facultate, allaboravimus, ut concordia ac tranquillitas, cum iustitia copulatae, in Palaestina triumpharent, ac Sacra inibi Loca incolumia atque inviolata manerent. Et quamvis fere undique ad Apostolicam hanc Sedem, supplices preces ab omne genus egentibus admoveantur, nihilo secius, quotiescumque potuimus, iis omnibus enisi sumus suppetias occurrere, qui ex bello detrimenta fecissent, cum per Nostros in Palaestina, in Libano et in Aegypto Legatos impertitis auxiliis, tum aliarum Nationum christifidelibus ad idem propositum atque inceptum paterno animo excitatis. Quoniam vero Nobis perspectum est difficili huic ac salebrosae causae componendae humanas opes impares evadere, precibus potissimum confidimus, quae ad Divinum pacis Principem adhibeantur; atque adeo per Encyclicam Epistulam « Auspicia quaedam », haud ita pridem datam, vos adhortati sumus, Venerabiles Fratres, quemadmodum iterum adhortamur, ut publicae a vobis et a gregibus, pastorali sollicitudini vestrae concreditis, habeantur supplicationes, quibus id tandem, Beata Virgine Maria auspice, impetretur « ut, rebus... in Palaestina aequitate compositis, inibi etiam concordia et pax feliciter redintegretur ». [1] Haud incassum invitationem eiusmodi Nostram evenisse, non sine animi solacio, novimus. Ac novimus etiam, dum Nos, iis omnibus coniuncti, quos ubique terra-

[1] *Acta Apostolicae Sedis*, 1948, n. 5, p. 171.

rum habemus in Christo filios, supplicando operandoque enitebamur, ut res in Palaestina ordinatim feliciterque componerentur, cordatos non defuisse homines, qui, nec parcentes laboribus, nec periculis territi, ad hoc idem assequendum contenderent propositum; quorum quidem nobiles nisus heic placet publice agnoscere ac dilaudare. In praesens tamen, dum conflictatio non remittit neque conquiescit, ac iacturae ruinaeque, quae inde consequuntur, miserrime augentur, opportunum ducimus Nostras iterare invitationes, fore omnino confisi ut eaedem non modo a vobis, Venerabiles Fratres, sed a christianis etiam omnibus libenti actuosoque animo excipiantur. Quemadmodum postridie calendas Iunias Sacro Purpuratorum Patrum Collegio coram admisso declaravimus, Nostrum eidem pandentes animum ob hanc causam sollicitum et anxium, incredibile prorsus Nobis videtur futurum ut universa christianorum communitas voluntate facile acquiescente, vel inani indignatione cernat sacras illas terras, quas suave omnibus erat invisere, ac venerabundo animo incensoque deosculari amore, ab armigeris ferro ignique vastari, et ab aëronavibus, incendiariis missilibus e caelo deiectis, pessumdari ac diripi; incredibile prorsus videtur Nobis fieri posse ut Sacra illa Loca ipsumque Iesu Christi sepulcrum temere diruantur. Immo potius fiduciam fovemus bonam fore ut, quae a christianis ex toto terrarum orbe ad Omnipotentem ac Misericordissimum Deum hac de causa admoventur preces, itemque nobilissima illa tot hominum vota, qui veritatem bonitatemque appetunt, id reapse efficiant, ut iis, qui populorum gubernacula moderantur, minus asperum minusque arduum pateat iter, quod ad iustitiam tranquillitatemque in Palaestina restituendam conducat; atque ita res ibi ordinari possint ut — mutua omnium, quorum causa est, consensione et opera collata — et publica privataque utriusque partis securitas in tuto ponatur, et spiritualis socialisque vitae condiciones habeantur, quae ad rectam verique nominis prosperitatem conferant. Parique modo futurum confidimus ut indictae preces ac nobilissima eiusmodi proborum hominum vota — e quibus manifestum est quantopere fere universa humana communitas Sacra illa Loca cordi habeat — iis omnibus, qui in supremis coetibus gravissimam causam tractant de redintegranda populorum pace, id persuadeant prorsus, opportunum nempe omnino esse ut Hierosolymae ac vicinitati, ubi Divini Redemptoris vitae ac mortis veneranda servantur monumenta, regimen tribuatur « internationali » iure statutum ac solidatum, quod in praesentibus rerum adiunctis satius aptiusque videtur sacra eadem monumenta tueri posse. Quo quidem « internationali » iure opportunum itidem erit commeatuum ad Sacra Loca

securitatem confirmare, divinorum rituum libertatem sartam tectamque ponere, ac mores denique consuetudinesque a maioribus traditas incolumes servari. Ac faxit utinam Deus ut quam primum dies elucescat, quo pias ad Sacra Loca peregrinationes iterum christiani suscipere possint, ibique iisdem luculentius pateat, Iesu Christi amoris testimonia meditantibus, qui pro fratrum salute vitam profudit suam, quo modo homines ac gentes, pacatis rebus rationibusque suis, una simul vivere queant. Qua quidem spe freti, cum vobis, Venerabiles Fratres, vestrisque gregibus, tum iis omnibus, qui volenti animo has excipient hortationes Nostras, caelestium gratiarum auspicem Nostraeque benevolentiae testem, Apostolicam Benedictionem perlibenter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die XXIV mensis Octobris, anno MDCCCCXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

PORTUS VETERIS

CANONICORUM CAPITULUM IN CATHEDRALI ECCLESIA PORTUS VETERIS ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In maximo cuiusvis dioecesis templo, ad sacrorum canonum normam, exstare oportet Capitulum Cathedrale, sacerdotum nempe coetum doctrina, pietate ac prudentia praecellentium, qui divini cultus splendorem, *laudes canentes Deo* adaugeant, simulque Episcopo in dominicae plebis regimine opera et consilio praesto sint. Apostolicae autem Sedis est Capitula erigere et constituere. De venerabilium itaque Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, attento favorabili voto venerabilis Fratris Ephraem Forni, Archiepiscopi titularis Darnitani, Nuntii Apostolici in Republica Equatoriana, lubenti animo excipiendas duximus preces venerabilis Fratris Nicanoris Caroli Gavilanes Chamorro, Portus Veteris Episcopi, qui ut in sua cathedrali ecclesia Capitulum instituatur enixe a Nobis expostulavit.

Suppleto igitur, quatenus opus sit, aliorum quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia, suprema auctoritate Nostra, in dioecesis Portus Veteris cathedrali ecclesia Capitulum erigimus et constituimus, constans duabus Dignitatibus, nempe Decano et archidiacono, atque quatuor Canonicis, quorum alter ad Theologi, alter ad Poenitentiarii officium ad iuris normam deputabuntur. Episcopi autem cura erit quamprimum congruam dotem pro capitularium praebendis constituere. Dignitatum collatio Nobis et Apostolicae Sedi reservamus; canonicorum vero nominatio, servatis de iure servandis, ad Episcopum spectabit, dummodo pro illa vice beneficium reservationibus non sit obnoxium, de quibus in canone 1435 Codicis Iuris Canonici. Chorale servitium, considerantes quod in praesenti Presbyteri in Canonicos eligendi aliis ecclesiasticis vacare muniis cogantur, indulgemus ut, quousque praesentes circumstantiae perduraverint, in diebus tantum solemnioribus persolvatur, quos Episcopus constituet. Cum autem deceat ut qui in Episcopi senatum et consilium adsciscuntur quibusdam insignibus et privilegiis condecorentur, statuimus ut Dignitates et Canonici in capitularibus functionibus et intra fines tantum suae dioecesis adhibeant rochetum, extremam habens manicarum partem violacei coloris, mozetam violaceam, laneam vel sericam, iuxta ritus solemnitatem et cappam nigram cum cauda numquam explicanda. Volumus insuper ut capitulares constitutiones ad iuris tramitem et iuxta quae supra a Nobis statuta sunt quam primum conficiantur, quas ab Episcopo adprobatas, a Dignitatibus et Canonicis religiose adservari iubemus. Statuimus porro ut, Capitulo erecto et constituto, consultores dioecesani actu exsistentes absque ulla declaratione a suo munere cessent. Ad quae omnia uti supra disposita et constituta exsecutioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem in Equatoriana Republica Nuntium Apostolicum deputamus eique necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus facimus ad S. Congregationem Consistorialem quam primum transmittendi authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar. Praesentes autem Litteras firmas, validas et efficaces exsistere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, id prorsus irritum et inane esse et fore volumus ac declaramus, contrariis quibuslibet, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus derogamus. Harum vero Litterarum transumptis vel excerptis, etiam

impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus Litteris ostensis tribueretur. Nemini autem hanc paginam erectionis, constitutionis, statuti, concessionis, derogationis, commissionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contradicere liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die trigesima prima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno nono.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

Fr. R. C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 44 – Al. Trussardi.

II

DE CONCEPTIONE ET DE CHACO
(DE CHACO PARAGUAYANO)

E DIOECESI DE CONCEPTIONE ET DE CHACO ET E VICARIATU APOSTOLICO DE CHACO TERRITORII PARTES DISTRAHUNTUR ET NOVUS EXINDE ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE CHACO PARAGUAYANO.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo in Paraguayana regione septentrionali Dei regno prolatando melius consulatur, congruum visum est ut a dioecesi de Conceptione et de Chaco, in *Paraguay*, et de Vicariatu Apostolico de Chaco, in *Bolivia*, partes separentur et novus exinde Vicariatus Apostolicus illic constituatur. Lubenti itaque animo Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium tum S. Congregationis Consistorialis, sub cuius dicione dioecesis de Conceptione et de Chaco exstat, tum S. Congregationis de Propaganda Fide consulto, oblatas Nobis preces excipien-

das duximus; ac proinde, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, atque omnibus mature perpensis ac certa scientia, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine novum in regione septentrionali Paraguayanae Reipublicae erigimus et constituimus Vicariatum Apostolicum, de Chaco Paraguayano denominandum, et illum apostolicis Patrum Societatis S. Francisci Salesii curis committimus, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum. Novi huius Vicariatus Apostolici fines hi erunt: ad septentrionem: fines inter Paraguay et Boliviam, idest linea quae e *Cerro Ustarez* incipiens per *Fortin Paredes* transit, sequitur per *Cerro Chovoreca*, ac in flumine *Rio Negro* apud *Cerrito Jara* terminat; ad orientem: ripa dextera *Rio Negro* fluminis usque ad huius confluentiam cum *Rio Paraguay* flumine, et ripa dextera istius fluminis usque ad eius confluentiam cum *Rio Monte Lindo* flumine; ad meridiem: fines Praefecturae Apostolicae de Pilcomayo; ad occidentem: fines inter Paraguay et Boliviam. Novo itaque Vicariatui Apostolico de Chaco Paraguayano, ita constituto ac limitibus circumscripto, eiusque pro tempore Antistiti omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur, iisdemque eos adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die undecima Martii mensis, Pontificatus Nostri anno nono.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 17 - Al. Trussardi.

III

DE PONTIANAK
(DE SINTANG)

VICARIATUS APOSTOLICUS DE PONTIANAK DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SINTANG.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ut in Archipelago Indonesiano catholicae rei incremento et evangelizationis operi aptius atque utilius consuli possit, Nobis, pro supremi quo fungimur apostolatus officio, peropportunum visum est novam in Borneo occidentali constituere Praefecturam Apostolicam. De consilio itaque venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum, praehabito venerabilis Fratris Georgii De Jonghe D'Ardoye, Archiepiscopi titularis Misthiensis et in Archipelago Indonesiano Delegati Apostolici, favorabili voto, atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, e latissimo Vicariatus Apostolici de Pontianak in Borneo Occidentali territorio partem illam distrahimus, quae provinciam civilem de Liutang complectitur, et eam in novam erigimus et constituimus praefecturam Apostolicam, *de Sintang* nomine appellandam. Novam hanc Praefecturam Apostolicam curis committimus Presbyterorum Missionariorum Societatis Mariae, qui vulgo Patres Monfortani nuncupantur, quique in illa Missione iam dudum ad Christi regnum prolatandum sedulo adlaborant, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum. Eidem autem Praefecturae de Sintang eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent: et istos pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus

haberi fidem, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die undecima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno nono.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

† Alfonsus Carinci, Archiep. Tit. Seleuc., *Dec. Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 43 – Al. Trussardi.

IV

DE QUEENSTOWN

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE QUEENSTOWN AD VICARIATUS APOSTOLICI GRADUM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Digna plane videtur quae ad maioris dignitatis gradum evehatur quaevis inter infideles gentes enascens Ecclesia, si catholica religio non mediocre illic suscepit incrementum. Magno cum gaudio itaque accepimus in Praefectura Apostolica de Queenstown in Africa Meridionali, a cl. m. Pio Papa Undecimo, Praedecessore Nostro, Apostolicis sub plumbo Litteris *In illas quoque*, die vicesima nona mensis Martii, anno millesimo nongentesimo trigesimo octavo datis, erecta, postremis hisce annis indefesso labore constantique zelo Sodalium Piae Societatis Missionum seu Societatis Apostolatus Catholici, cui concredita est, non parum increvisse fidelium munerum et missionalia opera; quare enixas dilecti Filii Societatis illius Superioris Generalis oblatas Nobis preces,

attento etiam favorabili voto venerabilis Fratris Martini Lucas, Archiepiscopi titularis Adulitani et in Africa Meridionali Delegati Apostolici, libenter excipiendas duximus. De venerabilium igitur Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Praefecturam Apostolicam de Queenstown, eius servatis appellatione et finibus, in Vicariatum Apostolicum evehimus; eumque eiusdem Societatis Apostolatus Catholici Sodalium curis, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, concredimus, maxime in Domino confisi eos ob hanc suae missionis provectionem ad novos maioresque in dies exantlandos labores allectum iri. Novo igitur huic Vicariatui Apostolico de Queenstown eiusque pro tempore Praesulibus omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus Apostolici eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die nona Aprilis mensis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Bernardus De Felicis, *Prōton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 70 – Al. Trussardi.

V

TRANSVAALLENSIS ET KIMBERLIENSIS (PRAETORIENSIS)

E VICARIATIBUS APOSTOLICIS TRANSVAALLENSI ET KIMBERLIENSI PARS DISTRAHITUR, QUAE IN NOVUM VICARIATUM APOSTOLICUM, « PRAETORIENSEM » NUNCUPANDUM, ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae ad fidem catholicam facilius inter infideles populos prolatandam necessaria vel opportuna videantur, ea, pro supremo Nobis divinitus commisso apostolatus munere, praestare satagimus. Hinc lubenter preces excipiendas censuimus venerabilis Fratris Martini Lucas, Archiepiscopi titularis Adulitani, in Africa Meridionali Delegati Apostolici, qui, consentientibus venerabilibus Fratribus David O'Leary, Vicario Apostolico Transvaallensi, et Hermanno Meysing, Vicario Apostolico Kimberliensi, ab Apostolica Sede expostulavit ut territorii partem, ex istorum Antistitum Vicariatibus ut infra distractam, in novum Vicariatum Apostolicum erigere decernamus, clero saeculari concredendum. Nos itaque, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, suppleto, quatenus opus sit, aliorum quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, ac certa scientia, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, e Vicariatu Apostolico Transvaallensi districtus civiles de *Pretoria* et de *Brits*, ac de Vicariatu Apostolico Kimberliensi districtus civiles de *Rustemburg* et *Marico* distrahimus et territorium quatuor horum districtuum civilium in novum erigimus et constituimus Vicariatum Apostolicum, cui nomen erit *Praetoriensis*, et eum cleri saecularis illius regionis Sacerdotibus, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, concreditum volumus, magnopere confisi christianum nomen illorum Evangelii Praeconum studio facilius et efficacius suos inter cives propagari posse. Novo igitur huic Vicariatui Apostolico Praetoriensi eiusque pro tempore Praesulibus omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus Apostolici eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, uti supra disposita et constituta, rata

ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclestica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die nona Aprilis mensis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Bernardus De Felicis, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 69 – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BEATUS MARTINUS DE PORRES, CONFESSOR EX ORDINE FRATRUM PRAEDICATORUM; PECULIARIS OMNIUM OPERUM IUSTITIAE REIPUBLICAE PERUVIANAE PATRONUS CAELESTIS DECLARATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum Romanum Pontificem deceat votis Episcoporum concedere, quae eo spectent, ut provide Christifidelium bono societatisque profectui spirituali consulatur, annuendum censemus supplicationibus, quae Tertii Conventus Eucharistici Peruviani Nationalis occasione Nobis Venerabiles Fratres Archiepiscopi, Episcopi ac Praelati Peruvianae ditionis, nuper adhibuerunt, ut beatum Martinum de Porres, ex Ordine Praedicatorum Confessorem, peculiarem Operum iustitiae in Peruviana ditione Patronum caelestem declarare velimus. Ipsum enim Beatum in Americae regionibus iidem

Praesules laetantur maxima veneratione coli, ita ut Rectores etiam Reipublicae Peruvianae precibus praedictis vota sua impense addant. Apostolicus vero Nuntius Noster in Republica Peruviana, qui Nos de rebus hisce edocet, commendationibus quoque suis Rectorum ac Praesulum, quos memoravimus, petitionem amplissime exornat. Quae cum ita sint, audito Venerabili Fratre Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Praenestino Episcopo, Sacra Rituum Congregationis Praefecto, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae Potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Beatum Martinum de Porres Confessorem ex Ordine Praedicatorum peculiarem omnium Operum iustitiae Reipublicae Peruvianae caelestem Patronum confirmamus, constituimus ac declaramus, omnibus et singulis liturgicis privilegiis adiectis, quae huiusmodi Patronatus propria sunt. Haec decernimus, edicimus, statuentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris, die X mensis Ianuarii anno MCMXXXXV, Pontificatus Nostri sexto.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

II

ECCLESIA PAROECIALIS, GODII IN ARCE MANTUANAE DIOECESIS EXTANS, DEO IN HONOREM B. MARIAE V. VULGO « MADONNA DELLA SALUTE » DICATA, BASILICIS MINORIBUS ACCENSETUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Ut pretiosissima gemma in aureo anulo sic Ecclesia, in qua pervetusta Imago Beatae Mariae Virginis sub titulo V. « Madonna della Salute » ditissimo fulget diademate Eidem sollemniter imposito Nostro Nomine die IV mensis Novembris superioris anni a Dilecto Filio Nostro Adeodato Ioanne Sanctae Romanae Ec-

clesiae Presbytero Cardinali Piazza, Venetiarum Patriarcha, lumen affert, decus et ornamentum antiquissimae Godii arci, quae a Gothis, ad historiae fidem, anno CCCCXII condita in ripa Mincii fluminis, medius fuit et, quoad artem bellicam, maximi ponderis locus vehementium armorum, pugnarum, contentionum, tum barbarorum tum « *Gonzaga* » Marchionum temporibus praecipueque saeculo elapso. Ubi saeculares res gestae sunt, saepenumero cruentae, alias saevae et virtutibus infestae, alias insignes optimaeque, illic, tantis tamque arduis contemptis difficultatibus, una cum civili religiosa quoque vita percrebruit ac praesertim circum dominicas ac marianas aedes floruit. Quas inter historia est digna Ecclesia, quam valde vehementer eius Parochus, dilectus filius Iulius Ghidoni, Nobis celebravit in maiusque extulit. Nam, anno MLV Henricus III S. R. I. Rex « plebem de Gothi... cum omnibus sacerdotibus » Mantuano Episcopo confirmavit: quae verba, certis ex tabulis excerpta, iam perantiquis a temporibus sacellum Sanctae Mariae Magdalenae in honorem in castro inferiori fuisse probant. Tunc temporis inter incolas eminuit Sordellus Visconti, strenuus insectator intemperantiae vitiorum, arrogantiae principum suae aetatis virorum, cuius afferunt memoriam fidelibus templum adeuntibus duae singulari arte ex aere factae a Iosepho Menozzi, sculptore, lampades igniferae, eximiae magnitudinis, quae in Ecclesia conspiciuntur ab utroque latere Altaris Maioris una cum sex aliis candelabris item ex aere eleganter fictis. Saeculo XII ineunte, cum Episcopus Mantuanus vetus Sanctae Mariae Magdalenae sacellum dono monachis S. Benedicti dedisset, novum in castro superiori exstructum fuit templum in honorem Beatae Mariae Virginis, quod paroeciale gradatim vocatum fuit, ibique vita paroecialis, praesertim a Concilio Tridentino, in dies sese agitare coepit. Anno MDLXXXIV a Gulielmo Gonzaga, Mantuae Duce munificentissimo, refectum sub titulo S. Petri Apostoli, monachis a S. Hieronymo ex Congregatione Faesulana traditum fuit usque ad annum MDCLXXVI. Cum autem anno MDCXIII terra ingenti concussu mota fuisset ac proinde ipsum fere a fundamentis corruisset, Godienses incolae, religiosa flagrantes pietate, novam super vetusti templi ruinas, ab anno MDCCXXIX usque ad annum MDCCXXXV, Ecclesiam exstruxerunt, quam postea deinceps Parochi, plerique aucti Protonotariorum Apostolicorum titulo, exornandam curarunt. Anno denique MCMXXXVIII, coepit Ecclesia praecipuis operibus et artificiis summis augeri, quae usque ad praeteritum annum templi auxerunt splendorem. Fidelium Godiensium beneficentia donaque militum in immani horrendoque bello tandem superiore anno perfecto, Parochi Prioris Ecclesiae studium assiduum et fervida indu-

stria ingentem compararunt pecuniam ad magnificentiam templo afferendam, arte singulari auctam praecipui fictoris Iosephi Menozzi. Marmoreis plurium colorum laminis parietes multifariam inducti; aureis tectoriis Ecclesiae caelum ornatum; onyx specularis per quem clara lux solis ex amplis fenestris descendens tenuis fit temploque mysticam affert umbram, quae multitudinis animos ad preces fundendas ab imo pectore allicit; vere mirificum et summo artificio factum opus Christi Cruci affixi, qui, eximia magnitudine, Altari imminet; optimae structurae genere confectum. Tabernaculum e parte exteriore aeneum, ab interiore ex onyche, quod viridibus niveisque nitet lapillis, gemmisque fulget; cancelli praeterea eleganter ex aere perfecti; porro sublime suggestum, a duabus e marmore statuis Philosophiae et Theologiae imagines exprimentibus ab utroque latere fultum, pariter ex aere mirifice caelatum, cui numidici lapidis, onychis aurique opera addita sunt; ac potissimum marmorea statua Sanctae Theresiae ab Infante Iesu, miti suavique obitu excedentis, suaviterque ab angelo fultae: haec plura sunt opera et artificia, aliis omissis, quibus Ecclesia redundat. Sic decorata, a Venerabili Fratre Dominico Menna, Mantuano Episcopo, die XXI mensis Octobris superioris anni consecrata est et, paucis post diebus, die nempe IV mensis Novembris, auctoritate Nostra, per similes Apostolicas Litteras die XXIX mensis Octobris eiusdem anni sub anulo Piscatoris datas, aurea corona gemmata per Dilectum Filium Nostrum S. R. E. Cardinalem Patriarcham Venetiarum, ut supra memoravimus, sollemniter redimita est fictilis perantiqua Imago *Beatae Mariae Virginis,* quae, intra moenia castri Godii anno MDCCII inventa, et vulgo appellata « del terraglio », saeculo post illata fuit in Ecclesiae sacellum ad hoc ipsum perpolite instructum, quaeque, ab interitu oppidi servatrix, bello saeviente, atque Godiensium salutis auctor, vulgo « Madonna della Salute » vocata, nunc admirandum in modum in sacello conspicitur super magnificentissimum Altare ope militum exstructum. Praefatus Parochus Prior Godii, qui cultum pietatemque erga Beatam Mariam Virginem quam maxime provehenda iugiter curavit, deque Ecclesia sua tantas habuit laudes, ferventia depromens vota populi Godiensis, enixas preces, commendationis officio communitas Venerabilis Fratris Episcopi Mantuani, humiliter Nobis adhibuit ut Ecclesiam paroecialem Godii titulo ac dignitate Basilicae Minoris decorare dignemur. Nos, ut filialis pietas Godiensis populi erga *Beatam Mariam Virginem,* gratiarum omnium apud Deum sequestram, magis magisque firmetur, augeatur, ultro libenterque oblatis Nobis precibus votisque annuendum censuimus. Quare, collatis consiliis cum Venerabili Fratre

Nostro Carolo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Salotti, Episcopo Praenestino, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, Ecclesiam paroecialem, Deo in honorem Beatae Mariae Virginis vulgo « Madonna della Salute » dicatam, Godii in arce exstantem, intra fines Mantuanae dioecesis, titulo ac dignitate Basilicae Minoris decoramus, cum omnibus privilegiis, praerogativis, atque iuribus quae Ecclesiis hoc titulo honestatis rite competunt. Contrariis quibusvis nihil obstantibus. Haec benigne largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam, secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Augusti, in festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, anno MCMXXXXVI, Pontificatus Nostri octavo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

III

AD DIGNITATEM ET HONOREM BASILICAE MINORIS EVEHITUR ECCLESIA PAROECIALIS DEO IN HONOREM S. MARTINI DICATA ET IN CIVITATE POSITA, CUI NOMEN VULGO « HAL » INTRA FINES ARCHIDIOECESIS MECHLINIENSIS.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Paroecialis Ecclesiae, Deo in honorem Sancti Martini dicatae, intra fines Archidioecesis Mechliniensis, in civitate cui nomen *Hallae,* vulgo « Hal » exstantis, antiquitatem, magnificentiam, splendorem, cultumque praefervidum erga Imaginem Beatae Mariae Virginis, a fere septem saeculis intra dictum templum maxima affectam admiratione, amplissimo Nobis celebravit libello Dilectus Filius Noster Ioseph Ernestus Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis van Roey, Archiepiscopus Mechliniensis. Namque illius Ima-

ginis cultus, *Hallis*, in oppido, proximo Bruxellis, inde ab anno MCCLVII ortus est — uti in suo libro, per Plantinianos typos Antverpiae edito anno MDCIV, tradidit Iustus Lipsius, in Lovaniensi Studiorum Universitate Professor eximiusque marialis cultor. Mechtildes, uxor Florentini IV, Comitis Hollandiae et Zelandiae, unam e tribus Imaginibus, quas dono acceperat, tunc temporis Ecclesiae Hallensi obtulit. Sic crevit Beatae Mariae Virginis cultus Hallis, miras propter gratias quae ab Eius gremio manabant, ut non modo e vicinia sed etiam ex longinquo fidelium turmae eam celebrarent. Cum autem Ecclesia illa ad excipiendam christifidelium multitudinem nimium facta esset angusta, Sodalitas cui vulgo nomen « Clercs et vallerts de Notre Dame de Hal », faventibus praecipue Decessoribus Nostris rec. mem. Ioanne Pp. XXIII et Martino Pp. V, stipem a populo tam copiose coegit, ut novum ampliusque templum, eiusdem vi, erectum sit. A bon. mem. Petro, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali d'Ailly, Archiepiscopo Cameracensi, sollemniter consecratae saeculo XV ineunte, usque ad Gallicam perturbationem, sumptuosae Ecclesiae illi subiecta fuit civitas Hallensis. Eiusdemque nominis Beatae Mariae Virginis Confraternitas, anno MCCCXXXXIV erecta et a Decessore Nostro rec. mem. Eugenio Pp. IV anno MCDXXXII approbata, memoratu digna est quia ad eam non solum illius ditionis cives ascripti fuerunt, sed et Galli quoque, Germani, Itali, Hispani, Poloni, Scoti, Hiberni et Angli. Quos inter sodales adnumerantur etiam optimates, comites, duces, reges nec non imperator. Quinquaginta circiter sunt in Belgio Confraternitates Beatae Mariae Virginis Hallensis, quarum nonnullae in Gallia quoque exstant. Recordatione fruimur insignium benefactorum vel peregrinorum, idest Ludovici XI, Delphini Galliae, qui pulcherrimum obtulit ostensorium anno MCCCCLX; Caroli V Imperatoris, Philippi II, Hispaniae Regis; Archiducum Alberti et Isabellae; Henrici VIII, Anglorum Regis, qui, cum adhuc Ecclesiae esset defensor, perdives dono dedit ostensorium, quod in universo Eucharistico Congressu Londini anno MCMVIII habito ad Sanctissimum Sacramentum in ore atque oculis omnium exponendum adhibitum fuit. Nec pios inter peregrinos praetermittendi sunt Sanctus Ignatius de Loyola et Sanctus Ioannes Berchmans, nec non Maria Henrica, secunda Belgarum Regina. Ipsi Decessores Nostri rec. mem. Iulius II, Pius IX et Leo XIII peculiarem erga Hallensem Beatam Mariam Virginem pietatem insignibus suis comprobarunt donis. Inclyta Imago diademate redimita fuit, nomine Pii Pp. IX, ab Archiepiscopo Mechliniensi die IV mensis Octobris anno MDCCCLXXIV. Temporum decursu fervida erga Hallensem Virginem re-

ligio vividior facta est: ad eam colendam ingens confluit frequenterque fidelium vis, praesertim singulis Maii mensis diebus, in Pentecostes festo et prima Dominica Septembris, ex urbe potissimum Bruxellis huiusque e vicinia, atque ex Hannonia quoque, Flandria, Leodio et Namurco, nec non e septemtrionali Galliae regione. Processiones plurimae, quarum prima mentio anno MDXXXII habetur, quibusque per civitatem Imago ipsa magna cum pompa vehitur, clara sunt publici cultus marialis signa. Singulis quinquenniis mira arte ab Hallensibus in honorem Patronae civitatis ludi scaenici eduntur, quibus complures intersunt gentes exterarum quoque nationum. Ecclesia vero, quae tam praeclaram possidet custoditque excultam Imaginem, magnificum est pretiosumque structurae gothicae monumentum, quod copiosis renidet operibus mirifico artificio ab insignibus sculptoribus factis. Splendide a Caroli V Sculptore, Ioanne Mone, confectum, exstat atque eminet Altare cum retabulo ex alabastro, maximaque sunt in admiratione imagines extypae septem Sacramentorum et quattuor Ecclesiae Doctorum. Antiquae structurae genere confectum, conspicitur prope chorum tabernaculum. In Ecclesiae thesauro insuper etiam reposita sunt magni pretii ostensoria, calices, coronae, grave plerumque artis argentum, aliaque abundans atque excellens supellex. Hisce omnibus singillatim expositis et peculiari antiquoque cultu erga Imaginem Beatae Mariae Virginis et magnificentia Hallensis Ecclesiae S. Martini, Dilectus Filius Noster Cardinalis Archiepiscopus Mechliniensis enixas Nobis adhibuit preces, commendationis officio quoque suffultas Venerabilis Fratris Nostri Clementis S. R. E. Cardinalis Micara, Episcopi Veliterni, in Belgio iam Nostri Nuntii Apostolici, ut supra illustratam Ecclesiam Nos titulo et privilegiis Basilicae Minoris condecorare dignaremur. Ad Mechliniensis et praecipue Hallensis populi pietatem erga Beatam Mariam Virginem firmandam, roborandam ac magis magisque augendam intenti, Nos Eminentissimi Praesulis votis perlibenter annuere statuimus. Audito igitur Venerabili Fratre Nostro Carolo S. R. E. Cardinali Salotti, Episcopo Praenestino, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, Ecclesiam paroecialem Sancto Martino sacram, Hallis, intra fines Archidioecesis Mechliniensis exstantem, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* decoramus, omnibus cum privilegiis, praerogativis atque iuribus, quae Ecclesiis hoc titulo honestatis rite competunt. Contrariis quibuslibet non obstantibus. Haec benigne largimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac perma-

nere: suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Augusti, in festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, anno MCMXXXXVI, Pontificatus Nostri octavo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

IV

BASILICAE MINORIS TITULO AC PRIVILEGIIS DECORATUR ECCLESIA B. MARIAE VIRGINIS PERDOLENTIS « AD TABELLAS MARIANAS », VULGO « MARIA TRAFERL », INTRA DIOECESIS SANCTI HIPPOLYTI FINES.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Solatium in aerumnis, in adversis fortitudo semper et ubique habita est Beatissima Dei Genetrix Virgo ***Maria,*** Christifidelibus maximum et dolores fortiter tolerandi et fiduciam in Deum numquam amittendi praebens exemplum. Nil mirum proinde si, inter varias et poëticas et benignas ipsi Deiparae tributas appellationes, crebrior animisque carior illa exstet, qua « Virgo Perdolens » seu « Dolorosa » dulciter fidenterque appellatur. Cuius ad aras, ante Ipsius Effigies, tum marmore sculptas tum in tabulis depictas, frequentes conveniunt populi et animos doloribus ob privatas vel publicas calamitates vexatos, tamquam tenerrimae Matri filioli, effundunt, ita ut dici possit Templum quodque, ubi Dolorum Virginis Effigies asservatur, cum totius nationis ac populi historia arcte coniunctum esse. Eo convenientibus fidelibus audiri videtur materna ac dolens illa vox: « O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor similis sicut dolor meus! »; iisdemque dulce est ac maximo solacio Caelestis Matris doloribus suas Patriaeque angustias intexere, ut leniri possint et in gaudium converti. Haud aliter profecto accidit, prout Nobis innotuit, quod ad Ecclesiam pertinet Uni Trinoque Deo

dicatam in honorem Beatae Mariae Virginis Perdolentis, « ad Tabellas Marianas », vulgo « *Maria Traferl* », intra Sancti Hippolyti dioeceseos fines, apud Vindobonam, principem Austriae Urbem. Enimvero, exeunte saeculo XVI et praesertim XVII albescente, pietas erga Marialem Effigiem, in tabula lignea depictam et in eadem Ecclesia asservatam, diffundi coepta est, atque adeo, signis miraculisque faventibus, percrebuit, ut sive Episcopus Passaviensis, tunc loci Ordinarius, sive Ratisbonensis Antistes, tunc Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyter Cardinalis, canonica inquisitione rite peracta, Primum Lapidem pro exstruendi Templi fundamentis, die XXV mensis Aprilis anno MDCLX, sollemniter posuerint; novamque pulchrioremque Ecclesiam in honorem Virginis Mariae Perdolentis dedicaverunt. Quae celeberrima in tota Austria et Bavaria brevi evasit, tum ob loci amoenitatem tum ob architecturae pulchritudinem qua ceteris antecellit. Clarissimi et architecti, et pictores et varii generis artifices in aedificandam exornandamque Ecclesiam operam suam contulerunt, gloriam Dei nec non Mariae Virginis cultum augentes, populorumque foventes pietatem. Pretiosis marmoribus picturisque magni pretii renident sollemnia Altaria, ferreis cancellis septa; auro vero refulgent magnus suggestus ac praelonga chori lorica. Eiusdem profecto Ecclesiae fama, saeculo potissimum XVIII, non modo peregrinorum turmas alliciebat, sed etiam Romanos Imperatores atque Archiduces Austriacos, qui, eam visitantes, multis iisdemque praeclaris donis cumulabant. Anno autem MDCLXXXIII, infensissimis Turcis Vindobonam oppugnantibus et obsidentibus, frequentiores impensioresque effundebantur fidelium preces, ab ipso Innocentio Pp. XI, rec. mem., Decessore Nostro, in universo orbe catholico inditae, potissimumque in illa, nondum perfecta, proximiore Mariali Ecclesia, donec, die XII mensis Septembris, eadem Virgo Maria, per Ioannem Sobieski, Poloniae Regem, atque strenuum, non minus quam devotum, Supremum Exercituum Ducem, Christianis claram apertamque prodidit victoriam, Vindobonam totamque Austriam, immo et Europam, a Turcarum periculo penitus liberavit. Anno denique MDCCLXXXIII, supra memorata Ecclesia in Paroeciam evecta est, eidemque nonnulli Sacerdotes, una cum Parocho, etiam nunc inserviunt. Decus huius Templi splendoremque augent, praeter insignes Sanctorum Reliquias, privilegia et quam plurimae Indulgentiae, quibus a Summis Pontificibus potissimumque a Decessore Nostro Leone Pp. XIII, fel. rec., Templum ipsum ditatum est. Piae insuper Consociationes fidelium ad divini cultus magnificentiam et ad Religionis incrementum alacriter intendunt; hisce vero novissimis temporibus, ad reficiendum sacrum aedificium,

christifideles et ex omni ordine cives laudabili contentione adlaboraverunt. Quae omnia retulit Nobis Venerabilis Frater Michaël Memelauer, Sancti Hippolyti Episcopus, qui, proprio nomine et Canonicorum omnisque Cleri, nec non Procerum universique populi, enixas Nobis deprompsit preces, ut Ecclesiam « ad Tabellas Marianas », Perdolenti Virgini Mariae dicatam, titulo ac privilegiis Basilicae Minoris decorare dignaremur. Nos porro, ad augendam huius Templi magnificentiam, cuius historia una cum Austriae praeclaris eventis est arctissime coniuncta, ad fovendam in dies fidelium pietatem, nec non ad tribuendum Parochi ac Sacerdotum sollertiae atque Sodalium navitati publicum luculentumque praemium, postulationes, quas supra memoravimus, excipiendas statuimus. Audito igitur Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium litterarum vi perpetuumque in modum, memoratam Ecclesiam, Uni Trinoque Deo in honorem Beatae Mariae Virginis Perdolentis « ad Tabellas Marianas », vulgo « Maria Traferl », dicatam atque intra Sancti Hippolyti dioeceseos fines exsistentem, ad dignitatem *Basilicae Minoris*, cum omnibus privilegiis huic titulo adnexis, evehere perhibenter decrevimus. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illique Ecclesiae ad quam pertinet, nunc et in posterum, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XV mensis Decembris, anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostri nono.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

V

S. IOSEPHUS CALASANCTIUS CAELESTIS PATRONUS CONSTITUITUR OMNIUM SCHOLARUM POPULARIUM CHRISTIANARUM UBIQUE EXSISTENTIUM.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Providentissimus Deus, Qui numquam Ecclesiam suam contra impios inimicorum hominum conatus, opportunis auxiliis munire et aequatis temporum necessitatibus praesidiis defendere cessat, Nobis, christianae reipublicae bono provehendo iugiter intentis, misericorditer concedit ea Supremi Pastoris officia obire quae praesentia rerum adiuncta magis requirere videntur. Et revera hac Nostra aetate, qua puerorum et adolescentium recta institutio, ob plurimas et omnibus notas causas, quanto difficilior eo magis est necessaria, dum veritatis osores, ne ab impudentissimis quidem calumniis abhorrentes, quotidie effutire non dubitant Catholicam Ecclesiam haud umquam aut raro et inepte infimae plebis necessitatibus consuluisse, propitia Nobis praebetur occasio in mentem fidelium omnium revocandi quae et quanta Christi Ecclesia, Sanctorum suorum opera et studio, omni tempore egerit ut pueri et adolescentes e populo egentiores et tenuiores ad virtutis semitam adducerentur, litterisque, scientiis et artibus, uno verbo, omni humanitate gratuito instituerentur. En, intra paucos dies, tertium feliciter explebitur saeculum ex quo Sanctus Iosephus Calasanctius, Fundator Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, aetate gravis ac meritis superabundans, sanctissime obdormivit in Domino, et secundum pariter erit plenum saeculum ex quo idem sanctus vir, merito angelus et princeps studiosae iuventutis, iam cum in saeculo adhuc viveret, vocatus, a Decessore Nostro rec. me. Benedicto XIV, in Vaticana Basilica, intra Beatorum numerum sollemniter adnumeratus fuit. Nos igitur, qui geminatae laetitiae memorati Ordinis, de christiana educatione optime meriti, iam per epistolam ad Praepositum Generalem, quodammodo Nosmetipsos iunximus, nunc volumus novum propensae voluntatis Nostrae erga Calasanctianam Religiosam Familiam testimonium proferre, etiam ut, Divini Magistri mandatis obsequentes, paternam adsiduamque sollicitudinem Nostram erga pueros et adolescentes, pauperes praesertim et omni ope destitutos, iterum iterumque manifestam faciamus; utque christifideles universi erga Sanctum Iosephum Calasanctium eiusque Sodales et Scholas Pias grati sint pro merito, eiusdem Patris Legiferi aliorumque venerabilium virorum exempla sequantur et frugiferis Ordinis laudati operibus adiumenta, pro viribus conferant. Gravissimis enim et indubiis probatum est docu-

mentis ipsum Calasanctium, hac Alma in Urbe, ad Sanctae Dorotheae templum, trans Xystum pontem, anno MDXCVII, primam in Europa scholam publicam pueris e populo egenis et derelictis gratuito instituendis aperuisse. Ad quod saluberrimum et tunc praesertim maxime necessarium opus aggrediendum Vir Dei inde a suscepto, in Hispania, patria sua, sacerdotio, sibi ipsi visus est superne vocari, cum Urgellensis dioecesis Vicarii Generalis munere fungebatur. Narratur enim, cum in ea urbe commoraret, vocem ipsum audivisse intimam illud sibi iterum iterumque inculcantem : perge Romam, Ioseph, perge Romam, et cum fluctuaret ancipite animo multitudinem puerorum innumerabilem in somnis vidisse ; eiusdemque teneras adhuc mentes et iuvenilia pectora ad pietatem et litteras ab se invitari, institui, doceri. Cuius visionis Iosephus recordatus est dum, Romae commorans, quadam die, forum aliquod pertransiens, revera puerorum agmen ei ob oculos venit, scurrilia et turpia miseranda adeo licentia proferentium ut precocem suam corruptionem satis satisque ostenderent. Videt Ille, miseretur ex animo et sibi dicta audit verba Spiritus Sancti : « Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adiutor ». Scholas igitur, uti diximus, tunc fundavit quas *Pias* Calasanctius ipse appellari voluit ut earum naturam et finem clare ostenderet quasque Dominus eiusque Sanctissima Mater, inter difficultates, hostilitates, persecutiones quamplurimas manifeste protegere numquam cessarunt atque e Decessoribus Nostris multi, inde ab initio, benigno prosecuti sunt favore. Clemens revera VIII, vix cognito Calasanctii consilio gratis instituendi pueros ex plebe, patrocinio suo rem avocavit et, nisi morte praeventus esset, ipse Pias Scholas procul dubio approbavisset : Paulus V opus Iosephi « auctore Deo » susceptum dixit et anno MDCXVII *Congregationem Scholarum Piarum* instituit, quam a suo nomine *Paulinam* cognominari voluit ; Gregorius XV, cui Sanctus Iosephus, Narniae commorans, superno lumine illustratus, electionem in Summum Pontificem praedixerat princeps eiusdem Sancti et Sodalium amicus fuit, nam Constitutione Sua Apostolica *In supremo apostolatus solio,* anno MDCXXI edita, Paulinam Congregationem ad gradum Ordinis Religiosi evexit et eius Constitutiones paulo post probavit ; Urbanus VIII vetuit ne alii, Scholarum Piarum nomine ad lucrum uterentur : Alexander VII Iosephi Beatificationis causam introduxit ; Clemens IX omnes gratias omniaque privilegia a Gregorio XV Scholarum Piarum Ordini concessa iterum probavit et confirmavit ; Clemens item XII sollemniter declaravit Iosepho missionem coelitus esse traditam maxime « ad exemplum primum exhibendum christianae popularis eruditionis universae » ; Benedictus deinde XIV, qui Calasanctium « Iobum legis gratiae » vocaverat, Illum inter Beatorum agmina, uti diximus, abhinc duo plena saecula, adnumeravit, donec Clemens XIII, anno MDCCLXVII, Eumdem Sanctorum Albo accensuit. Postremus vero Benedictus XV fel rec., hisce

nostris temporibus, in pontificio documento anno MCMXVII edito, S. Conditori Scholarum Piarum primatui in provehenda puerorum pauperculorum gratuita institutione suam apposuit supremam sanctionem. Nil mirum proinde si Scholae Piae, tot et tantis munitae coelestibus praesidiis, tantis laudibus et suffragiis elatae et contra detractores protectae, brevi tempore late in Italiam et Europam ac in Americam diffusae, uberrimos ubique virtutis et scientiae fructus protulerint et etiam hodie floreant ad ornamentum et laetitiam Ecclesiae Sanctae, ad utilitatem christianae iuventutis, cuius Sanctus Iosephus Calasanctius inter maximos Patres et Magistros amantissimos est iugiter habendus. Haec omnia animo repetentes, et vestigiis inhaerentes tot Romanorum Pontificum, qui in hac Divi Petri Cathedra per tria haec saecula Nos praecesserunt, precibus quibus dilectus filius hodiernus Procurator Generalis Ordinis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, totius Ordinis vota expromens, Nos humiliter et enixe rogavit, ut, ad duplicis centenariae celebrationis quam diximus memoriam perennandam, ad antiquum Religionis Calasanctianae desiderium, alias huic Apostolicae Sedi patefactum, explendum, Sanctum Iosephum Calasanctium christianae popularis institutionis Patronum eligere de Nostra benignitate dignaremur, ultro libenterque annuere decrevimus. Quare, audito Venerabili Fratre Nostro Clemente Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Micara, Episcopo Veliterno, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, praesentium Litterarum tenore deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, perpetuumque in modum, *Sanctum Iosephum Calasanctium Confessorem omnium Scholarum popularium christianarum ubique exsistentium caelestem apud Deum Patronum* constituimus, eligimus, declaramus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent seu pertinere potuerunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XIII mensis Augusti, anno MDCCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

EPISTULAE

I

AD REVM̃UM P. BOCCELLA IOANNEM, TERTII ORDINIS REGULARIS SANCTI FRANCISCI MINISTRUM GENERALEM : QUINTO IMPLETO SAECULO AB IPSIUS ORDINIS PONTIFICIA APPROBATIONE ET PRIMI CAPITULI GENERALIS CELEBRATIONE.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Laetamur equidem, illud a vobis initum esse consilium sollemniter recolendi, vertente hoc anno, quinti expleti saeculi, ex quo Tertius iste Ordo Regularis a Decessore Nostro fel. rec. Nicolao V per Litteras Apostolicas « Pastoralis officii » probatus est et primum in Umbria Capitulum Generale concelebratum. Etenim Franciscale eiusmodi Institutum, hoc haud brevi annorum decursu, inter tot difficultates rerumque publicarum vicissitudines, haud parvos poenitentiae, doctrinarum operumque apostolatus fructus in Ecclesiae bonum comparavit. Postremis autem lustris, praesertim postquam isti Ordini accesserunt florentes Hispaniae et Americae congregationes, non modo sodalium vestrorum numerus feliciter crevit, sed curae quoque et sollicitudines praecipue ad iuvenes in vestris collegiis instituendos, ad sacras missiones in terris infidelium promovendas, ad reditum dissidentium in sinum Ecclesiae precibus a Deo impetrandum, prospera acceperunt incrementa. Nos vero, qui nihil habemus antiquius, quam ut religiosi sodales Franciscales, seraphico illo Dei hominumque ardore, quo Assisiensis Patriarcha flagrabat, magis magisque inflammentur, eorumque instituta, pro novis temporum necessitatibus, novis sociorum auctibus frugiferumque operum accessione in dies revirescant et vigeant, pia consilia inceptaque vestra libenter dilaudamus et saecularia sollemnia faustis votis ominibusque prosequimur. Plane itaque confidimus fore, ut ipsa praeteritorum recordatio fructuum, quos hactenus cepistis, ad maiora vos excitet atque ad aemulandas sancti Francisci virtutes laboresque exacuat impellatque vehementer. Quod ut prospere succedat, caelestium conciliatricem donorum paternaeque caritatis Nostrae testem, tibi, Dilecte Fili, omnibusque sodalibus tuae moderationi concreditis Apostolicam Benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis Iunii, anno MDCCCCXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

II

AD EXCMUM P. D. VACHON ALEXANDRUM, ARCHIEPISCOPUM OCTAVIENSEM, EUMDEMQUE CATHOLICAE STUDIORUM UNIVERSITATIS OCTAVIENSIS MAGNUM CANCELLARIUM : PRIMO VERTENTE SAECULO AB IPSA OCTAVIENSI UNIVERSITATE CONDITA.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Perpetua semper exstitit laus Ecclesiae Pastorum, praesertim vero Romanorum Pontificum, veri nominis scientiam humanasque artes sollicite provehere studioseque ita curare, ut, coniunctis revelationis rationisque viribus, invictum inde fidei propugnaculum constitueretur. Singulari itaque animi delectatione nuper comperimus, Catholicam istam Octaviensem studiorum Universitatem saecularia sollemnia proximo Octobri mense esse peracturam. Nos equidem, quum superiore anno ad fideles Canadienses in Marialem Conventum Octaviae congregatos per nuntium radiophonicum paterne locuti sumus, iucundam profecto mentionem fecimus de religiosis Oblatis Beatae Mariae Virginis Immaculatae, qui isti insigni doctrinarum coenaculo assiduam egregiamque operam impenderunt. Constat enim, centum abhinc annos collegium de Bytown nuncupatum iuventuti catholicae instituendae Octaviae conditum fuisse a Iosepho Eugenio Guigues, illustris memoriae presbytero Congregationis Oblatorum B. Mariae Immaculatae, qui primus Octaviensi civitati Episcopus datus est. Collegium eiusmodi, minime obstantibus difficultatibus ipsius originis reique oeconomicae angustiis, tum aedificio novis operibus amplificato novisque ad eruditionem instrumentis munito, tum concursu et frequentia alumnorum, ita fama et utilitate crevit, ut duodevicesimo anno ab ortu Universitatis studiorum civilis nomen et iura acceperit, post quattuor deinde lustra ad catholicae Universitatis dignitatem ab Apostolica Sede evectum sit. Progressu autem temporis alia disciplinarum magistrorumque incrementa obtinuit. Namque institutiones de rebus divinis et philosophicis deque iure canonico, recentioribus maxime lustris, ad meliorem amplioremque rationem redactae sunt, scholae de scientiis politicis et socialibus itemque litterarum bonarumque artium studia opportune promota, et, bello nuper confecto, duae additae sunt Facultates, altera de medicina arte, altera de scientia ad usum vitae proxime pertinentibus. Quae quidem disciplinae, sicut ceterae omnes, ad praescripta fidei catholicae et sapientiae christianae normas plane istic traduntur. Quapropter Universitas Ca-

tholica Octaviensis saeculari suae vitae spatio praeclare est merita de recta educatione et institutione iuventutis sive ex ordine clericorum sive laicorum atque in praesens optimo iure existimatur Ecclesiae patriaeque decus atque ornamentum. Aequum igitur est, ut Athenaei docentes et alumni, beneficia Dei praeterita recolentes, debitam Ei referant gratiam atque dare operam velint, ut ex ea, quae celebretur, memoria centenaria animi ipsorum ad demerendam magis magisque opem divinam et ad partes nobilissimi sui muneris strenue obeundas alacrius incitentur. Nos interea Patrem luminum omniumque bonorum Auctorem enixa prece efflagitamus, ut clarum Octaviense studiorum domicilium laetioribus in dies incrementis efflorescat prosperitatis et gloriae. Haec ut feliciter ex votis Nostris contingant, auspicem superni auxilii animique Nostri testem, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, egregio Rectori, aliisque moderatoribus, doctoribus et alumnis Catholicae studiorum Universitatis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Iulii, anno MDCCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

III

AD EXCMUM P. D. BÉLJVEAU ARTHURUM, ARCHIEPISCOPUM SANCTI BONIFACII, PRIMO EXPLETO SAECULO AB IPSA DIOECESI CONDITA CONSECRATIONEM CATHEDRALIS TEMPLI PERACTURUM.

PIUS PP. XII

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Periucundo excepimus animo, in praeclara tua sede novum cathedrale templum, stilo Romano-Byzantino affabre aedificatum, ornamentis et sacra supellectili magnifice ditatum, quod amplitudine et maiestate omnibus praestat ecclesiis in occiduis Canadiae partibus exstantibus, proximo Septembri mense sollemni ritu consecratum iri. Quae quidem fausta sacrorum celebratio, quum nuper primum expletum sit saeculum, ex quo Sancti Bonifacii sedes condita est, peropportune cumulum afferet saeculari commemorationi. Consilium enimvero iam ab anno praeterito istic susceptum est tot tantaque Dei beneficia recolendi, quae hac temporis diuturnitate fideli isti populo Deus munifica contulit largitate. Profecto Sancti Bonifacii grex centum abhinc annos tribus milibus catho-

licorum tantummodo constabat, licet eiusdem dioecesis fines latissimas complecterentur Canadiae regiones, quae ad Oceanum Pacificum vergunt easque plagas, quae spectant inter occasum solis et septemtriones. Saeculo autem vertente, ex prima Sancti Bonifacii ditione prodiere quinque archidioeceses, sex dioeceses, totidem Apostolici vicariatus, una abbatia « nullius » et duo Apostolici exarchatus; numerus vero fidelium ex illo grege pusillo ad sescenta fere milia increvit. Ipsa interea Sancti Bonifacii dioecesis, certis limitibus circumscripta, auctoritate Decessoris Nostri fel. rec. Pii IX ad sedis metropolitanae dignitatem evecta, nunc tot viget paroeciis, tam multis fioret presbyteris pluribusque religiosis familiis, tam salutaribus exornatur educationis et caritatis institutis, quae opes viresque suas in Ecclesiae civilisque societatis bonum alacriter intendunt. Saecularia igitur sollemnia Nos bonis secundisque votis prosequimur atque ominamur a Domino, ut grex tibi traditus et felici pastorum fidelium*que* copia et sollertia bonorum operum salutisque fructuum ubertate maiora in dies incrementa suscipiat. Quo interea cathedralis templi consecratio utilior populo tuo evadat, ultro facultatem damus, ut, die statuta, Antistes qui pontificali ritu sacra sollemnia peregerit, adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicat, plenariam indulgentiam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Tibi autem, Venerabilis Frater, praevalida a Deo benignissimo adprecamur solacia, ut gravem infirmamque aetatem aequo animo sustineas et copiosa ex huius vitae doloribus promerita in aeternum aevum consequi valeas. Auspicem denique auxilii divini Nostraeque peculiaris caritatis testem, Apostolicam Benedictionem tibi, Venerabilis Frater, egregio Episcopo tuo Coadiutori, universoque clero ac populo Sancti Bonifacii peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXIII mensis Iulii, anno MDCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

IV

AD EM̃UM P. D. HENRICUM TIT. SANCTI PETRI IN MONTE AUREO S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM PLA Y DENIEL, ARCHIEPISCOPUM TOLETANUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD SANCTUARIUM COMPOSTELLANUM SANCTI IACOBI.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quotiescumque oculis animove cernimus collectos bene multos iuvenes, aetatibus viribusque florentes, ad aliquod virtutis officium obeundum paratos atque expeditos, occurrit profecto Nobis cogitantibus speciosa et blanda illa amoeni ruris imago, « quum tempestas arridet et anni tempora conspergunt viridantes floribus herbas ». [1] Et sane alacres omnes puberes exstant ceu vernantes flores, qui primo ad solem aperiuntur explicantque tenues bracteas variisque tinguntur coloribus et primas in auras efflant suavitates odorum. Qui quidem multifariae fragrantiae efflatus, laeta scilicet quae apparent in puerili aevo germina virtutum, ne cito evanescant neu malis depraventur moribus, sagaci parentum atque educatorum opera ita custodienda ac moderanda sunt, ut ad ea plane, quae vera, quae honesta, quae praeclara sunt, mature convertantur. Optima sane dux iuvenilibus ingeniis est religio christiana eiusque custos et magistra Ecclesia. Siquidem religio est, quae indolem animi bonam virtute sua perficit ac nobilitat, vitiosam vero emendat et poliendo limat. Si adulescentuli in studiis doctrinae versantur, omnium doctrinarum incrementis favet Ecclesia; si litteris dant operam, est quidem Ecclesia ingenuarum litterarum moderatrix et altrix; si ad artes liberales instruuntur, artes quoque suo afflatu ad altiora excitat suoque tegit patrocinio; si mercaturis faciendis contrahendisque negotiis eruditiuntur, iubet religio iustitiam in omni re paciscenda et aequitatem sancte servari. Neque vero facile dictu videtur, quantum ad religionem in teneris animis inculcandam prosint publicae sollemnesque fidei avitae significationes. Inter quas haud postremum locum obtinent piae peregrinationes ad ea insignita templa, ubi clarissimorum sanctorum memoria maximo honore excolitur. Quoties enim praeclaras caelitum laudes ferventi gratoque animo prosequimur, toties eximiarum virtutum splendorem, quibus illi in mortali vita ceteris praeluxere, flagranti studio revocamus. Quare nobilissima Hispanorum gens Iacobi Apostoli memoriam, sanctitudinem gloriamque Compostellae, in Gallae-

[1] Lucr., II, 32-33.

ciae regione, perantiquo cultu et singulari observantia veneratur, eiusque patrocinium constanti supplicatione efflagitat. Opportune igitur istic recens initum est consilium, ut catholici ex omni Hispania iuvenes, exeunte proximo mense Augusto, piam in Compostellae sanctuarium peregrinationem suscipiant. Nos autem, qui religionis incrementum pietatisque fervorem, praesertim in molli et lubrica aetate, tanti facimus et habemus, non modo salutare consilium Nostra commendatione probamus, sed ipsis Compostellanis celebritatibus praeesse quodammodo exoptamus. Te itaque, Dilecte Fili Noster, qui vetustam atque insignem Toletanam sedem pastorali sollicitudine tenes et Romana purpura praefulges, Legatum Nostrum constituimus et renuntiamus, ut, Nostram gerens personam, sacris sollemnibus, quae proxime Compostellae, coram catholicis iuvenum cohortibus, ex Hispaniae regionibus deductis, peragentur, Nostra auctoritate praesideas, Sacroque pontificali ritu peracto, adstantibus fidelibus nomine Nostro benedicas, plenariam indulgentiam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Vota autem Nostra et desideria ore tuo explicaturus, Dilecte Fili Noster, generosae iuventae commemora, quot beneficia maiores Hispanienses ab avita religione exceperint, favente quidem Patrono Sancto Iacobo, quot exinde prosperitatis et gloriae fructus in civilem ipsam societatem profluxerint. Discant animosi adulescentes in primaevo flore oculos animosque a terrenis fluxisque rebus deflectere et ad caelestia ac nobilissima vertere, sicut priscus ille Cordubensis philosophus, Annaeus Seneca, Lucilium iuniorem ipso rationis lumine edocebat: « Corpus hoc animi pondus ac poena est: premente illo urgetur, in vinculis est, nisi accessit philosophia et illum respirare rerum naturae spectacula iussit et a terrenis ad divina dimisit. Haec libertas est, haec evagatio: subducit interim se custodiae, in quo tenetur, et caelo reficitur ». [2] Pro certo quidem habemus, te, praeclarum Nostrae mentis interpretem, perhonorificum Legati munus fauste esse utiliterque expediturum. Divini interea praesidii opisque supernae conciliatrix et nuntia, propensaeque Nostrae voluntatis testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, cunctoque clero populoque Compostellano ac fidelibus in Sancti Iacobi sanctuarium tecum conventuris, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXV mensis Iulii, in festo Sancti Iacobi Maioris Apostoli, anno MDCCCCXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

[2] *Ep.* 65.

V

AD EMUM P. D. ANTONIUM TIT. S. LAURENTII IN PANISPERNA S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM CAGGIANO, EPISCOPUM ROSARIENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM CATHOLICAE EDUCATIONIS, E CUNCTIS AMERICAE NATIONIBUS PAXIAE INDICTUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Christi Regno constabiliendo provehendoque, ex quo hominibus gloria virtutis, concordiae pax, sempiterna felicitas profluunt, optima sternitur via, ubi ad catholicae sapientiae normam et afflatum animi et mores conformentur, eaque de causa magna communis utilitatis affulget spes, si eo contenduntur et confluunt vires, ut tam salutaris disciplina apta temperatione maxime foveatur. Quam ob rem laetanti animo percepimus Paxiae, in Boliviae urbe capite, Conventum e cunctis Americae nationibus, qui de catholicae educationis variis pertractabit argumentis, celebratum iri. Quae congressio quum haud levis sit momenti indeque perdilectis istis gentibus multa maturescere posse portendantur, quae catholici nominis honori et robori usui sunt, concedentes precibus et ipsa vota Nostra explere cupientes, per purpuratum virum, qui vices Nostras gerat, ei adesse et interesse decrevimus. Te igitur, dilecte Fili Noster, Legatum Nostrum eligimus et constituimus, qui coetibus Conventus catholicae educationis Paxiae in Bolivia habendi praesideas neque dubitamus, quin, cum tuam probe pernoverimus religionis laudem, scientiam, sollertiam, demandatum tibi munus ita obiturus sis, ut fiduciae Nostrae in te positae satis facias et tibi praeclara promerita compares. Ut vero Deus Pacensi Congressui benignus aspiret eiusdemque coepta caelestium munerum ubertate fortunet, tibi, Dilecte Fili Noster, et universis qui eo convenient, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi prope Romam, die VIII mensis Septembris anno MDCCCCXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

ALLOCUTIO

***Ad Excmum Virum d'Ormesson Vladimirum, Galliae Oratorem extra ordinem liberis cum mandatis, Litteras publicas Summo Pontifici porrigentem.* ***

Excellence,

Le plaisir que Nous éprouvons à vous accueillir aujourd'hui et à recevoir de vos mains les Lettres, qui vous accréditent auprès de Nous comme Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de la République Française, est d'autant plus vif que vous n'êtes point ici un inconnu. Votre passage en cette Ambassade, aux heures les plus douloureuses qu'ait connues votre Patrie, Nous a donné, si court qu'il ait été, l'occasion de concevoir une haute estime de votre personne, d'apprécier les éminentes qualités qui font de Votre Excellence le digne représentant de la France.

Nous souvenant que ceux-là ne veillent pas en vain, dont Dieu garde et protège la cité, que ceux-là ne travaillent pas en vain, dont Dieu édifie la maison (cfr. *Ps.* 126, 1), Nous avons une pleine confiance dans l'heureux succès d'une mission, que vous abordez, Nous en avons eu autrefois le témoignage, avec un esprit tout imprégné de « la conception chrétienne de la société et de la vie ».

A Nos souhaits de bienvenue, Nous joignons, Monsieur l'Ambassadeur, l'expression des sentiments que Nous vous prions de transmettre à Son Excellence Monsieur le Président de la République et des vœux les plus ardents, que Nous formons pour la prospérité et la félicité de la France, Notre bien-aimée France à laquelle Nous attachent des liens et des souvenirs particulièrement chers.

En vous renouvelant l'assurance de l'appui très cordial que vous trouverez toujours auprès de Nous dans l'accomplissement des devoirs de votre si importante charge, Nous invoquons de grand cœur sur Votre Excellence les plus abondantes bénédictions du Très-Haut.

* Habita die 29 Septembris mensis a. 1948.

NUNTIUS RADIOPHONICUS

AD CHRISTIFIDELES OB CONVENTUM CATHOLICAE EDUCATIONIS PROVEHENDAE E CUNCTIS AMERICAE NATIONIBUS PAXIAE COADUNATOS. *

Venerables Hermanos y amados hijos:

Entre los graves y múltiples cuidados, que Nuestra universal paternidad Nos impone, hemos considerado siempre como uno de los principales el consagrar particular atención a cuanto, de una manera o de otra, se refiere a la juventud. ¿Cómo, pues, hubiéramos podido dejar de dedicaros unas palabras precisamente a vosotros, educadores de las futuras generaciones de todo un continente llamado a jugar tan importante papel en la historia de nuestro atormentado siglo; a vosotros, reunidos en una Asamblea que, por los muchos países representados, por la calidad de los representantes y por la finalidad que se propone, puede ser considerada, ya desde ahora, como jalón fundamental en la historia de la pedagogía católica en el Mundo Nuevo?

Suban hasta el trono del Altísimo Nuestras más fervientes plegarias para que de este Congreso salga definitivamente plasmada esa Confederación, cuyo fin es conseguir que la educación de la juventud en todos los países americanos sea llevada a cabo, consciente y eficazmente, en consonancia con la sabiduría y la experiencia de la Iglesia en materia de enseñanza y especialmente con las normas promulgadas por esta Sede Apostólica, alcanzando esí aquella dignidad y aquel esplendor que han de mover a los gobernantes y a los ciudadanos de vuestros respectivos pueblos a reconocer la libertad y a otorgar el respeto a que las instituciones docentes de la Iglesia católica tienen derecho.

Pero este Congreso vuestro goza todavía de otro atractivo: el tema que tan sabiamente habéis elegido para vuestras deliberaciones, que es « educación y ambiente moderno ».

La esencia y el blanco de la educación — para expresarnos con las palabras de Nuestro inmediato Predecesor — consisten en la colaboración con la divina gracia para la formación del verdadero y perfecto cristiano. En esta perfección va incluído que el cristiano, en cuanto tal, se halle en condiciones de afrontar y superar las dificultades y corresponder a las exigencias de los tiempos en que le ha tocado vivir. Esto quiere decir que la labor educativa, al tener que realizarse en un ambiente determinado y para un determinado medio. tendrá que irse adaptando cons-

* Datus die 6 Octobris mensis a. 1948.

tantemente a las circunstancias de ese medio, y de ese ambiente donde la perfección ha de conseguirse y para el cual se destina.

Oponed, pues, a los perniciosos esfuerzos, que querrían apartar completamente la religión de la educación y de la escuela o por lo menos fundar la escuela y la educación sobre una base puramente naturalista, el ideal de una labor docente enriquecida con el tesoro inestimable de una fe sentida y vivificada por la gracia de Nuestro Señor Jesucristo.

Procurad que vuestros niños y vuestros jóvenes, a medida que van progresando en el camino de los años, reciban también una instrucción religiosa cada vez más amplia y más fundamentada; sin dejar de tener en cuenta que tanto la conciencia plena y profunda de las verdades religiosas cuanto las dudas y las dificultades suelen de ordinario presentarse en los últimos años de los estudios superiores, especialmente si el educando ha de hallarse en contacto, cosa hoy dificilmente evitable, con personas o con doctrinas adversas al Cristianismo; y que por eso la instrucción religiosa exige con todo derecho un puesto de honor en los programas de las universidades y de los centros de estudios superiores.

Haced de manera que con esta instrucción vayan estrechamente unidos el santo temor de Dios, la costumbre de recogerse en la oración, y la participación plena y consciente en el espíritu del Año litúrgico de la Santa Madre Iglesia, fuente de incontables gracias; pero en esta labor actuad con cautela y con prudencia, a fin de que sea el mismo joven quien siempre busque algo más y poco a poco, obrando por sí mismo, vaya aprendiendo a vivir y a actuar su vida de fe.

Contraponed a la escasez de principios de este siglo, que todo lo mide por el criterio del éxito, una educación que haga al joven capaz de discernir entre la verdad y el error, el bien y el mal, el derecho y la injusticia, plantando firmemente en su alma los puros sentimientos del amor, de la fraternidad y de la fidelidad. Si las peligrosas películas de hoy día, hablando tan sólo a los sentidos y de una manera excesivamente unilateral, traen consigo el riesgo de producir en las almas un estado de superficialidad y de pasividad anímica, el libro bueno puede completar lo que aquí falta desempeñando en la labor educativa un papel de importancia cada vez mayor.

Responded a la exagerada importancia hoy concedida a cuanto es puramente técnico y material con una educación que reconozca siempre el primer lugar a los valores espirituales y morales, a los naturales y, sobre todo, a los sobrenaturales. La Iglesia, sin duda ninguna, aprueba la cultura física, si es ordenada; y será ordenada cuando no se enca-

mine al culto del cuerpo, cuando sea útil para fortalecerlo y no para despilfarrar sus energías, cuando sirva también de recreo al espíritu y no sea causa de debilitación y de rudeza espiritual, cuando procure nuevos estímulos para el estudio y para el trabajo profesional y cuando no conduzca a su abandono, a su descuido o a la perturbacin de la paz que debe presidir el santuario del hogar.

Oponed a la busca inmoderada del placer y a la indisciplina moral, — que querrían igualmente invadir hasta las filas de los jóvenes católicos, haciéndoles olvidar que llevan consigo una naturaleza caída cargada con la triste herencia de una culpa original —, la educación del dominio de sí mismo, del sacrificio y de la renuncia, empezando con lo más pequeño para pasar luego a lo mayor; la educación de la fidelidad al cumplimiento de los propios deberes, de la sinceridad, serenidad y pureza, especialmente en los años en que el desarrollo va llegando a la madurez. Pero nunca se os olvide que a esta meta no se puede llegar sin la potente ayuda de los Sacramentos de la Confesión y de la Santísima Eucaristía, cuyo sobrenatural valor educativo jamás podrá ser apreciado debidamente.

Desarrollad, en las almas de los niños y de los jóvenes, el espíritu jerárquico, que no niega a cada edad su debido desenvolvimiento, para disipar, en lo posible, ese atmósfera de independencia y de excesiva libertad que en nuestros días respira la juventud y que la llevaría a rechazar toda autoridad y todo freno, procurando suscitar y formar el sentido de la responsabilidad y recordando que la libertad no es el único entre todos los valores humanos, aunque se cuente entre los primeros, sino que tiene sus límites intrínsecos en las normas ineludibles de la honestidad y extrínsecos en los derechos correlativos de los demás, tanto de cada uno en particular cuanto de la sociedad tomada en su conjunto.

Finalmente, puesto que la educación del niño y del joven ha de ser la resultante del esfuerzo común de muchos elementos concordados, dad toda la importancia que se merece a la cooperación y al acuerdo entre los padres de familia, la escuela, y las obras que la ayudan y que continúan su labor cuando se sale de ella, como son la Acción Católica, las Congregaciones marianas, los centros de estudio y otras instituciones semejantes. Ayuda especial podrán necesitar no raramente los mismos padres de familia, que muchas veces no cuentan con la debida preparación para el ejercicio de sus deberes educativos; y de la buena inteligencia con ellos dependerá de ordinario el éxito de la educación, aunque sean buenos los colegios y mejores los maestros.

Nós aprovechamos esta oportunidad, amados hijos, para expresaros

Nuestra paternal satisfacción por los serios progresos realizados en el camino hacia vuestro ideal; y con placer proponemos a todos como ejemplo y como estímulo aquellos países que van a la cabeza en esta empresa de la educación cristiana de la juventud. Manifestamos al mismo tiempo Nuestra esperanza de que los gobiernos de vuestros países irán reconociendo cada vez mejor el valor y más aún el carácter casi insustituible de vuestro trabajo en la educación y en la enseñanza, concediendoos gustosos todas las posibilidades y facilidades para que podáis formar un buen nucleo de maestros y maestras, tan fieles católicos como excelentes profesionales, así religiosos, como también seglares. Igualmente confiamos en que las autoridades públicas, en cordial colaboración con vosotros, destierren de la prensa y de la pantalla todo lo que pudiera ser causa de escándalo o de perdición para la juventud.

Así, el ideal cristiano de la educación se identifica con los últimos hallazgos de la ciencia psicopedagógica, rodeándola de una luz que la perfecciona y facilitando el proceso educativo con el desarrollo unitario y fecundo de la personalidad.

Vuestra reunión ha tenido lugar en La Paz, la « noble, valerosa y fiel », la « ilustre y denodada », y precisamente coincidiendo con una fecha tan notable, come el cuarto centenario de su fundación. ¡ La Paz! ¡ Educad, amadísimos congresistas de la Paz, y educad para la paz! En vuestras manos están las almas de vuestros alumnos como cera moldeable; hacedlos cristianos íntegros y conscientes y habréis contribuido del mejor modo posible a la paz futura!

Alzad los ojos a esas blancas cimas del Illimani, que os señalan el cielo; esparcid la mirada por ese tranquilo, riente y abundoso valle donde La Paz se asienta como en un pequeño paraíso; mirad correr serenas las aguas ligeras del Choqueyapu, que bajan frescas de la montaña al mar. Dejad que vuestras almas se embeban a fondo en estos sentimientos de elevación, de serenidad, de amor y de paz y llevádselos luego a vuestros Institutos, a vuestras aulas, a vuestros jóvenes y pequeñuelos para que sean mejores que sus hermanos de ayer y para que finalmente reinen en el mundo la caridad y la concordia.

Con estos sentimientos y con estos deseos os bendecimos con especial efusión de Nuestro afecto paternal, para que la mansedumbre y la bondad de la Virgen Santísima y la caridad ardiente del Corazón Sacratísimo de Jesús desciendan sobre todos los presentes, y de modo especial sobre los llamados a la altísima vocación de la enseñanza, confortando sus voluntades e iluminando sus inteligencias a lo largo del sendero, a veces áspero, de su abnegada labor.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XII, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 7 Augusti 1948. — Titulari episcopali Ecclesiae Tigiensi praefecit R. P. D. Andream Beck, e Pia Societate Presbyterorum ab Assumptione, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Arthuri Doubleday, Episcopi Brentwoodensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Albulensi R. D. Percival Caza, Moderatorem seminarii « Sancta Teresia » Archidioecesis Marianopolitanae, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Ioseph Alaphridi Langlois, Episcopi Campivallensis.

die 4 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae de Bonfim R. D. Iosephum Alves de Trinidade, Cancellarium Curiae Metropolitanae Marianensis.

die 14 Septembris. — Cathedralibus Ecclesiis Savonensi et Naulensi, invicem perpetuo unitis, R. D. Ioannem Baptistam Parodi, Antistitem Urbanum, Vicarium Capitularem earumdem dioecesium et Canonicum Capituli cathedralis Savonensis.

die 16 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Neritonensi, R. D. Franciscum Minerva, Archipresbyterum-parochum ecclesiae S. Sabini in civitate Canusio in Apulia, dioecesis Andriensis.

die 20 Septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Platensi Exc. P. D. Thomam Solari, hactenus Episcopum titularem Aulonensem.

die 29 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Montisclarensi R. D. Antonium Moraes Almeida, parochum oppidi « Guaratinguetà » in dioecesi Taubatensi.

die 5 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Cissitanae R. D. Henricum Gleumes, Vicarium Generalem dioecesis Monasteriensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Michaëlis Keller, Episcopi Monasteriensis.

dic 7 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Scyriae R. D. Carolum Leiprecht, canonicum Capituli cathedralis Rottenburgensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Ioannis Baptistae Sproll, Episcopi Rottenburgensis.

dic 9 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Compostellanae Exc. P. D. Carmelum Ballester y Nieto, hactenus Episcopum Victoriensem.

dic 11 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Rothomagensi Exc. P. D. Iosephum Mariam Martin, hactenus Episcopum Aniciensem.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

GUAMENSIS

DECRETUM

TERRITORIUM INSULAE WAKE VICARIATUI APOSTOLICO GUAMENSI ADNECTITUR

Cum recenter compertum fuerit insulam Wake, geographice ad Micronesiam pertinentem, politice in praesens regimini Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis obnoxiam, nullius adhuc subesse iurisdictioni ecclesiasticae Ordinarii, ut congruenter prospiceretur bono spirituali in eadem insula Wake incolentium seu commorantium, haec Sacra Congregatio idem territorium Vicariatui Apostolico Guamensi, ab Apostolica Delegatione Statuum Foederatorum dependenti, adnectendum censuit.

Quam Sacrae Congregationis de Propaganda Fide sententiam, ab infrascripto Cardinali Praefecto in Audientia diei 17 mensis Iunii vertentis anni, Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papae XII relatam, Sanctitas Sua, benigne excipiens, ratam habuit et confirmavit praesensque ad rem Decretum confici iussit.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Congregationis de Propaganda Fide, die 17 mensis Iunii A. D. 1948.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. Theodosiopolitan., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

CONSTANTIEN. ET ABRINCEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARTHAE LE BOUTEILLER, EX INSTITUTO SCHOLARUM CHRISTIANARUM A MISERICORDIA.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Caritas, ut docet S. Thomas, est radix, mater et forma virtutum omnium. Ut autem quis hanc facilius assequatur, maxime iuvat evangelicorum consiliorum amplecti statum, in quo per religiosa vota paupertatis, castitatis et obedientiae, sicut in finem ad caritatis perfectionem ordinatur. « Illi itaque antonomastice religiosi dicuntur, qui se totaliter mancipant divino servitio, quasi holocaustum Deo offerentes. Unde Gregorius dicit (Sup. Ezech. hom. XX) : Sunt quidam qui nihil sibimetipsis reservant : sed sensum, linguam, vitam atque substantiam, quam perceperunt, omnipotenti Deo immolant » (S. Th., 2, 2, 186, 1, C).

Serva Dei Martha Le Bouteiller de qua in hoc decreto agitur, totam Deo in religione, quasi holocaustum, sese immolavit, uti mox innuemus.

Morum probitate et religione praestantes, Andreas Le Bouteiller et Maria Francisca Morel, gallicae perturbationis tempore multa quidem sunt passi, sed fortes in fide perstiterunt, atque a Deo, quasi in praemium virtutum, electi sunt ut Servae Dei parentes fierent, dicente psalmista « donum Domini sunt filii, merces fructus ventris » (Ps., 126, 3). Die secunda Decembris anno 1816 in oppido « Percy » Constantien. dioecesis, haec infans tertia ex quinque eorum filiis nata est, eademque die sacris baptismi aquis regenerata impositis : Amatae, Adelis nominibus. Piissime pueritiam atque adulescentiam transegit, parentum exempla sequens, atque optimae magistrae, tertio Carmelitano Ordini adiunctae, a qua non modo litterarum sed et virtutum rudimentis apprime fuit edocta. Ad sacram mensam admissa, miros in religione ac pietate progressus effecit, Parochialem Ecclesiam adire ibique diutius coram sanctissimo Eucharistiae sacramento immorari in deliciis habebat.

Demortuo patre, Amata efficax in familiae gubernatione matri adiumentum praestitit.

Ad religiosam capessendam vitam, a Deo invitata, Institutum Scholarum Christianarum a Misericordia a S. Maria Magdalena Postel, fundatum, non sine eiusdem magistrae hortatu, amplecti statuit. Voti compos facta die 19 Martii a D. 1841 ab ipsa sancta fundatrice, in principe domo Abbatiae sancti Salvatoris « le Vicomte » excepta fuit, atque postulatum sub Venerabili Serva Dei Placida Viel posuit. Hoc laudabiliter exacto, religionis habitum una cum Marthae nomine suscepit, atque tirocinium inchoavit; in quo sub eiusdem Venerabilis moderamine, quacum per totam vitam spirituali vinculo coniuncta fuit, in virtutum omnium palaestra inter sodales facile eminuit.

Religiosis votis nuncupatis, eius ad temporales res gerendas aptitudine perpensa, his fuit addicta. Culinam prius exercuit, agrorum deinde, postea vero vinariae cellae nec non famulorum curam sustinuit, in quibus obeundis muniis omnia Dei dumtaxat amore acta perficiebat. Totius eius vitae ratio tribus hisce verbis veluti comprehendi potest: Orare, operari, pati. Nil itaque mirum, quod humilitate, simplicitate, ceterisque virtutibus theologalibus et moralibus, ut videtur, in exemplum per totam vitam floruerit.

Meritis plena die 18 Martii anno 1883 ad caelestem Sponsum evolavit.

Sanctitatis fama statim erupit a gravibus indiciis confirmata plurium gratiarum, et fortasse miraculorum, ea interveniente, a Deo patratorum.

Quare factum est ut, consummatis canonicis inquisitionibus cum pro canonizatione Fundatricis, tum pro beatificatione S. D. Placidae Viel, Institutum animum admoverit ad beatificationis Sororis Marthae causam introducendam. Quod annis 1933-1934 in Constantiensi Curia factum est. Inquisitiones itaque super scriptis, sanctitatis fama atque super cultu Servis Dei non praestando peractae sunt, Urbemque delatae. Die 28 Februarii a. 1940 Sacra haec Congregatio, scriptis non repertis, nihil obstare quominus ad ulteriora posset procedi decrevit. Plures interim postulatoriae litterae pro Servae Dei causae Introductione Pio Papae XI fel. rec. oblatae sunt, inter quas Emi Archiepiscopi Parisien., Episcopi Constantien. et Abrincen., Cathedralis Capituli Constantien., Decanatuum dioecesanorum, Generalis Superiorissae Instituti Scholarum Christianarum.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, Revmo P. Christophoro Berutti O. P., Postulatore legitime constituto, instante, in Ordinario Sacrae Congregationis coetu, die 27 Ianuarii mensis, anni huius habito, Emus ac Revmus D. Cardinalis Benedictus Aloisi Masella, Causae Po-

nens seu Relator, dubium proposuit discutiendum : *An signanda sit commissio Introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur,* de eaque retulit. Emi ac Revmi Cardinales, relatione hac auscultata, auditis quoque officialium Praelatorum suffragiis necnon R. P. D. Salvatore Natucci, generali Promotore Fidei, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt : *Signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem subsignato die, a R. P. D. Promotore generali Fidei, relatione Beatissimo Patri, Domino nostro Pio Papae duodecimo, Sanctitas Sua rescriptum Emorum Patrum ratum habens, *commissionem Introductionis causae Servae Dei Marthae Le Bouteiller* Sua manu dignata est subsignare.

Datum Romae, die 1 Februarii a. D. 1948, Dominica in Sexagesima.

✠ C. Card. MICARA, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

II

SINARUM SEU VICARIATUS APOSTOLICI SIEN-HSIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVORUM DEI LEONIS IGNATII MANGIN ET PAULI DENN SACERDOTUM SOCIETATIS IESU, PETRI TCHOU VIRI LAICI, ANNAE WANG VIRGINIS SAECULARIS ET SOCIORUM SACERDOTUM ATQUE CHRISTIFIDELIUM IN ODIUM FIDEI, UTI FERTUR, INTERFECTORUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio Introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Plurimum milium a Boxeribus, in Sinis, crudelibus, atrocibus atque nefandis suppliciis interfectorum invictissima fides totius mundi admirationem sibi conciliat, atque divinam omnipotentiam praedicat, quae tantam animi fortitudinem eisdem cuiusque sexus, aetatis ac condicionis inseruit, atque eorum exemplo non paucos ad catholicam fidem amplectendam attraxit. Lanceae, enses, ignis, suspendia, membrorum sectio, in aquis praefocatio, fames, sitis, equulea aliaque tormenta incassum, ut eos ad apostasiam adigerent, adhibita sunt : eorum immo gloriosius reddiderunt martyrium.

Multae quidem agitatae sunt quaestiones circa persecutionis naturam in Sinis anno 1900 saevientis, utrum nempe fuisset potius politica quam contra religionem. Verum, adiunctis omnibus perpensis, odium in Christianam immo Catholicam religionem solidis argumentis probatum est; ideo insectationis victimae veri Christi martyres sunt habendi. Eapropter ex bis mille quadringentis octodecim ab Ordine Fratrum Minorum productis quorum causa anno 1926 fuerat introducta, quum impossibile fuisset horum omnium et singulorum martyrium pertractare, viginti novem tantum selecti sunt, veluti horum primitiae, atque Beatificationis honores sunt consecuti.

Similiter contingit in causa, quae a Societate Iesu modo pertractanda proponitur. De bis mille sexaginta sex victimis, de quibus Apostolicus Vicarius iuridicas inquisitiones peregit, sex supra quinquaginta ab Actoribus selectae sunt, atque Sacrae huic Congregationi exhibitae ut pertractarentur. Hae sunt:

1. Leo Ignatius Mangin Sac. Prof. S. I.; 2. Paulus Denn, Sac. Prof. S. I.; 3. Petrus Tchou-Ieu-Sinn; 4. Ioannes Baptista Tchou-Ou-Ioei; 5. Remigius Isoré, S. I.; 6. Modestus Andlauer, S. I.; 7. Elisabeth Tsinn; 8. Simon Tsinn; 9. Barbara Ts'Oei-Lien-Cheu; 10. Raymundus Li-Ts'uan-Tchenn; 11. Petrus Li-Ts'uan-Hoei; 12. Lucia Wang-Tchengh; 13. Maria Fan-K'Ounn; 14. Maria Ts'i-U; 15. Maria Tcheng-Su; 16. Iosephus Ma-T'ien-Chounn; 17. Maria-Tchao-Kouo-Cheu; 18. Rosa et 19. Maria eius filiae; 20. Rosa Wang-Hoei; 21. Teresia Tchang-Heue-Cheu; 22. Anna Nan-Sinn-Cheu; 23. Maria Nan-Kouo-Cheu; 24. Maria Nan dicta Ling-Hoa; 25. Anna Nan Tsiao-Cheu; 26. Maria Fou; 27. Magdalena Tou-Fong-Kiu; 28. Maria Tou-T'ien-Cheu; 29. Maria Tou-Tchao-Cheu; 30. Petrus Liou-Tzeu-U; 31. Maria Kouo-Li-Cheu; 32. Petrus Tchao-Ming-Tchenn; 33. Ioannes Baptista Tchao-Ming-Hi; 34. Paulus Ou-Kiu-Nan; 35. Ioannes B. Ou-Man-T'ang; 36. Paulus Ou-Wan-Chou; 37. K'i-Tchou-Tzeu; 38. Paulus Liou-Tsinn-Tei; 39. Tchang-Hoai-Lou; 40. Iosephus Yuann-Keng-Yinn; 41. Theresia Tch'enn-Kinn-Tsie; 42. Rosa Tch'enn-Nai-Tsie; 43. Iosephus Wang-K'Oei-Tsu; 44. Ioannes Wang-K'Oei-Sinn; 45. Marcus Ki-T'-Ien-Siang; 46. Petrus Wang-Tsou-Loung; 47. Paulus Keue-T'Ing-Tchou; 48. Lang-Yang-Cheu; 49. Paulus eius filius; 50. Anna Wang; 51. Iosephus Wang-Iou-Mei; 52. Lucia Wang-Wang-Cheu; 53. Andreas eius filius; 54. Maria Wang-Li-Cheu; 55. Ioannes Ou-Wenn-Yinn; 56. Maria Tchou-Ou-Cheu.

Super omnibus et singulis Apostolicus Vicarius severas inquisitiones peregit, non solum super martyrio sed super quoque scriptis atque obedientia Urbani Pp. VIII decretis cultum publicum Servis Dei prohiben-

tibus. Hi processus ad Urbem transmissi fuere, ut iuxta nostri fori iuridicas normas acta pro causae Introductione pararentur. Scriptis perpensis, die 25 Martii a. 1945 S. Rituum Congregatio decrevit *Nihil obstare quominus ad ulteriora procedatur.*

Interim non paucae Summo Pontifici oblatae sunt litterae, huius causae Introductionem postulantes, inter quas Emi ac Revmi Cardinalis Lienart, plurium Vicariorum seu Praefectorum Apostolicorum Sinensium, e Mantchouria, e Mongolia, Professorum, Seminaristarum aliorumque. Omnibus itaque servatis de iure servandis, Revmo P. Carolo Miccinelli S. I., Postulatore generali instante, die 25 Maii mensis nuper elapsi, in Ordinario sacrorum Rituum Congregationis coetu, infrascriptus Cardinalis, Causae huius Ponens seu Relator, dubium posuit disceptandum: *An signanda sit commissio Introductionis causae in casu et ad effectum, de quo agitur*, de eaque nec non de oboedientia Urbanianis decretis, retulit. Emi ac Revmi Patres, duplici hac relatione auscultata, auditisque officialium Praelatorum suffragiis nec non R. P. D. Salvatore Natucci, generali Fidei Promotore, rescribere censuerunt: *Signandam esse commissionem si Ssmo placuerit,* atque *de cultu non exhibito constare.*

Facta autem ab infrascripto Cardinali relatione Ssmo D. N. Pio Papae XII, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis duplex rescriptum ratum habens, *commissionem Introductionis causae Servorum Dei Leonis Ignatii Mangin, Pauli Denn, e Soc. Iesu, Petri Tchou, Annae Wang et sociorum* propria manu signare dignata est.

Datum Romae, die 28 Maii a. D. 1948.

✠ C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

CATANEN.

NULLITATIS MATRIMONII PRINCIPATO-DE LUCA

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Iosephi De Luca, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria) die 5 ianuarii 1949, hora undecima, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Dñi Iosephi De Luca, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Pericles Felici, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 22 septembris 1948.

H. Felice, *Notarius.*

*** Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Joseph De Luca, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 5 janvier 1949, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.**

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Joseph De Luca devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì, 29 settembre 1948, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Conte d'ORMESSON VLADIMIRO, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Francia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

20 aprile 1947. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Aloisi Masella Benedetto, *Protettore delle Suore Francescane del Cuore di Maria* (Brasile).

10 luglio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Canali Nicola, *Protettore delle Suore Missionarie di S. Colombano* (Killaloe).

» dicembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Suore di Carità di S. Vincenzo* (Halifax).

» gennaio 1948. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Mc Guigan Giacomo Carlo, *Protettore dell'Istituto della Beata Vergine Maria* (Toronto).

2 maggio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Suore Terziarie di S. Bernardino* (Reading, Pa.).

10 giugno » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Piazza Adeodato Giovanni, *Protettore delle Suore Maestre di S. Dorotea* (Venezia).

16 luglio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore dell'Istituto delle Suore della Divina Provvidenza* (Magonza).

19 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Pro-*

tettore delle Suore del Santo Bambino Gesù d'Aurillac (St-Fleur).

9 agosto 1948. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nasalli Rocca di Corneliano Giovanni Battista, *Protettore delle Suore Minime dell'Addolorata* (Bologna).

10 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Suore di S. Giuseppe di Bourg.*

18 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Figlie di S. Maria della Divina Provvidenza* (Como-Lora).

21 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Aloisi Masella Benedetto, *Protettore della Venerabile Arciconfraternita dei Bergamaschi* (Roma).

24 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Aloisi Masella Benedetto, *Protettore della Congregazione delle Suore di N. D. de Sion* (Parigi).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Aloisi Masella Benedetto, *Protettore delle Suore Sacramentine* (Bergamo).

2 settembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Aloisi Masella Benedetto, *Protettore delle Piccole Suore della Divina Provvidenza* (Alessandria).

22 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pizzardo Giuseppe, *Protettore del Collegio Americano del Nord* (Roma).

24 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale van Roey Giuseppe Ernesto, *Protettore delle Suore della S. Famiglia d'Helmet* (Malines).

29 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Suore dell'Addolorata* (Roma).

2 ottobre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Aloisi Masella Benedetto, *Protettore delle Figlie di Maria Ausiliatrice* (Torino).

4 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Tedeschini Federico, *Protettore delle Religiose Terziarie Cappuccine della Sacra Famiglia* (Valenza).

Assistenti al Soglio Pontificio:

29 settembre 1944. S. E. Revma Monsig. Kumpfmüller Giuseppe, Vescovo di Augusta.

27 ottobre 1945. S. E. Revma Monsig. Sproll Giovanni Battista, Vescovo di Rottemburgo.

29 luglio 1948. S. E. Revma Monsig. Ryan Riccardo, Vescovo di Sale.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

18 gennaio 1946. Monsig. Conway Guglielmo Giuseppe, della diocesi di Edmunston.
15 luglio 1947. Monsig. de Meurers Enrico, della diocesi di Treviri.
3 maggio 1948. Monsig. Daniele Giuseppe, della diocesi di Caserta.
11 » » Monsig. Vaioli Claudio, dell'archidiocesi di Bologna.
2 agosto » Monsig. Mazanek Stefano, dell'archidiocesi di Cracovia.
8 settembre » Monsig. Signora Aurelio, del Patriarcato di Venezia.

Prelati Domestici di Sua Santità:

1 aprile 1944. Monsig. Heinen Guglielmo, dell'archidiocesi di Colonia.
20 » » Monsig. Stolte Clemente, della diocesi di Hildesheim.
14 giugno » Monsig. Rude Alberto, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
30 settembre » Monsig. Domm Roberto, della diocesi di Augusta.
» » » Monsig. Bach Eugenio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Hoermann Giuseppe, della medesima diocesi.
18 dicembre 1945. Monsig. Staab Carlo, della diocesi di Würzburg.
» gennaio 1946. Monsig. Hein Giovanni, della diocesi di Treviri.
» » » Monsig. Lenz Giovanni Evangelista, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Finn Guglielmo, della diocesi di Harbor Grace.
» febbraio » Monsig. O'Neil Michele, dell'archidiocesi di Edmonton.
7 aprile » Monsig. Galligan Eugenio, della diocesi di Ballarat.
» » » Monsig. Goidanich Edoardo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Leonard Giovanni Francesco, della diocesi di Goulbourn.
» » » Monsig. Sharkey Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Cahill Guglielmo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Lynch Tommaso, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Mc Kenna Giacomo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Carey Michele, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Devine Aroldo, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Pïano:

2 giugno 1947. A S. E. il Signor Papée Casimiro, Ambasciatore di Polonia presso la Santa Sede.

2 giugno 1947. A S. E. il Signor Nabuco Maurizio, Ambasciatore del Brasile presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor Maritain Giacomo, Ambasciatore di Francia presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor Franco Franco Tullio, Ambasciatore della Repubblica Dominicana presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor Sotomayor y Luna Emanuele, Ambasciatore dell'Equatore presso la Santa Sede.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

2 giugno 1947. A S. E. il Signor d'Arcy Godolphin Osborne Francesco, Ministro di Gran Bretagna presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor van Weede *Jonkheer* Marco, Ministro di Olanda presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor Holma Harri, Ministro di Finlandia presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor Girdvainis Stanislao, Ministro di Lituania presso la Santa Sede.

» » » A S. E. il Signor Pecci conte Stanislao, Ministro del Sovrano Militare Ordine di Malta presso la Santa Sede.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

25 luglio 1946. Al sig. Barriga Errazuriz avv. Gonzalo, dell'archidiocesi di Santiago del Cile.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Silvestro:

30 marzo 1946. Al sig. Bina Machado col. Giuseppe (Brasile).

13 giugno » Al sig. Boldrini ing. Galiano, dell'archidiocesi di Firenze.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

14 agosto 1946. Al sig. Martino Giuseppe, della diocesi di Asti.

15 » » Al sig. Lo Re avv. Guido, della diocesi di Foggia.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

4 giugno 1946. Al sig. Battaglia Ottavio, dell'archidiocesi di Udine.

An. et vol. XL 21 Novembris 1948 (Ser. II, v. XV) - N. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

MANIZALENSIS

CANONICORUM CAPITULUM IN CATHEDRALI ECCLESIA MANIZALENSI ERIGITUR

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In cathedralibus templis ex veneranda Ecclesiae consuetudine et iuris canonici praescripto Canonicorum Capitula constituenda sunt, ecclesiasticorum nempe coetus pietate ac doctrina praecellentium, qui et in templis ipsis laudes Deo persolvendo divinum cultum splendidiorem reddant et Episcopo in pastorali suo munere obeundo consilio et opera adiuvent eique sacra sollemniter peragenti assistant. Quae omnia perpendens venerabilis Frater Aloisius Concha, Manizalensis Episcopus, ab Apostolica Sede enixe petiit ut, ad Sacrorum Canonum normam, Canonicorum Capitulum in sua Cathedrali instituatur. Nos autem, rati hoc fidelium pietati sane profuturum, praehabito venerabilis Fratris Ioseph Beltrami, Archiepiscopi titularis Damasceni et in Columbiana Republica Nuntii Apostolici voto, de dilecti Filii Nostri S. R. E. Cardinalis S. Congregationis Consistorialis a Secretis consilio, oblatas Nobis preces lubenter excipiendas duximus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Canonicorum Capitulum

in Cathedrali Ecclesiae Manizalensi erigimus et constituimus, quod tribus constabit Dignitatibus nempe Decano, Archidiacono atque Thesaurario et septem Canonicis, quorum, ad Codicis Iuris Canonici normam, alter ad officium Theologi, alter ad Poenitentiarii officium deputentur. Canonicorum praebendam constituet pars decimarum ab Episcopo Manizalensi ad hoc adsignata vel adsignanda. Chorale servitium ad sacrorum canonum normas et iuxta quae in condendis Capitularibus Constitutionibus praescripta fuerint persolvatur. Dignitates et canonicatus ad iuris communis tramitem conferenda erunt, salvis igitur reservationibus in ipso iure statutis, et servato praescripto fidei professionem emittendi et sueta iuramenta praestandi ante beneficii possessionem. Cum autem congruum sit eos qui in Episcopi senatum adsciscuntur peculiaribus condecorari insignibus, concedimus ut Dignitates et Canonici in choro et in capitularibus functionibus, intra fines tantum suae dioecesis, deferre possint supra vestem talarem nigram, zonam (vulgo *fascia*) violacei coloris, rochetum, palliolum (vulgo *mozzetta*) nigri coloris cum orae textibus, orbiculis et ocellis violacei coloris. Volumus insuper ut capitulares constitutiones ad iuris tramitem et iuxta quae praesentibus Litteris a Nobis statuta sunt quam primum conficiantur, quas, ab Episcopo adprobatas, ab omnibus postea Dignitatibus et Canonicis religiose adservari iubemus. Ad quae omnia uti supra disposita et constituta executioni mandanda venerabilem quem supra diximus Fratrem Ioseph Beltrami in Columbiana Republica Nuntium Apostolicum, deputamus eique propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus facimus ad S. Congregationem Consistorialem authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar quamprimum transmittendi. Praesentes autem Litteras firmas, validas et efficaces exsistere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, id prorsus irritum et inane esse et fore volumus ac decernimus, contrariis quibuslibet, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus, quibus omnibus derogamus. Harum vero Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus ostensis tribueretur. Nemini autem hanc paginam erectionis, constitutionis, statuti, concessionis, derogationis, commissionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis

id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die sexta Martii mensis, Pontificatus Nostri anno nono.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

Fr R. C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

† Alfonsus Carinci, Archiep. Tit. Seleuc., *Dec. Proton. Apost.*
Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 68 - Al. Trussardi.

II

DE LISHUI
(LISCIOEIVENSIS)

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE LISHUI IN SINIS, IN DIOECESIM ERIGITUR, SUB NOMINE « LISCIOEIVENSIS ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Apostolicam in Sinis Praefecturam de Lishui, a fel. rec. Pio Undecimo, Praedecessore Nostro, anno millesimo nongentesimo trigesimo primo, sub appellatione *de Chuchow*, seiuncto territorio e Vicariatu Apostolico de Ningpo erectam et Missionariis Societatis Scarborensis pro Missionibus ad Exteras Gentes concreditam, qui, etsi multis praepediti obstaculis, sollerter ac fructuose in catholicam religionem illic propagandam suam usque nunc navant operam, in dioecesim constitui ab Apostolica Sede, enixis dilecti Filii Societatis illius Moderatoris Generalis precibus expostulatum est. Nos vero de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, attentoque favorabili voto venerabilis Fratris Antonii Riberi, Archiepiscopi titularis Darensis, in Sinis Internuntii Apostolici,

omnibus mature perpensis, ut animus quoque praefatis divini verbi praeconibus addatur ad maiores exantlandos apostolicos labores, oblatis Nobis praecibus annuendum censuimus. Suppleto itaque quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Praefecturam Apostolicam de Lishui, eius servato territorio, in dioecesim, *Liscioeivensem* nomine appellandam, evehimus, erigimus et constituimus, eamque metropolitanae Ecclesiae Hamceuvensi suffraganeam edicimus eiusque idcirco pro tempore Episcopos metropolitico Hamceuvensis Archiepiscopi subiicimus iuri. Huius dioecesis sedem episcopalem in *Lishui* urbe constituimus, a qua ipsa dioecesis nomen mutuatur; Episcopi vero cathedram in eiusdem urbis ecclesia principe figimus, quam propterea ad cathedralis Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, et ei et pro tempore Episcopis Liscioeivensibus omnia tribuimus iura et privilegia, honores, insignia et gratias, quibus ceterae cathedrales Ecclesiae et earum Antistites iure communi fruuntur; illosque pariter omnibus adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Episcopalem autem mensam constituent, praeter bona hucusque ad Praefecturam Apostolicam pertinentia, Curiae Episcopalis emolumenta et fidelium oblationes, in quorum bonum dioecesis ipsa modo erecta est. Cum vero praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in cathedrali ecclesia Canonicorum Capitulum modo constituatur, volumus ut interim pro Canonicis dioecesani Consultores ad iuris tramitem eligantur et adhibeantur. Mandamus insuper ut quam primum fieri poterit parvum saltem Seminarium iuxta Codicis iuris canonici praescripta et normas a S. Congregatione de Propaganda Fide traditas in hac quoque nova dioecesi erigatur. Quod autem ad dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera ceteraque huiusmodi, sacrorum canonum praescriptis inhaerendum iubemus. Ad quae omnia uti supra disposita et constituta exsecutioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Internuntium Apostolicum in Sinis deputamus eique idcirco necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus peractae exsecutionis actorum authenticum exemplar eidem S. Congregationi de Propaganda Fide quamprimum transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit vel qui sua interesse praesumant, etiam si specifica et individua mentione digni sint, auditi non fuerint vel praemissis non consenserint, nullo unquam

tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti, subiectionis, decreti, delegationis, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die tertiadecima Maii mensis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 96 – Al. Trussardi.

III

DE MAKASSAR
(MAKASSARENSIS)

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE MAKASSAR IN VICARIATUM APOSTOLICUM, « MAKASSARENSEM » NOMINE, EVEHITUR ET ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In Archipelagi Indonesiani insula Celebes, undecim abhinc annis, a fel. rec. Pio Undecimo, Praedecessore Nostro, erecta est Praefectura Apostolica de Makassar, quae Congregationis Immaculati Cordis Mariae, vulgo de *Scheut*, curis nunc concredita, ultimis hisce annis ob sedulas illorum Evangelii Praeconum curas tam laetos tulit, quoad catholicae fidei dilatationem et missionalia opera, fructus, ut digna visa sit quae ad Vicariatus gradum et dignitatem extollatur. Attento itaque venerabilis Fratris Georgii de Jonghe d'Ardoye, Archiepiscopi titularis Misthiensis, in Archipelago Indonesiano Delegati Apostolici, favorabili voto, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis ac certa scientia Apostolicam quam supra memoravimus Praefecturam de Makassar, iisdem servatis limitibus, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine in Vicariatum Apostolicum, Makassarensem nomine nuncupandum, evehimus, erigimus et constituimus; quem dilectorum Filiorum Congregationis Immaculati Cordis Mariae Sodalium curis, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum concreditum volumus. Novo autem Vicariatui Makassarensi eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus Apostolici eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus ac decernimus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis sigilloque viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem pror-

sus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nemini autem hanc paginam provectionis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die tertia decima Maii mensis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

† Alfonsus Carinci, Archiep. Tit. Seleuc., *Dec. Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXVI, n. 14. - Al. Trussardi.

IV

NIAMEYENSIS
(PARAKUENSIS)

EX PRAEFECTURA APOSTOLICA NIAMEYENSI PARS MERIDIONALIS SEIUNGITUR ET NOVA EXINDE ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA, « PARAKUENSIS » NOMINE, QUAE SOCIETATI PRO MISSIONIBUS AD AFROS COMMISSA MANEBIT. PRAEFECTURA APOSTOLICA NIAMEYENSIS, ITA TERRITORIO IMMINUTA, CONGREGATIONI SS.MI REDEMPTORIS COMMITTITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Evangelizationis operi melius procul dubio consulitur, si enascentes inter infideles populos Ecclesiae, nimio territorio redundantes, dispertiantur et novae exinde constituantur Missiones aliis divini verbi Praeconibus concredendae. Quo moti consilio lubentissime excipiendas duximus preces ad hanc Apostolicam Sedem oblatas, quibus exposcitur ut Praefectura Apostolica Niameyensis in Africa Occidentali bipartiatur et nova proinde erigatur Praefectura. De consilio itaque venerabilium

Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Consilii Christiano Nomini Propagando, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia, omnibus mature perpensis, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine ab Apostolicae Praefecturae Niameyensis territorio meridionalem partem separamus, complectentem civiles districtus *de Kandi, Parakon, Djougou* et *Natitingou* et non excedentem limites septentrionales coloniae civilis *de Dahomey;* eamque in novam erigimus et constituimus Praefecturam Apostolicam *Parakuensem* nuncupandam, quae concredita manebit Patrum Societatis Pro Missionibus ad Afros curis. Partem vero septemtrionalem Niameyensis Praefecturae Apostolicae, ita etiam in posterum appellandae, complectentem districtus civiles *de Zinder, Niamey* et *Fada N'Gourma*, curis committimus Congregationis Ssmi Redemptoris sodalium, qui plures iam annos sacerdotale illic ministerium laudabiliter exercent. Novae autem Praefecturae Apostolicae Parakuensi eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia uti supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus ac iubemus contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, et viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti sigillo munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die tertiadecima Maii mensis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro S. R. E. Cancellario

F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praefectus.

Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*
Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 92. - Al. Trussardi.

V

B. M. V. DE MONTESERRATO FLUMINIS IANUARII

MONASTERIUM B. M. V. DE MONTESERRATO FLUMINIS IANUARII IN ABBATIAM « NULLIUS » ERIGITUR SEU RESTITUITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Decessor Noster sa. mem. Pius Papa Decimus per S. Congregationis Consistorialis Decretum, die quintadecima Augusti mensis, anno millesimo nongentesimo septimo editum, ab Amazonensi dioecesi territorium de *Rio Branco* seiunxit et Coenobio adnexuit B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii Congregationis Brasiliensis Ordinis S. Benedicti, in urbe *Rio de Janeiro* exstanti; atque exinde Coenobium istud in Abbatiam *nullius* erexit. Per eiusdem Congregationis Decretum alterum, die vicesima prima Aprilis mensis, anno millesimo nongentesimo trigesimo quarto editum, Pius Undecimus, et ipse Decessor Noster, idem territorium de *Rio Branco* a iurisdictione subtraxit Archiabbatis Monasterii praefati B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii et commissum voluit in Administrationem Apostolicam Prioratui S. Bonifacii in urbe *Boa Vista* eiusdem Congregationis Ordinis S. Benedicti; ac proinde Monasterium illud B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii desiit esse Abbatia *nullius* et monastica tantum Abbatia evasit. Apostolicis deinde Litteris *Ad maius animarum bonum* die trigesima Augusti mensis, anno millesimo nongentesimo quadragesimo quarto sub plumbo datis, territorium de Rio Branco in Praelaturam *nullius* a Nobis erectum est, Monachis Prioratus S. Bonifacii Congregationis Ordinis S. Benedicti concreditam. Nuper vero cum dilectus Filius Placidus Staeb, Congregationis Brasiliensis eiusdem Ordinis Archiabbas, enixe ab Apostolica Sede postulaverit ut sui monachi ab administratione praefatae Praelaturae *nullius* de Rio Branco, praesertim propter exiguum sacerdotum numerum, eximantur, Nos petitioni huic benigne annuere statuimus; et, prae oculis habentes labores et opera quadraginta annorum spatio a Monachis Ordinis S. Benedicti in territorio de Rio Branco impensa, rogante praefato Archiabbate, et de dilecti filii Nostri S. R. E. Cardinalis S. Congregationis Consistorialis a Secretis consilio, titulum Abbatiae *nullius* veteri Monasterio B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii concedere seu restituere decrevimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, consensu aliorum quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesu-

mant, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine praefatos Monachos Congregationis Brasiliensis Ordinis S. Benedicti ab administratione eximimus Praelaturae *nullius* de Rio Branco; et insuper territorium, inter septa tantummodo eiusdem Monasterii circumscriptum, ab archidioecesis S. Sebastiani Fluminis Ianuarii territorio evellimus, atque ex eo Abbatiam *nullius* B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii appellandam, constituimus eamque uti suffraganeam subiicimus Ecclesiae metropolitanae S. Sebastiani Fluminis Ianuarii. Porro, etsi Abbatia ista paroeciis careat, tamen ex peculiari gratia, non obstante praescripto canonis 319, § 2 Codicis Iuris Canonici, illius pro tempore Abbati iura, privilegia et facultates tribuimus, quibus ceteri Abbates *nullius* fruuntur eumque officiis et obligationibus adstringimus, quibus ceteri adstringuntur. Ad quae omnia uti supra disposita et constituta exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem Carolum Chiarlo, Archiepiscopum titularem Amidenum et apud Brasilianam Rempublicam Nuntium Apostolicum, deputamus, eique tribuimus necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quamlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus facimus ad S. Congregationem Consistorialem quamprimum transmittendi authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar. Has igitur Nostras Litteras firmas, validas et efficaces semper esse ac fore suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere et illis ad quos spectat in omnibus plenissime, suffragari volumus et statuimus. Volumus insuper ut harum Litterarum exemplis, etiam impressis, manu tamen notarii publici subscriptis et per constitutum in ecclesiastica dignitate virum sigillo munitis, eadem habeatur fides, quae hisce praesentibus ostensis haberetur. Nulli ergo hominum hanc paginam Nostrae exemptionis, restitutionis, constitutionis, derogationis, concessionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei ausu temerario contraire liceat. Si quis vero id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo octavo, die undevicesima Maii mensis, Pontificatus Nostri anno decimo.

Pro S. R. E. Cancellario
F. Card. MARCHETTI SELVAGGIANI
S. Collegii Decanus.

Fr. R. C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Arthurus Mazzoni, *Proton. Apost.*
Albertus Serafini, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LXXV, n. 95 - Al Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SANCTUARIUM B. MARIAE V. « NOSTRAE DOMINAE SPEI » IN MACERIENSI CIVITATE, VULGO MEZIÈRES DICTA, INTRA RHEMENSIS ARCHIDIOECESIS FINES, TITULO BASILICAE MINORIS ORNATUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Praefervida tantaque est fidelium, Maceriensium potissimum, pietas erga perantiquam Imaginem Beatae Mariae Virginis, quae, « Nostra Domina Spei » appellata, usque a nono saeculo omni colitur honore in Maceriensi civitate, vulgo « Mezières » dicta, intra Rhemensis Archidioeceseos fines, ut eorum muneribus impensisque magnifica et praeclara exstructa sit Ecclesia, in qua ipsa asservatur Imago. Cuius religione urbs cincta quodammodo fuit efficacius quam ipsis moenibus. Nam Virgo Maria, quae plura per saecula iugi circumdata fuit pietate, et large quoque effuseque incolis donavit beneficia, quorum multa in miraculorum numero haberi possunt, tempore atrocissimi immanisque belli, tandem superiore anno perfecti, maiora tulit auxilia gratiasque dilargita est. Incolis militibusque assiduas fundentibus preces et sollemnibus quoque pompis Deiparae patrocinium implorantibus, Beata Maria Virgo, ad propulsandam a moenibus civitatis, suae saluti concreditae, hostium vim iugiter parata, suum obtulit divinum et certum praesidium. Sic plane servata Maceriensis urbs, quamvis tormentis et telis verberata, quamvis omne genus cladibus obiecta furorique belli, clarum divini et mirifici auxilii praebet testimonium. Quo factum est ut filialis pietas populi erga Virginem Mariam, e cuius Sanctissimo gremio tam mira emanarunt, in incremento fuerit semperque sit. Christifideles, qui frequentes Statuam, post inventam, in omne tempus coluerunt, nunc multum aucti sunt, et quotannis, die festo Sanctissimae Trinitatis, coetus convocatur, qui Deiparae cultorum numerum sex milium excedit. Omnes, qui Beatae Mariae Virginis, nomine « Nostrae Dominae Spei » auxilia experti sunt, valde optantes ut Ecclesiam, in qua praefata Imago servatur, plura miracula edens, ad *Basilicae Minoris* dignitatem *Nos* evehere dignemur, humiliter *Nos* in vota vocarunt. Quapropter Venerabilis Frater *Aloysius Augustinus Marmottin,* Rhemensis Archiepiscopus, Nostra benignitate omnino confisus ardenterque cupiens ut magis magisque in dies cultus ac pietas erga

Virginem Mariam augeantur, enixas preces *Nobis* adhibuit, ut praedictam Ecclesiam tanta dignitate *Nos* honestare dignemur. Quibus votis precibusque *Nos* peramanter obsecundantes, audito Venerabili Fratre Nostro *Carolo* Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali *Salotti*, Episcopo Praenestino, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum Ecclesiam in Maceriensi civitate, vulgo « Mezières » appellata, exstantem, intra fines Archidioecesis Rhemensis, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* decoramus, cum omnibus privilegiis, praerogativis atque iuribus, quae Ecclesiis hoc titulo honestatis rite competunt. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus. Haec benigne largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum: irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Augusti, in festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, anno MCMXXXXVI, Pontificatus Nostri octavo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status
DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

II

B. MARIA V., IMMACULATI CORDIS TITULO, PRAECIPUA CAELESTIS PATRONA SIÜCEUVENSIS DIOECESIS CONSTITUITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Novissimo universarum gentium bello furente, cum atrocissima quaeque terra marique caeloque perpetrarentur, mentes quorundam perterritas haec forsan invasit opinio, nullam iam pietatem in hominum cordibus superesse. Sed opinentur ita, sed hoc profiteantur qui non meminerint illius materni Cordis quod una simul cum Infantis sui Iesu Corde suavissimo flagrantissime palpitavit. Immaculati Mariae Cordis pietas est propemodum infinita, ex

illa quadam infinitate quam propter consanguinitatem cum Deo, Deiparae proprium esse Doctor dicit Angelicus; Mellifluus autem Doctor animam Beatae Mariae Virginis dicit affectuosissimam. Cum itaque, refrigescente mundo, de caelo esset ignis iterum excitandus, Nosmet ipsi in festo Conceptionis Immaculatae Beatae Mariae Virginis, anno millesimo nongentesimo quadragesimo secundo, eidem Immaculato Cordi genus hominum universum sacratum in perpetuum voluimus. Maiori exinde cum fiducia Christifideles undique gentium gratiae thronum adire coeperunt, et largior itidem Mariae aperta est misericordiae vena. E plenitudine ac dulcedine materni Cordis hauserunt abunde etiam fideles Siüceuvensis Dioecesis in Sinis, qui suam e periculis aerumnisque bellicis potissimumque ex Iaponensium obsidione incolumitatem eidem Immaculato Cordi referunt acceptam. Cum autem votum Deo nuncupaverint se Beatam Virginem Mariam sub Immaculati Cordis titulo Patronam sibimet ipsos delecturos, nunc votum idem Apostolica auctoritate firmandum solvendumque subiecerunt Nobis per Venerabilem Fratrem *Philippum Côté,* Siüceuvensem Episcopum, cuius vota precesque Nobis rettulit Venerabilis Frater Noster *Carolus* Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis *Salotti,* Episcopus Praenestinus, Sacrae Rituum Congregationis Praefectus. Quibus precibus Nos benigne libenterque indulgendum esse censuimus. Itaque certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, *Beatissimam Virginem Mariam, Immaculati Cordis titulo, praecipuam Caelestem Patronam* Siüceuvensis Dioecesis confirmamus, declaramus atque constituimus, omnibus et singulis adiectis privilegiis liturgicis quae praecipuis locorum Patronis competunt. Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die 1 mensis Maii, anno MCMXXXXVII, Pontificatus Nostri nono.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status
DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

III

ECCLESIA COLLEGIALIS B. MARIAE V., VULGO DICTA « DE SAN JUAN DE LOS LAGOS », INTRA FINES ARCHIDIOECESIS GUADALAJARENSIS, HONORIBUS BASILICAE MINORIS INSIGNITUR.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — De historia Ecclesiae Collegialis B. Mariae Virginis vulgo dictae « de San Juan de los Lagos », de nobili eius structurae genere, pulchritudine, maiestate, nec non de opulentia supellectilis operumque illustrium copiose exponens, Venerabilis Frater *Iosephus Garibi Rivera*, Guadalajarensis Archiepiscopus, a Nobis enixe efflagitavit, vota quoque nonnullorum Mexicanae ditionis Praesulum depromens, ut laudatam Ecclesiam ad Basilicae Minoris dignitatem Nos evehere dignaremur. Ab ipso nimirum Oratore certiores facti sumus primum dicti Sanctuarii lapidem a rec. mem. Carolo Gómez de Cervantes, Episcopo Guadalajarensi, anno millesimo septingentesimo tricesimo secundo collocatum benedictumque fuisse in oppidulo videlicet, quod, sub invocatione ac patrocinio Divi Ioannis Praecursoris positum, religiosi Franciscani, universae illius regionis evangelizatores, vel iam exsistens invenerunt vel per se ipsi constituerunt. Illuc enimvero ab eisdem primum allata fuit parva Imago Beatae Mariae Virginis, sub titulo *Conceptionis*, quae, temporis iniuria tabescens, apte restituta fuit ex quo, mirum in modum, uti fertur, a discrimine ultimo vitae moribunda puella servata fuit simulatque Imagini supplices pro eius salute preces adhibitae fuerunt. Magis exinde magisque in dies ipsius cultus crevit, prioresque duae Ecclesiae, non satis ultro idoneae ad fidelium copiam accipiendam, locum dederunt huic pulcherrimo Templo, quo aedificando omnes munifici fideles tunc temporis extra modum magnificentia processerunt. Hodiernum Templum, vulgo appellatum « de Nuestra Señora de San Juan », die tricesima mensis Novembris anno millesimo septingentesimo sexagesimo nono benedictum sacrisque publicis apertum fuit. Mira, quae Beata Virgine « de San Juan » deprecatrice patrata ferebantur, tanti nominis famam Eiusque cultum ita augebant ut e civitatibus quoque ac longinquis locis plurimi Ecclesiam celebrarent, opem a divina Matre imploraturi. Exinde factum est ut Sacra illa Aedes decore, copia, cultu facile alias multas praestiterit. Tali intus Templo, amplitudine conspicuo, opus doricum cernitur, minime vero ita adamussim expressum sicut in graeco-romana arte, sed hispanica, seu potius nationali, quam « colonial » vocare mul-

tis libuit. Gothicae vero speciei sunt fornices, quamvis arcubus rotundis suffulti; structuram penitus demonstrant insolitam, quia, ad planitiem devitandam, in multiplices evolvuntur forniculas, variis perpulchrisque inibi innixis venis: omnia haec eleganter ficta sunt, eximiae plena venustatis. Admiratione sunt digna altaria more graeco-romano decorata ac praecipue maius, quinque ornatum grandibus sculpturis, in eius culmine et utroque in latere inter columnas collocatis. Nobile supereminet aulaeum, columnis marmoreis suffultum, conchae instar obumbrans; permagnum intus exstat tabernaculum affabre congruenterque structurae Ecclesiae effectum, octo stipatum columellis, ionicis item frondibus ornatis; summoque renidet cacumine circumdata radiis nubecula. Ibi crystallis mediis, adhuc supra mensam pretiosiorem, perpulchris plenam caelaturis, desuper posita est cupa artis speciosissimae pro basi inserviens; cumque omnia argento puro admodum sint confecta, Sacra Imago Beatae Mariae Virginis populis devotis conspicienda patet. Mensa altaris, e Carrariensi marmore orientalique alabastro, et aegyptia granata, perduro lapide, arte summa conformata, eadem est quae in Patriarchali Aede Beatae Mariae Angelorum, prope Asisium, Portiuncula nuncupata, antehac sita conspiciebatur, deinde a rec. mem. Archiepiscopo *Francisco Orozco y Jiménez* memoratae Collegiali Ecclesiae una cum ornamentis donata. Quam supra mensam adhuc est expositorium mirabili opere pretioso ex metallo perfectum. Plurimum elegantiae excipit Templum e duabus proceris ornatisque turribus, e quarum altitudine aeneae campanae sonos eliciunt lateque diffundunt modulatos suaviterque fidelium auribus blandiuntur ut Beatae Mariae Virgini preces ab imo pectore fundant introeuntes in Templum per pronaon amplum, repagulis undique circumsaeptum columellis refertis, elegantibus distinctum columnis ferreisque munitum et artificiosis cratibus. Imminet praealtus, musivo opere perbelle ornatus, tholus a latere circumdatus vitris. E quatuor sacellis, Templo afferentibus decus, illud pulchre renidet in quo Sanctissimum Sacramentum asservatur, nobilioribus inauratis metallis affabre confectum. Desuper, adest, admirandum in modum, media inter columnas, Virginis Guadalupensis Imago. Duobus in sacellis, prope ingressum, subter turres, apte accommodatis, religiose asservantur in arcis crystallinis Sanctorum Martyrum Puerorum Benigni et Vincentii Relliquiae sub ceris arte fictis. Quartum sacellum post Altare maius et B. M. Virginis Thronum elate exstat decore ornatum. Quem laudavimus Guadalajarensis Antistes, rem ordine enarrans, historico nitore usus, addit praeterea amplissimo in Sacrario, tribus fornicibus cum arcubus insignis archi-

tecturae picturisque exornato, summa cum munditia asservari sacerdotalia vestimenta, quorum nonnulla permagni pretii: ex aureo et argenteo panno duo: alterum, caeruleum nempe, taurinense, ornatissimum atque argento primo relucens; « angelicum » alterum e Lugdunensibus officinis; asservari quoque viginti supra centum planetas, duos calices auro solidos totidemque ostensoria, ac reliquam praecipuae artis copiosam argenteamque supellectilem. Quod autem idem Guadalajarensis Archiepiscopus oratione exaggerat est ingens quidem populorum frequentia ad invisendam tam portentosam Iconem, adeo ut, si olim, pro titulari festo ac nundinis insequentibus, usque ad triginta millia illuc conveniebant fideles, nunc, reviviscente pietate, minimeque lucrum quaerentes, pro festis quibusdam ac potissimum in festivitate de Purificatione B. Mariae Virginis, ducenta millia et amplius concurrant, plurimique pedibus per aspera et devia peregrinentur itinera ac non pauci genibus viam arripiant. Pietate fidelium, tanta colligitur stipis vis, ut quotannis affluentes copiae non modo satis divini cultus faciant expensis sed dioecesanis, quoque operibus suppetiantur. In ipsa Ecclesia Collegium Canonicorum diligentesque Sacerdotes in liturgicas functiones decore peragendas magno numero incumbunt. Templique decorem ac splendorem adaugent rerum divitiae, opera et artificia; duo videlicet vasa praegrandia, sed delicatissima arte perfecta, vulgo « tibores » appellata, e Sinensibus regionibus antiquitus allata ac B. Virgini dono donata; sex picturae de re biblica Petro Paulo Rubens merito ascriptae; duae aureae coronae, quarum antiquior, tot tamque pretiosis eleganterque illigatis adamantibus micans, tali subtilitate colorumque varietate, sic exquisite perfecta, ut omnes in maximam admirationem coniciat. Diademate pretiosissimo ipsa Imago Beatae Mariae Virginis « de San Juan » benigna concessione rec. mem. Decessoris Nostri *Pii Pp. X*, per Decretum Capituli Vaticani, redimita fuit. Tum laudata Ecclesia, plurimis et a pluribus Decessoribus Nostris ditata privilegiis, titulo Collegialis anno millesimo nongentesimo vicesimo tertio a Decessore Nostro fel. rec. *Pio Pp. XI* insignita fuit. Hisce omnibus de hoc Templo scriptis, narratis, adhibitas Nobis preces votaque ad Nos lata ultro libenterque excipienda censemus, quum maxime sit Nobis cordi ut firmior, amplior vividiorque fiat in dies erga Virginem Mariam Guadalajarensium pietas fidelium. Quare, audito Venerabili Fratre Nostro *Carolo* Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali *Salotti*, Episcopo Praenestino, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in

modum, Ecclesiam Collegialem Beatae Mariae Virginis vulgo « de San Juan de los Lagos » nuncupatam, intra fines Archidioecesis Guadalajarensis exstantem, titulo ac dignitate Basilicae Minoris decoramus, omnibus cum privilegiis atque honoribus, quae Ecclesiis hoc titulo honestatis rite competunt. Contrariis quibuslibet nihil obstantibus. Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant seu spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam, secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die 1 mensis Maii, anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostri nono.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

IV

HONORIBUS AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DECORATUR ECCLESIA GRAECI RITUS DEO IN HONOREM B. MARIAE VIRGINIS PERDOLENTIS IN LOCO « MÁRIAPÓCS » DICATA, INTRA FINES EPARCHIAE HAJDUDOROGHENSIS IN HUNGARIA.

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Hungaricae gentis fides, quam Stephanus Rex Sanctus primus propagavit, singulari munificentia fovit et praeclaris virtutibus illustravit, haereticorum et infidelium conatibus minime obstantibus, plura saecula mirifice effulsit multaque ac praeclara edidit omni tempore documenta. Inter quae primum locum tenet peculiaris illa devotio erga Sanctissimam Dei Genitricem, quam ipse Stephanus constituit Hungariae Patronam quamque precibus suis omnino adnuentem suisque necessitatibus opportuno tempore subvenientem fideles Hungari experti sunt. Huiusmodi vero Magnae Dominae et Serenissimae Reginae, prout ipsi Eam appellare solent, maternae sollicitudinis insigne monumentum habendum est Sanctuarium, in planitie vulgo « Szabolcs » exstans, « Máriapócs » nuncupatum et in quo Imago Beatae Mariae Virginis in ligno depicta singulari veneratione coli coepta est

anno Domini MDCXCVI, quo, uti fertur, a die IV m. Novembris ad VIII m. Decembris lacrymas pluries effudisse a multis illuc convenientibus hominibus aetate, conditione, religione diversis visa est. Nec defuerunt miracula et nonnulli ex infidelitate et haeresi ad catholicam veritatem mirabiliter conversi sunt. Quae omnia ab Episcopali Curia Agriensi, cuius iurisdictioni tunc Pécs subiectum erat, rite examini proposita, tamquam coelestia prodigia habenda esse declaratum et publicis documentis traditum est. De quibus certior factus, Leopoldus, Austriae Imperator et Hungariae Rex, proximo anno, pro sua pietate, voluit ut sacra Imago ab Episcopo Agriensi Georgio Fenessy, magna pompa et ingenti populi concursu, transferretur Vindobonam, ibique, in Ecclesia Sancto Stephano Protomartyri dicata, publicae venerationi exponeretur. Traditur insuper, Eugenium a Sabaudia, supremum christiani exercitus ducem, antequam, mense septembri anno MDCXCVIII, apud locum v. « Zenta », adversus Turcarum copias, Christianorum copiis multo maiores, proelium committeret, oculis conversis ad Vindobonam, ubi tunc fideles enixis precibus auxilium Beatae Virginis implorabant, ab Ipsa pie petiisse ut a Christianorum finibus imminens periculum averteret et victoriam de infensissimo hoste a Deo impetraret. Quod cum feliciter evenerit, percrebuit et usque ad hodiernum diem perseverat Vindobonensium erga Beatissimam Virginem a Pécs devotio et publicus cultus. Sed parvum pagum, a quo, ut diximus, prodigiis clarum ligneum simulacrum translatum fuerat, ab Ipsa Deipara electum prae ceteris locis visum est tamquam miraculorum theatrum et divinarum gratiarum fons. Etenim novum simulacrum, exemplari omnino conforme, anno MDCCVII, iussu Stephani Teleseky, Episcopi Agriensis, in ecclesia memorati pagi « Pécs » denuo collocatum, fertur anno MDCCXV diebus I, II et V Augusti mensis, lacrymas iterum effudisse. Etiam prodigium hoc rite examinatum et adprobatum fuit ab eadem Curia Episcopali Agriensi, quae sacrae Imaginis cultum excitandum et augendum curavit, ita ut, ex illo tempore, fidelium concursus ad memoratum templum in dies frequentior evaserit et in praesenti celeberrimus in Hungaria peregrinationum locus non solum ab Hungarico populo sed etiam a Slavicis gentibus, Ruthena praesertim et Rumena, habeatur. Qui peregrinorum, natione, fide et ritu diversorum, conventus adsiduus concordiam inter eos et christianam caritatem maxime fovit et augere pergit in dies. Magno autem afficimur gaudio cum compertum habeamus « Máriapócsense » Sanctuarium fuisse semper et adhuc esse veluti centrum auspicatissimae illius unionis quae anno MDCXLVI facta est inter populos orientalis ritus in Hungaria degentes, qui usque ad praesens a Beatissima Dei Genitrice et Virgine

Maria, gratiarum omnium apud Deum sequestra, expostulant et obtinent necessitatibus suis auxilium opportunum, doloribus cuiusque generis levamen in sua erga hanc Divi Petri Cathedram fidelitate perseverantiam, in praesentibus gravissimis angustiis spem et fiduciam. Fertur insuper etiam anno MCMV veneratae Imaginis novam lacrymarum effusionem ab Episcopali Curia Munkácsiensi, ad quam tunc temporis Pócs pertinebat, examinatam et praeternaturalem declaratam rite fuisse. Interea, cum prima sacra aedes, ex ligno tantum extructa, ad confluentes ex finitimis regionibus peregrinos excipiendos magis in dies impar fieret, anno MDCCXXXI, a Georgio Gennadio, Byzantinorum Episcopo, aedificari a fundamentis coeptum est novum amplum et arte praeclarum templum, quod a successoribus Antistitis quem diximus, anno MDCCLVI completum et in formam, que nunc cernitur, redactum est. Hisce vero novissimis annis instauratum et ornatissima nova ara maxima ditatum est. Cum autem anno MCMXLVI, anniversarius ducentesimus quinquagesimus primae lacrymationis saepius memoratae sacrae Marianae Imaginis simulque trecentesimus felicis unionis gentis orientalis ritus Hungariae cum Catholica Ecclesia celebratus sit, dilecti filii Superior Provincialis Ordinis S. Basilii Magni Congregationis a S. Iosaphat M. in Hungaria et Rector Ecclesiae « Máriapócs » idemque Moderator continentis monasterii, preces, Procuratoris Generalis Ordinis S. Basilii M. commendatione suffultas, ad Nos admoverunt ut Ecclesiam ipsam titulo et privilegiis Basilicae Minoris, ad duplicem anniversariam diem digne commemorandam, decorare velimus. Quas preces, etiam votis et gravibus roboratas suffragiis Dilecti Filii Nostri Iosephi S. R. E. Presbyteri Cardinalis Mindszenty, Archiepiscopi Strigoniensis et Principis Primatis Hungariae, necnon Ven. Fratris Nicolai Dudás, Episcopi graeci ritus Hajdudoroghensis, benigne excipientes, ut Nostram erga benignissimam Dei Matrem pietatem et magnam fiduciam in praesentibus angustiis testemur, ut tantorum suffragatorum optatis accedamus, audito Venerabili Fratre Nostro Eugenio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Tisserant, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, S. Congregationis pro Ecclesia Orientali Secretario, certa scientia et matura deliberatione Nostris atque Apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Ecclesiam graeci ritus Deo in honorem B. Mariae Virginis Perdolentis, in loco v. « Máriapócs », intra fines Eparchiae Hajdudoroghensis in Hungaria, honoribus ac privilegiis Basilicae Minoris decoramus atque afficimus. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Haec edicimus ac statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sor-

tiri et obtinere; illisque quibus pertinet, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXV m. Martii, anno MCMXLVIII, Pontificatus Nostri decimo.

De speciali Sanctissimi mandato
Pro Domino Cardinali a Secretis Status

DOMINICUS SPADA
a Brevibus Apostolicis.

EPISTULA

AD REVM̃UM P. IOANNEM BAPTISTAM JANSSENS, SOCIETATIS IESU PRAEPOSITUM GENERALEM EUMDEMQUE CONSOCIATIONIS AB « APOSTOLATU ORATIONIS » MODERATOREM SUPREMUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quod sodales Consociationis ab « Apostolatu Orationis », cui tu digne moderaris, tam frequentes « ex omnibus gentibus et populis et linguis » [1] Romam convenerunt, ut collatis inter se consiliis, diuturno rerum usu alitis confirmatisque, temporum nostrorum necessitatibus praesidia luculentissima admoveantur, ex animo gaudemus. Neque enim Nos fugit quanto studio hac vestra omnibus aperta ac pervia sodalitate divini Iesu Cordis cultui propagando incumbatis, cum non modo ephemeridibus illis, quibus « Nuntii Sacratissimi Cordis » est nomen, quadraginta ferme linguis editis, aliisque scriptis bene multis, sed etiam recentissimis aetatis nostrae inventis, cinematographica videlicet arte atque undis radiophonicis, studeatis christifideles imbuere spiritu apostolico, uti decet membra illius Ecclesiae, cui a Domino ipso dictum est: « Euntes docete omnes gentes ». [2] Huiusmodi enim Apostolatus, nedum certis quibusdam precibus absolvatur, eo potius suapte natura tendit, ut suis asseclis perfectissimam christianae vitae formam praebeat atque suppeditet; cum nemo christiano nomine dignus Christique Corpori Mystico per Baptismum insertus suae possit sanctitati consulere aeterna aliorum

[1] *Apoc.* 7, 9.
[2] MATTH. 28, 19.

salute neglecta, immemor « unicuique Dominum mandasse de proximo suo ». [3] At vero, cum christifidelium inter se et cum Christo coniunctio ac coagmentatio optime per cultum erga Ssñum Iesu Cor perficiatur — adeo ut iure meritoque dici queat Apostolatum Orationis perfectam formam esse pietatis erga Ssñum Cor Iesu, ac vicissim pietatem erga divinum Cor Iesu ab Apostolatu Orationis omnino seiungi non posse — cumque eiusdem huius pietatis sit amorem in Deum hominesque usque ad plenam devotionem sui excitare, idcirco sodalitium hoc vestrum tamquam tesseram sibi adiudicavit propriam illud dominicae orationis: « Adveniat Regnum Tuum ». Etenim per oblationem quotidianam, quam qui penitius consideraverit veram esse agnoverit divino Iesu Cordi consecrationem, quaeque, tamquam sui complementum, non modo familiarum ac privatarum consociationum, sed ipsarum etiam Civitatum consecrationem videtur expostulare; per cultum Immaculato B. Virginis Cordi in dies mire succrescentem; per crebriorem christifidelium divinae mensae consuetudinem; per fervidissimum in Christi Vicarium amorem; per peculiares denique intentiones, quae singulis mensibus sociorum menti proponuntur, itemque per « Missarum Horologium », quod vocant, « Orationis Apostolatus » cum christianae plebis universitatem, tum delectissimos manipulos ad religionem pietatemque informat actuosoque fervore incendit; idque non tantum in nationibus iamdiu evangelica luce collustratis, sed in ipsis quoque regionibus recens suavi Christi iugo subiectis. Quae omnia prae oculis habentes, ut Decessor Noster fel. rec. Pius XI, ita et Nos ediximus iterumque perlibenter declaramus gratissimum animo Nostro futurum si christifideles ad unum omnes huic sacrae militiae dent nomen ita ut hodiernum asseclarum numerum, qui ad tercenties quinquagies centena milia facile accedit, quam longissime exsuperent. Neque id cuiquam suspicionem inicere potest cuiusdam quasi in alienas messes irreptionis, cum ii qui « Apostolatus Orationis » divino quodam instinctu fundamenta iecerunt illud iam fuerint aperte professi: nihil nempe se novi, sicubi pia instituta iam florerent, inducturos, verum illud solummodo fore curaturos ut cum ceteris consociationibus, eorum ordinibus nullatenus perturbatis, divini amoris ignem et apostolicum studium communicarent. Quare, multo ante quam laicorum sodalitia Regno Christi maxime provehendo laeta illa incrementa suscepissent, quae hodie gratulantes cernimus, iidem iam solidum doctrinae corpus apparaverant, qua apostolicorum hominum et interiorem vitam alerent et incepta sustentarent; porro quasi ea actuosae vitae pericula praesentientes, quae Nos de « hae-

[3] Cfr. *Eccli.* 17, 12.

resi actionis » disserentes indicavimus, etsi Christi Regni dilatandi studium et dilaudarent et foverent, primas tamen partes interiori vitae tributas voluere, probe scientes hanc humanis quibuslibet industriis immensum praecellere in animis Deo lucrandis. Quae cum ita sint, quemadmodum centesimum a constituto « Apostolatu Orationis » annum commemorantes monuimus, omnes christifidelium consociationes, eae praecipue quae « Actionis Catholicae » nomine decorantur, quanto largius ab hoc copiosissimo fonte « aquae salientis in vitam aeternam » hauserint, eo arctiore caritatis vinculo « quod est vinculum perfectionis » et cum Christo et inter se cohaereant necesse est; ex qua etiam animorum coniunctione operumque conspiratione et uberiores suorum laborum fructus singulae coacervabunt, et, quod caput est, illud consequentur ut pax Christi in cordibus omnium exsultet, in qua omnes vocati sunt in uno corpore. [4] At progressu temporum factum est, ob singularia rerum adiuncta, ut nonnullae sodalitates vel ex ipso « Apostolatu Orationis » efflorescerent vel cum eodem consociarentur, ita tamen ut, eius pia exercitia in suam rem derivantes, propriam sibi agendi normam propositumque praestituerent, quales sunt « Cruciata Eucharistica », quae dicitur, et « Foederationes a Ssmo Iesu Corde » nuncupatae. Quarum prima, quae inter iuniores ubique terrarum plurimum invaluit, incredibile est quot puerorum agmina, divini Cordis delicias, ad crebram, imo etiam cotidianam, coelestis mensae consuetudinem adducta, sincera in Deum pietate solidoque animorum Deo lucrandorum studio imbuerit, quotque se totos divino servitio mancipandi desiderio inflammaverit; ita quidem ut idem Decessor Noster Pius XI « Cruciatam Eucharisticam » appellandam declaraverit « Actionis Catholicae » quasi palaestram vel tirocinium. Quamobrem non sine magna animi voluptate accepimus huiusmodi institutum grandiori aetati rite accommodatum frequentissimos adulescentes iam sibi adscivisse, vario nomine appellatos, qui rectius pleniusque in schola Christi instituantur. Singulari autem nota consociatio illa digna est, quae « Foederationis a Ssmo Corde », seu « Foederationis a Perseverantia » nomine censetur, quaeque vel viros aetate provectos, vel adulescentes Spiritualibus Exercitiis saepe iam excultos, congregat hac praecipua lege ac ratione ut semel saltem in mense conveniant universi coeleste epulum una celebraturi. Quibus christianae vitae exemplis praeclarissimis permoti, quot christifideles sive in pagis sive in urbibus ad meliorem frugem remeare suaviter compulsi sunt! quot ultro libentes pacificae militiae nomine dato, sive « rectae conscientiae restituendae », sive temperantiae pro-

[4] Cfr. *Col.* 3, 14.

movendae, sive aliis id genus inceptis, re ipsa alte proclamavere quantum valeant ad vitam catholice instituendam huiusmodi hominum coetus sub Ssmi Iesu Cordis vexillo pro aris et focis dimicantium! Nil mirum igitur quod ob tot tantasque utilitates rei catholicae comparatas, quae pignora indubia sunt maiorum fructuum in futurum afferendorum, pluribus in locis sacrorum Antistites Foederationes a Ssmo Corde « Actionis Catholicae » acies selectissimas declaraverint, cum eaedem ad hoc munus obeundum aptissime sint instructae ac conformatae. Qua in re silentio praeterire nolumus radiophonicas illas enunciationes, quae nuperrime variis linguis per plusquam sexcentas Stationes efferri coeptae, centies quinquagies centena hominum millia attingentes, atque igniculos veluti quosdam virtutum amorisque in Deum in auditorum animos inicientes, natae sunt ad fervidae christianae vitae sive inter domesticos parietes, sive in foro ac vel in ipsis consiliis rebus publicis administrandis, nedum desideria roboranda at etiam novis stimulis exercenda. De quibus omnibus editis in Ecclesiam promeritis dum singulis sodalibus ex animo gratulamur atque a Deo precamur ut eorum inceptis larga semper fructuum ubertas arrideat, tibi, dilecte Fili, laborisque tui consortibus, atque universis « Apostolatus Orationis » membris et coetibus eidem vel origine, vel caritate devinctis, divinorum munerum auspicem Nostraeque benevolentiae testem, Benedictionem Apostolicam peramanter impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die XIX mensis Septembris, anno MDCCCCXXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. XII

NUNTIUS RADIOPHONICUS

A SUMMO PONTIFICE CHRISTIFIDELIBUS DATUS, OB QUINTUM CONVENTUM EUCHARISTICUM NATIONALEM E TOTA BRASILIA IN URBE PORTALEGRENSI COADUNATIS. *

Veneráveis Irmãos e dilectos filhos,

Pela quinta vez, em breve volver de anos, se reune hoje o católico povo Brasileiro em Cortes de honra à volta do trono eucarístico do Rei divino, para prestar-lhe as devidas homenagens da sua fé sincera, da sua esperança firme, do seu amor agradecido.

* Datus die 31 Octobris mensis a. 1948.

Desta vez a concentração faz-se na capital do Rio Grande do Sul, na nobre cidade de Porto Alegre, que, ha precisamente cem anos, foi constituida Bispado independente, para dali a pouco surgir à categoria de Arcebispado, transformando a diocese numa grande e florescente Província eclesiástica.

Assim esse Quinto Congresso Eucarístico Nacional reveste um próprio, caraterístico significado. Não é só a devida apoteose de adoração e louvor, de amor e acção de graças ao Deus da Eucaristia, constantemente presente nos mil Sacrários, que constelam as Terras do Cruzeiro, protegendo-as, santificando-as, vivificando-as sobrenaturalmente; - è, em primeiro lugar, a homenagem de gratidão que os fiéis da Arquidiocese Porto-alegrense e das Dioceses sufragâneas, e com eles - unidos num só coração e numa só alma - os fiéis de todos os Estados da grande Confederação Brasileira elevam ao Senhor por um século de assinalados benefícios, com que a divina liberalidade tão opulentamente enriqueceu toda a Província de São Pedro do Rio Grande do Sul.

Quando o primeiro Antístite de Porto Alegre viu inesperadamente cair sobre seus ombros a cruz do novo Bispado, sentiu-a enormemente pesada: tanta era a escassez de colaboradores, que o ajudassem a levá-la. Pouquíssimo o Clero para as poucas, mas imensas, frèguesias; quasi nenhum para o seminário que tentava fundar! Em consequência, por toda a parte, na oceànica vastidão das cochilhas, um espectáculo quasi tão confrangedor, como aquele que o Redentor divino contemplava nas suas correrias apostólicas atravéz da Palestina e que lhe fazia vibrar de comiseração as mais íntimas fibras do Coração terníssimo.

Hoje, graças ao zelo indefesso dos Pastores de almas, -graças à correspondência dos fiéis, que um de vossos grandes Bispos qualificava de « povo nobre e generoso, que tanto sabe aproveitar-se das graças abundantes que Deus lhe comunica », - graças sobretudo à Providência com que o Pastor divino vela pela sua Igreja, - hoje o peso da cruz episcopal é sustentado por seis zelosos Prelados; o Clero, se não proporcionado ainda à grandeza da grei e à vastidão das terras por onde deve ser apascentada, é contudo numeroso e mais que em tantas outras dioceses; tem a emular-lhe o zelo e a coadjuvá-lo desinteressadamente muitos Institutos Religiosos; a vida católica, grandemente dilatada e cultivada, manifesta a sua pujança nas mais diversas manifestações e em variadas instituições religiosas e sociais; numa palavra, toda a Província eclesiástica, material e espiritualmente florescente, oferece à terra e ao ceu um espectáculo fértil de consolações, opimo de frutos, rico de prometedoras esperanças.

É justa pois, é devida essa homenagem de amor e gratidão ao Rei divino; e Nós, cujas são as alegrias e prosperidades de Nossos amados filhos, exultamos em espírito, bendizendo o Padre e Senhor dos ceus e da terra, porque assim lhe aprouve revelar em vós as maravilhas da sua graça e misericórdia, porque assim vos abençoou com toda a sorte de bênçãos espirituais e celestes em Cristo, elegendo-vos nele para serdes santos e imaculados na sua presença pela caridade.

A ardente piedade, o entusiasmo e fervor eucarístico demonstrado tão esplendidamente nos Congressos diocesanos, cujos ecos grandiosos transpondo os mares chegaram até Nós, culminam hoje dignamente nessa apoteose incomparável do actual Congresso.

Oh praza aos ceus que o hino de gratidão e amor que dele se desprende, não esmoreça nem se estinga, antes perdure e cresça para a eternidade!

E perdurará seguramente, se todos os participantes ao Congresso souberem colher a lição prática que ele não sòmente sugere, mas impõe: a lição de uma vida cada vez mais impregnada de Eucaristia.

Quando o Rei divino, prestes a sair deste mundo para o Padre, decidiu no excesso do seu infinito amor ficar connosco até à consumação dos séculos, não foi para se condenar a ser um eterno prisioneiro, esquècido nas trevas de Sacrários abandonados! Nem foi só ou principalmente para sair deles de quando em quando a receber, em tronos esplendentes de lumes e recendentes de flores, as homenagens de adoração e glória, que à sua infinita Majestade, quanto mais escondida, tanto são mais devidas! Se ficou, foi para ser o Coração eternamente vivo e palpitante do seu Corpo místico; para ser o centro propulsor, a fonte manancial de vida e vida abundante para a sua Igreja e para todos e cada um de seus membros.

Ele sabia que o mundo *in maligno positus*, mesmo depois de consumada a Redenção, continuaria a afogar-se em dilúvios de iniquidades; por isso aí o tendes, a todas as horas do dia e da noite, Vítima Santa em milhares de altares, como noutros tantos Calvários, imolando-se em holocausto latrêutico e propiciatório à Santidade e à Justiça eterna. Ele sabia e repetidamente o proclamara, que a sua Igreja atravéz dos séculos semelharia a um exército continuamente empenhado em renhidas e incessantes batalhas, às quais ninguém se poderia eximir, e onde a vitória é só dos herois que sabem perseverar até ao fim, sem render-se nem a lisonjas nem a ameaças, sem recuar diante do trabalho que o dever impõe ou do sacrifício que a cruz representa, sem temer os que podem matar o corpo, mas não alcançam a ferir a alma; con-

stantemente prontos a renunciar a tudo e renunciar-se a si mesmos, para seguir a Cristo, para servir e ganhar a Deus, como peregrinos no tempo e cidadãos da eternidade. Mas sabia também que, para tanto, o cristão, que enfim é homem, não tinha em si mesmo recursos suficientes. E é por isso que aí o temos sob as aparências de pão, feito não só companheiro inseparável da nossa avançada para a eternidade, mas alimento quotidiano, fonte de saúde e fôrças e vida divina.

O si scires donum Dei! Se os fiéis, se todos os fiéis compreendessem bem o dom de Deus, com que fervor se precipitariam a haurir vida da fonte da vida! Porque enfim « para ser bons católicos - o que quer dizer santos - devemos ser sarmentos daquela frondosa videira, devemos dessedentar-nos naquela fonte que jorra para a vida eterna, beber aquela água que apaga toda a sede, comer aquele pão que dá a vida e a imortalidade. »[1]

Com efeito, é ali na contemplação do Modelo perfeitíssimo de toda a santidade e ao seu misterioso contacto, que se aprendem as virtudes que formam o verdadeiro cristão e se haurem energias para as praticar. É ali, ao pé da ara santa, onde se renova o único sacrifício que apaga os pecados do mundo, que se vê como a genuina liturgia da Igreja é a que faz dos fiéis, em união com a Vítima imaculada, uma hóstia viva, santa, agradável a Deus pela imolação generosa dos vícios e das más concupiscências, e pela conformidade com a imagem daquele que do trono da cruz na terra fez degrau obrigado para o trono eterno da sua glória. Ali vereis crescer e iluminar-se cada vez mais a vossa fé, e com ela distinguireis a verdade evangélica dos falsos evangelhos, que não são evangelho; a verdadeira espiritualidade, que eleva e endeusa a alma, das falsas miragens de espiritismos fantásticos que a degradam na fraude e na mentira. Ali, sentados todos à mesma mesa divina, participando todos do mesmo espiritual banquete, unidos todos em Cristo e feitos nele uma só família, um corpo só, sentireis inflamar-se a caridade; mas uma caridade sincera, generosa, antiegoista, niveladora de todas as diferenças de raça, aproximadora de todas as distâncias sociais, conciliadora de todos os antagonismos de classe, triunfadora de todos os interesses contrastantes; e então até as crises sociais que afligem a humanidade e mais ou menos se fazem sentir entre vós, desapareceriam por encanto; porque ou não tem solução, ou só a tem resolvidas cristãmente na justiça informada da caridade.

Mas outra grande bênção de incalculável alcance podemos prome-

[1] B. Contardo Ferrini, *Scritti religiosi*, raccolti dal Sac. Carlo Pellegrini, ed. 2ª, p. 299-300.

ter-Nos deste reflorir da vida eucarística, e é o aumento das vocações sacerdotais. Quem frequentemente « se assenta àquela mesa de Paraiso e saboreia as delícias de ser filho de Deus », [2] compreende melhor quão grande bênção é para uma pátria o Sacerdócio, pelo qual tem, sem o qual não pode ter Jesus a morar em seu meio, a santificar a sua terra. E então necessariamente aspira à honra de ver algum membro de sua família ennobrecido com a nobreza divina do carácter sacerdotal, feito outro Cristo na terra, e entretanto folgará de colaborar quanto possível para o incremento e cultivo das vocações sacerdotais; a fim de que multiplicados os bons pastores e bem apascentada a grei de Cristo, o Brasil seja realmente, em todo o alcance da palavra, a grande Nação católica do continente sul americano.

Digne-se a Virgem Aparecida, a cujo patrocínio confiastes o Congresso, estender o azul celeste do seu manto sobre o ceu do Cruzeiro; digne-se a Medianeira que deu ao mundo Jesus e com ele todas as graças, dar-vo-lo de novo, chamando as almas à Eucaristia: e não só à inocência para conservar imaculados os lirios da sua candura, nem só à juventude para entrar sã e forte na liça onde se forjam os atletas de Cristo, mas também e mais ainda à idade madura, que deve sustentar o maior peso da luta, sobre quem gravam as maiores responsabilidades para o bem e para o mal, de cujo exemplo e acção depende principalmente a derrota ou o triunfo final.

Com estes votos confiados à Virgem Aparecida, Rainha do Brasil, como penhor dos favores celestes, a vós, Veneráveis Irmãos e dilectos filhos, e a todo o vosso Clero, ao Excelentíssimo Presidente da República, aos membros do Governo e mais Autoridades civis e militares, e a todo o amado Povo Brasileiro damos com todo o amor e carinho paterno a Bênção Apostólica.

ALLOCUTIO

Ad Delegatos, qui Romae convenerant, ob Conventum internationalem pro Unione Foederali Europea instauranda. *

Nous sommes très sensible à votre démarche, Messieurs. Elle Nous prouve que vous avez compris et apprécié les efforts que, depuis près de dix ans, Nous multiplions sans relâche en vue de promouvoir un rap-

[2] L. c.

* Habita die 11 mensis Novembris a. 1948.

prochement, une union sincèrement cordiale entre toutes les nations. Soyez-en remerciés.

C'est précisément ce souci qui Nous inspirait le 2 juin dernier, quand Nous parlions en faveur d'une union européenne. Nous l'avons fait en Nous gardant bien d'impliquer l'Eglise dans des intérêts purement temporels. La même réserve est également de mise sur la question de savoir quel degré de vraisemblance ou de probabilité assigner à la réalisation de cet idéal, de combien on en est loin encore ou de combien l'on s'en est rapproché.

Que l'établissement d'une union européenne offre de sérieuses difficultés, personne n'en disconvient. De prime abord on pourrait faire valoir le besoin, pour la rendre psychologiquement supportable à tous les peuples de l'Europe, d'un certain recul qui éloigne d'eux le souvenir des événements de la dernière guerre. Cependant, il n'y a pas de temps à perdre. Et si l'on tient à ce que cette union atteigne son but, si l'on veut qu'elle serve utilement la cause de la liberté et de la concorde européenne, la cause de la paix économique et politique intercontinentale, il est grand temps qu'elle se fasse. Certains se demandent même s'il n'est pas déjà trop tard.

Pourquoi donc réclamer que le souvenir de la guerre se soit d'abord estompé dans le recul d'une perspective lointaine, alors que, tout au rebours, ses effets, encore douloureusement sentis, sont précisément pour ces peuples d'Europe un encouragement à déposer une bonne fois leurs préoccupations égoïstement nationales, source de tant de jalousies et de tant de haines, une incitation à pourvoir à leur légitime défense contre toute politique de violence ouverte ou larvée?

Il est un point sur lequel on ne saurait trop insister : l'abus d'une supériorité politique d'après-guerre en vue d'éliminer une concurrence économique. Rien ne réussirait mieux à envenimer irrémédiablement l'œuvre de rapprochement et de mutuelle entente.

Les grandes nations du continent, à la longue histoire toute chargée de souvenirs de gloire et de puissance, peuvent aussi faire échec à la constitution d'une union européenne, exposées qu'elles sont, sans y prendre garde, à se mesurer elles-mêmes à l'échelle de leur propre passé plutôt qu'à celle des réalités du présent et des prévisions d'avenir. C'est justement pourquoi l'on attend d'elles qu'elles sachent faire abstraction de leur grandeur d'autrefois pour s'aligner sur une unité politique et économique supérieure. Elles le feront d'autant meilleur gré qu'on ne les astreindra pas, par souci exagéré d'uniformité, à un nivellement forcé, alors que le respect des caractères culturels de chacun des peu-

ples provoquerait, par leur harmonieuse variété, une union plus facile et plus stable.

Quelle qu'en soit la valeur, toutes ces considérations et bien d'autres le cèdent en intérêt et en importance à une question, ou plutôt à la question fondamentale qui se pose inéluctablement en matière de reconstruction européenne, et de laquelle Nous n'avons pas le droit de détourner notre attention.

Personne, croyons-Nous, ne pourra refuser de souscrire à cette affirmation qu'une Europe unie, pour se maintenir en équilibre et pour aplanir les différends sur son propre continent — sans parler ici de son influence sur la sécurité de la paix universelle —, a besoin de reposer sur une base morale inébranlable. Où la trouver cette base? Laissons l'histoire répondre : il fut un temps où l'Europe formait, dans son unité, un tout compact et, au milieu de toutes les faiblesses, en dépit de toutes les défaillances humaines, c'était pour elle une force ; elle accomplissait, par cette union, de grandes choses. Or, l'âme de cette unité était la religion, qui imprégnait à fond toute la société de foi chrétienne.

Une fois la culture détachée de la religion, l'unité s'est désagrégée. A la longue, poursuivant comme une tache d'huile son progrès lent mais continu, l'irréligion a pénétré de plus en plus la vie publique et c'est à elle, avant tout que ce continent est redevable de ses déchirements, de son malaise et de son inquiétude.

Si donc l'Europe veut en sortir, ne lui faut-il pas rétablir, chez elle, le lien entre la religion et la civilisation?

C'est pourquoi Nous avons eu grand plaisir à lire, en tête de la résolution de la Commission culturelle à la suite du Congrès de La Haye en mai dernier, la mention du « commun héritage de civilisation chrétienne ». Pourtant, ce n'est pas encore assez tant qu'on n'ira pas jusqu'à la reconnaissance expresse des droits de Dieu et de sa loi, fond solide sur lequel sont ancrés les droits de l'homme. Isolés de la religion, comment ces droits et toutes les libertés pourront-ils assurer l'unité, l'ordre et la paix?

Et puis, oubliera-t-on encore de recenser parmi les droits de l'homme ceux de la famille, parents et enfants? L'Europe unie ne peut se bâtir sur une simple idée abstraite. Elle a pour support nécessaire des hommes vivants. Qui seront-ils? Bien difficilement les anciens dirigeants des vieilles puissances européennes : ils ont disparu ou n'ont plus d'influence. Moins encore les éléments d'une masse telle que Nous l'avons définie dans Notre message de Noël 1944 : la vraie démocratie avec son idéal de saine liberté et égalité n'a pas d'adversaire plus redoutable.

Reste donc à nous demander d'où viendra l'appel le plus pressant à l'unité européenne? Il viendra des hommes aimant sincèrement la paix, des hommes d'ordre et de calme, des hommes qui — tout au moins d'intention et de volonté — ne sont pas encore « déracinés » et qui trouvent dans la vie de famille, honnête et heureuse, le premier objet de leur pensée et de leur joie. Voilà ceux qui porteront sur leurs épaules l'édifice de l'Europe unie. Tant qu'on fermera l'oreille à leur appel, on ne fera rien de durable, rien qui soit à la mesure des crises présentes.

Mais, Nous Nous le demandons, trouvera-t-on aussi la compréhension nécessaire dans ces conjonctures, la compréhension au défaut de laquelle toutes les tentatives sont vouées à l'échec? Voilà le grand problème; il exige une solution, si l'on veut parvenir à la réalisation de l'union européenne.

Grâce à Dieu, le mouvement enrôle déjà et entraîne tant d'hommes de bien, tant d'hommes de cœur, que Nous ne Nous lasserons pas d'espérer qu'on finira par trouver le vrai remède aux maux de ce continent. En tout cas, avec la plus vivante sympathie, Nous prions le Père des lumières de vous éclairer, de vous assister dans vos travaux et de bénir vos efforts tendus vers la paix si ardemment convoitée.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

PROSCRIPTIO LIBRORUM

Feria IV, die 27 Octobris 1948

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis S. Officii Emi ac Revmi DD. Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandarunt *Opera omnia* a IOANNE PAULO SARTRE conscripta.

Et sequenti Feria V, die 28 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Pp. XII, in solita Audientia Excmo ac Revmo D. Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 30 Octobris 1948.

Petrus Vigorita, *Notarius*.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

BURDIGALEN.

CANONIZATIONIS B. IOANNAE DE LESTONNAC, VIDUAE, FUNDATRICIS ORDINIS FILIARUM B. MARIAE VIRGINIS.

SUPER DUBIO

An, stante duorum miraculorum approbatione post indultam Eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, Tuto procedi possit ad sollemnem Eiusdem Canonizationem.

Qua aetate impia calvinistarum secta mentes aeque ac hominum mores a christiana disciplina novo nisu avertere moliebatur, taeterrimas clades Ecclesiae ac civili societati inferens, miserentissimus Deus tanto occurrere volens malo, insignes suscitavit viros ac mulieres, qui vitae sanctitate ac doctrina devios ad rectam fidem reducerent ac iuventam ad bonas artes, ad scientiam, atque ad amorem timoremque Dei instituerent. Quos inter Beata Ioanna de Lestonnac merito est accensenda. Quae medio decimosexto saeculo Burdigalae nobili genere orta, etsi matrem calvinianae sectae acerrime addictam nacta fuit, catholicam fidem forti animo professa est, iugiterque illibatam servavit. Patri obsequens honestissimas nuptias celebravit, sancteque omnia officia uxoris ac matris servavit. Coniuge demortuo, rebusque familiaribus apte compositis, domesticis quibus abundabat deliciis, humilem Christi sequelam generosa praeposuit.

Deplorandam tot puellarum, quae a grassante haeresi in discrimen adducebantur, condicionem miserans, divino instinctu percita, Ordinem Filiarum B. Mariae Virginis fundavit, quem Paulus Pp. V approbavit, quique uberrimos lectissimosque fructus tunc et adhuc Ecclesiae Dei affert.

Multis despectionibus, desertionibus omneque genus doloribus, Deo permittente, fuit obnoxia, quae eius virtutes ad heroicum usque gradum perfecerunt. Anno 1640 ad caelestem Sponsum evolavit.

Servato iuris ordine Leo Papa XIII fel. rec. die 23 Septembris anno 1900 Beatorum catalogo eam adscripsit. Pii Papae X sa. me. aucto-

ritate Canonizationis causa resumpta fuit, duoque miracula eius interventione a Deo patrata fuisse Sacra haec Congregatio, Summo Pontifice approbante, die 19 Martii mensis, huius anni, decrevit.

Ut autem iuridica super canonizatione quaestio absoluta constet, nihilque possit opponi, necesse est ut Sacra haec Congregatio edicat: *An, stante duorum miraculorum approbatione post indultam eidem Beatae ab Apostolica Sede venerationem, Tuto procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.* Quod dubium in generali Sacrorum Rituum coetu coram Sanctissimo Patre die 27 elapsi mensis ab infrascripto Cardinali propositum fuit: cui quotquot aderant Revmi Cardinales, Officiales Praelati Patresque Consultores unanimi affirmativo suffragio responderunt. Beatissimus vero Pater magna quidem animi delectatione concors hoc votum auscultavit, attamen ad hunc usque diem Ssmae Trinitati sacrum sententiam ferre distulit, ut suis adstantiumque ingeminatis precibus divinum beneplacitum clarius Ipsi pateret. Quod factum est. Quocirca eumdem Cardinalem Praefectum et Ponentem, R. P. Salvatorem Natucci, Fidei generalem Promotorem meque Secretarium advocavit Sacroque devotissime celebrato, edixit: *Tuto procedi posse ad Beatae Ioannae de Lestonnac Canonizationem.*

Hoc autem decretum rite promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit.

Datum Romae, die 23 Maii, in festo Ssmae Trinitatis, a. D. 1948.

✠ C. Card. MICARA, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

II

AQUEN. seu ASTEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI IOSEPHI MARELLO, EPISCOPI AQUENSIS, CONGREGATIONIS OBLATORUM S. IOSEPH FUNDATORIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio Introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Pedemontana regio, quae gloriosa ob praeclaros filios e sinu suo editos praedicatur, gloriosior merito est extollenda, quia plurium mater exstitit virorum ac mulierum, qui Ecclesiam Dei, nostris quoque temporibus,

mirifice virtutibus omne genus illustrarunt. Etenim in S. Iosepho Benedicto Cottolengo sacerdotem effusissimae caritatis in derelictos ac paene infinitae in divinam Providentiam fiduciae, in S. Ioanne Bosco amantissimum adulescentium patrem, atque florentissimae familiae conditorem, quae universum mundum per suos filios filiasque regnum Dei prolatat, in S. Iosepho Cafasso sapientissimum praeceptorem, animorumque insignem moderatorem datum est admirari. Alii quoque non pauci horum exemplis permoti, cum operum tum virtutum eorum aemulatores effecti, qui altarium honores assequantur digni esse videntur.

Quos inter Iosephus Marello, Aquensium Episcopus, modo est adnumerandus. Hic Augustae Taurinorum e Vincentio et Anna Maria Viale, piis honestisque coniugibus die 26 Decembris anno 1844 natus, eodem die baptizatus est. Post decem annos eius familia ad oppidum cui nomen « S. Martino Alfieri » aut « ad Tanarum » se transtulit, in Astensi dioecesi, in qua Sacro chrismate delibutus est, atque, in seminarium admissus, humanioribus litteris excultus fuit.

Patri morem gerens e Seminario invite egressus, per biennium circiter Augustae Taurinorum est commoratus. Gravi morbo correptus, a patre, si valetudinem recuperasset, ut ad Seminarium rediret obtinuit, quod factum est. Sacris initiatus, die 19 Septembris anno 1860 ad sacerdotium promotus est.

Tanta prudentia, pietate ac morum suavitate enitebat ut ab Episcopo secretarii munus ei fuerit concreditum, quo in officio constitutus, Episcopum ad Vaticanum Concilium accedentem comitatus est. Omnibus sacerdotalibus muniis in exemplum est functus, omnibus se probans magno animarum emolumento. Quarum zelo permotus Congregationem Oblatorum S. Ioseph, in parochorum adiumentum constituit, quae Congregatio ab Episcopo Astensi prius, ab Apostolica deinde Sede a. 1909 approbata est, uberesque fructus ad conditoris mentem Ecclesiae affert.

Cathedralis Ecclesiae canonicus, episcopalis Curiae Cancellarius, Confessarius assiduus, impiger concionator, omnibus omnia factus, animi candore, cordis amplitudine, in consiliis impertiendis fidelitate et prudentia, alacritate et constantia in agendo, fortitudine ac suavitate in gerendis negotiis enituit, omniaque officia, pro sua humilitate numquam quaesita, sed obedienti dulcique animo suscepta, Deo favente, semper valuit feliciter adimplere. Quas laudes Astensis Episcopus in litteris Apostolicae Sedi datis pro eius ad episcopatum electione celebravit.

Porro anno 1889 Leo XIII, qui Vaticani Concilii tempore eum agnoverat, Aquensium Episcopum elegit. In hoc sibi commisso officio, pastorem bonum, forma factum gregis ex animo, se praebuit.

Verum inscrutabili Dei consilio, vix sexennium dioecesim rexit, die enim 30 Maii, anno 1895 Savonae, quo ut festis ad honorem S. Philippi Nerii assisteret, se contulerat, inopinate cessit a vita. Sanctitatis fama continuo Savonae quoque erupit, vividior autem, uti pronum est, in Aquensi dioecesi atque in Oblatorum Congregationis sinu. Quare in Aquensi curia duo constructi sunt processus, annis nempe 1924-1928; 1941-1942, in quibus super Servi Dei scriptis, sanctitatis fama, atque de liturgico cultu non praestito actum est; item in Astensi annis 1924-1928; anno vero 1925 in Taurinensi per Rogatoriales litteras. Scriptis perpensis, Sacra haec Congregatio die 12 Maii a. 1937 nihil obstare decrevit quominus ad ulteriora procedi posset.

Plures pro huius causae Introductione Summo Pontifici oblatae sunt postulatoriae litterae, inter quas duae Cardinalis Taurinen. Archiepiscopi, cunctorum Archiepiscoporum et Episcoporum Pedemontis, aliorumque.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, Revmo Nicolao Praglia e Congregatione Oblatorum S. Ioseph, generali postulatore instante, die 25 Maii anni huius Emus ac Revmus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, in ordinario sacrae huius Congregationis coetu dubium disceptandum proposuit: *An signanda sit commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur* de eaque retulit. Emi ac Revmi Cardinales, relatione auscultata, auditisque Officialium Praelatorum suffragiis, nec non R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, omnibus mature perpensis, rescripserunt: *Signandam esse commissionem, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem Ssmo D. N. ab infrascripto Cardinali, subsignata die, relatione, Sanctitas Sua, Emorum Patrum rescriptum ratum habens, *commissionem Introductionis causae Servi Dei Iosephi Marello* Sua manu dignata est obsignare.

Datum Romae, die 28 Maii a. D. 1948.

C. Card. Micara, Ep. Velitern., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† A. Carinci, Archiep. Seleuc., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

AGRIGENTINEN.

NULLITATIS MATRIMONII (DI CARLO-BILELLA)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñae Rosaliae Bilella, in causa de qua supra conventae, eandem citamus ad comparendum in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria) die 16 Ianuarii 1949, hora undecima, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Dñae Rosaliae Bilella, curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

Dinus Staffa, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 16 Octobris 1948.

Hugo Felice, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Rosalie Bilella, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 16 janvier 1949, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Rosalie Bilella devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

PANORMITANA

NULLITATIS MATRIMONII (RAJA-TRIPICIANO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñae Mariae Veliae Tripiciano, in causa de qua supra conventae, eandem citamus ad comparendum in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, Palazzo della Cancelleria) die 29 Ianuarii 1949, hora decima, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Dñae Mariae Veliae Tripiciano, curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

Albertus Canestri, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 25 Octobris 1948.

Hugo Felice, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Marie Velia Tripiciano, défenderesse en cette cause, nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureure légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Palazzo della Cancelleria) le 29 janvier 1949, à 10 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans le cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Marie Velia Tripiciano devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RELIGIOSI

AVVISO DI CONCORSO

Nei giorni 15, 16, 17 dicembre 1948 si terranno nei locali della S. Congregazione gli esami di Concorso per la provvista di tre posti di impiegati di ruolo vacanti.

L'esame consisterà: 1° In un esercizio scritto sul diritto dei Religiosi, delle Società senza voti e degli Istituti secolari:

2° nella risoluzione di un caso pratico riguardante la competenza delle Sacre Congregazioni;

3° nella redazione fatta in latino e in una lingua estera di un documento proposto.

I candidati che volessero prendervi parte e non abbiano oltrepassato i 35 anni di età e siano muniti almeno di laurea in Teologia o in Diritto Canonico, sono invitati a presentare, non oltre il giorno 10 dicembre, la domanda corredata dal « nulla osta » del proprio Ordinario e dell'Eminentissimo Cardinal Vicario di Sua Santità, dai titoli di studio, certificati di Uffici e cariche.

Nelle qualifiche si terrà speciale conto della facilità ed eleganza della redazione in latino e della conoscenza pratica delle più usate lingue moderne.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è benignamente degnato di nominare:

15 luglio 1948. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore dei Figli della Carità* (Parigi).

10 agosto » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Suore di S. Giuseppe di Bourg.*

18 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Schuster Alfredo Ildefonso, *Protettore della Congregazione delle Suore di Maria Ssma Consolatrice* (Milano).

1 settembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Tedeschini Federico, *Protettore dei Religiosi Terziari Cappuccini di Nostra Signora Addolorata* (Madrid).

1 ottobre 1948. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Piazza Adeodato Giovanni, *Segretario della S. Congregazione Concistoriale.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Micara Clemente, *Protettore delle Suore Terziarie Cappuccine di Loano* (Genova).

20 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Tedeschini Federico, *Protettore dell'Istituto del Divino Amore* (Roma).

28 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Tisserant Eugenio, *Protettore dell'Istituto delle Religiose dell'Immacolata Concezione di Nostra Signora di Lourdes* (Tarbes e Lourdes).

3 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Tedeschini Federico, *Protettore delle Suore di San Giuseppe dell'Apparizione* (Marsiglia).

Assistenti al Soglio Pontificio:

21 luglio 1948. S. E. Revma Monsig. Tani Antonio, Arcivescovo di Urbino.

15 settembre » S. E. Revma Monsig. Paino Angelo, Arcivescovo di Messina e Archimandrita del Ssmo Salvatore di Messina.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

25 marzo 1948. Monsig. Pollio Francesco Saverio, dell'archidiocesi di Sorrento.

15 maggio » Monsig. Hoss Giuseppe, della diocesi di Veszprimia.

4 settembre » Monsig. Mc Kay Giacomo N. V., della diocesi di Kansas City.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Prelati Domestici di Sua Santità:

11 ottobre 1945. Monsig. Leuther Ilario, della diocesi di La Crosse.

20 maggio 1946. Monsig. Flynn Giacomo, della diocesi di Meath.

» » » Monsig. Rodriguez Giuseppe Alonso, della diocesi di Bahia Blanca.

12 ottobre 1947. Monsig. McCullen Riccardo, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Das Neves Antonio, dell'archidiocesi di Buenos Aires.

12 ottobre 1947. Monsig. Nuñez Mendoza Mariano, della medesima archidiocesi.
29 » » Monsig. Suarez Francesco, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Tortolo Adolfo, della diocesi di Mercedes.
1 novembre » Monsig. Barajas Giusto, della diocesi di Tepic.
23 » » Monsig. Parent Elzear, dell'archidiocesi di Quebec.
8 gennaio 1948. Monsig. Mackenzie Raimondo V., della diocesi di Charlottetown.
14 » » Monsig. Carey Daniele Giuseppe, dell'archidiocesi di Vancouver.
» » » Monsig. Fogarty Patrizio, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Nichol Tommaso Melville, della medesima archidiocesi.
22 » » Monsig. Koch Giuseppe, dell'archidiocesi di Denver.
27 » » Monsig. Galloni Francesco, della diocesi di Brescia.
30 » » Monsig. Gagnon Ernesto, dell'archidiocesi di Rimouski.
3 febbraio » Monsig. Cannon Walter, dell'archidiocesi di Quebec.
» » » Monsig. Borboni Giovanni (Roma).
» » » Monsig. Doyon Paolo Emilio, della diocesi di Trois-Rivières.
23 » » Monsig. Loyza Angelo Maria, dell'archid. di Arequipa.
» » » Monsig. Manzanedo-Ruiz Eugenio, dell'archidiocesi di Angelopoli.
25 » » Monsig. Beadry Carlo, dell'archidiocesi di Montréal.
27 marzo » Monsig. Rossi Emilio (Roma).
24 aprile » Monsig. Dufour Giuseppe N., della diocesi di Chicoutimi.
13 maggio » Monsig. Burke Vincenzo Paolo, della diocesi di Scranton.
» » » Monsig. Costello Francesco Antonio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Dolan Guglielmo K., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Kane Dionisio Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Losieniecki Venceslao L., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Miliauskas Giuseppe Vincenzo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Schmidt Giorgio Tommaso, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Sobota Giovanni Stefano, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vaughan Giovanni Giuseppe, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Mechler Michele A., dell'archidiocesi di Newark.
» » » Monsig. Tralka Antonio A., della medesima archidiocesi.
2 giugno » Monsig. Maguire Patrizio A., della diocesi di Salt Lake.
» » » Monsig. Mondon Erberto, della diocesi di La Réunion.

4 luglio 1948. Monsig. McDonald Guglielmo Giuseppe, dell'archidiocesi di San Francisco.
» » » Monsig. Higgins Martino Giuseppe, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Lannery Gregorio, della diocesi di Trenton.
» » » Monsig. Lipinski Martino J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. McCorristin Carlo J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. McCorristin Michele P., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Sullivan Francesco J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Licari Natale, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
14 » » Monsig. Hoffman Mattia M., dell'archidiocesi di Dubuque.
» » » Monsig. Luby Silvestro D., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Sheehy Maurice S., della medesima archidiocesi.
16 » » Monsig. Gregoire Giovanni Battista, della diocesi di Winona.
22 » » Monsig. Barile Vincenzo, dell'archidiocesi di Capua.
1 agosto » Monsig. Barrett Edoardo G., della diocesi di Paterson.
» » » Monsig. Brady Tommaso, della diocesi di Kansas City.
» » » Monsig. Caffrey Francesco J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Downey Giovanni J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Franka Carlo J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Hagerdon Francesco J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Keegan Giacomo J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Keyes Giovanni W., della medesima diocesi.
» » » Monsig. McDonald Tommaso B., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Scanlon Cornelio B., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Schilling Enrico, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Strasburger Carlo J., della medesima diocesi.
7 » » Monsig. Yassagari Paolo, dell'archidiocesi di Madras.
21 » » Monsig. Gaddi Clemente, della diocesi di Como.
» » » Monsig. Mercurio Domenico, dell'archidiocesi di Monreale.
» » » Monsig. Ferrara Natale, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Neglia Luigi, della diocesi di Oria.
31 » » Monsig. Condon Giovanni B., dell'archidiocesi di Boston.
» » » Monsig. Crane Giovanni J., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Cronin Francesco, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Cunningham Carlo N., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Dalton Agostino C., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Kenney Edoardo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Mc Cafferty Giacomo J., della medesima archidiocesi.

31 agosto 1948. Monsig. Sallaway Francesco S., della medesima archidiocesi.
2 settembre » Monsig. D'Alfonso Ernesto, della diocesi di San Severo.
» » » Monsig. Loriga Michele, dell'archidiocesi di Sassari.
8 » » Monsig. Caiola Mariano, della diocesi di Cerreto Sannita.
» » » Monsig. De Nicola Mario, della medesima diocesi.
» » » Monsig. De Paola Domenico, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Mendillo Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Pastore Pasquale, della medesima diocesi.
10 » » Monsig. Baldassarri Salvatore, della diocesi di Faenza.
16 » » Monsig. Portalupi Sante, della diocesi di Vigevano.
20 » » Monsig. Falzacappa Giuseppe (Roma).
22 » » Monsig. Novi Antonio, della diocesi di Nocera dei Pagani.
» » » Monsig. Vitolo Giovanni, della medesima diocesi.
30 » » Monsig. Comand Fabio, dell'archidiocesi di Udine.
6 ottobre » Monsig. Morelli Giacomo, della diocesi suburbicaria di Palestrina.

Camerieri segreti soprannumerari di Sua Santità:

12 ottobre 1947. Monsig. Codeviola Michele, dell'archidiocesi di Buenos Aires.
7 novembre » Monsig. Damen Guglielmo Giuseppe, della diocesi di Ruremonda.
13 » » Monsig. Post Regnero Riccardo, dell'archidioc. di Utrecht.
14 » » Monsig. Duran Alfonso, dell'archidiocesi di Santa Fè (Argentina).
19 » » Monsig. Labarca Giorgio, della diocesi di Talca.
25 » » Monsig. Vicuña Aranguiz Eladio, dell'archidiocesi di Santiago del Chile.
6 dicembre » Monsig. Malaga Eusebio, dell'archidiocesi di Lima.
19 » » Monsig. Beaudoin Luciano, dell'archidiocesi di Ottawa.
3 febbraio 1948. Monsig. Fässler Tommaso, della diocesi di Coira.
23 » » Monsig. Alvarez Emanuele G., dell'archidiocesi di Arequipa.
» » » Monsig. Del Carpio Giuseppe Luigi, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Todco Raimondo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Mourad Pietro, della diocesi di Baalbek dei Maroniti.
27 aprile » Monsig. McVermolen Gerardo M., della diocesi di Breda
29 » » Monsig. Davila Sisto, della diocesi di Huancayo.
» » » Monsig. Deursen Uberto Giuseppe, della diocesi di Haarlem.

13 maggio 1948. Monsig. Florey Salvatore Giuseppe, della diocesi di Scranton.
» » » Monsig. Madden Giuseppe Luigi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vingerhoets Adriano, della diocesi di s'Hertogenbosch.
» » » Monsig. Whitty Pietro, dell'archidiocesi di Liverpool.
2 giugno » Monsig. Ingendael Giovanni G. F., della diocesi di Ruremonda.
4 » » Monsig. Pelaia Bruno, della diocesi di Squillace.
26 » » Monsig. Burns Riccardo, della diocesi di Rochester.
» » » Monsig. Nijri Stefano, della diocesi di Gran Varadino dei Latini.
30 » » Monsig. Danieli Edoardo, della diocesi di Como.
1 luglio » Monsig. Michalski Mariano, dell'archidiocesi di Cracovia.
» » » Monsig. Slapa Ladislao, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Van Roy Rodolfo, della medesima archidiocesi.
4 » » Monsig. Culley Francis T., dell'archidiocesi di Cincinnati.
» » » Monsig. Evans Ferdinando A., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Liebold Paolo F., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Welch Guglielmo C., della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Catanoso Gaetano, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
» » » Monsig. Chiappetta Luigi, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Foti Cosimo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giunta Paolo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Palamara Orazio, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Di Lorenzo Salvatore R., della diocesi di Trenton.
» » » Monsig. Foley Giacomo S., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Hogan Giacomo J., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Madura Martino A., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Rura Giovanni E., della medesima diocesi.
7 » » Monsig. Costantini Felice, della diocesi di Civita Castellana.
14 » » Monsig. Maccarrone Michele, della diocesi di Forlì.
31 » » Monsig. Duvanis Pietro, del vicariato apostolico di Egitto.
1 agosto » Monsig. Catenelli Luigi, dell'archidiocesi di Camerino.
» » » Monsig. Dibbins Carlo A. N., della diocesi di Kansas City.
» » » Monsig. Dunn Paolo A., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Kennedy Pietro R., della medesima diocesi.
» » » Monsig. King Giorgio W., della medesima diocesi.
» » » Monsig. Roels Guglielmo F., della medesima diocesi.

7 agosto 1948. Monsig. Bertke Stanislao, dell'archidiocesi di Cincinnati.
» » » Monsig. Puthet Giacobbe, dell'archidiocesi di Madras.
9 » » Monsig. Heim Bruno, della diocesi di Basilea.
» » » Monsig. Graiff Lino, dell'archidiocesi di Trento.
11 » » Monsig. Davighi Gino, dell'archidiocesi di Perugia.
» » » Monsig. Minestrini Ettore, della medesima archidiocesi.
21 » » Monsig. Ravagli Antonio, della diocesi di Modigliana.
» » » Monsig. Valentini Mario, della medesima diocesi.
2 settembre » Monsig. Bolla Giuseppe, della diocesi di Casale Monferrato.
» » » Monsig. De Luca Giuseppe, della diocesi di Rieti.
» » » Monsig. Francesconi Ercole, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Peduzzi Guido, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Jammarino Pasquale, della diocesi di Larino.
» » » Monsig. Marotta Biagio, della diocesi di Policastro.
» » » Monsig. Fiordalisi Carmelo, della diocesi di Tursi.
» » » Monsig. Ponzetta Giuseppe, della diocesi di Ugento.
» » » Monsig. Rando Federico, dell'archidiocesi di Messina.
10 » » Monsig. Minghetti Sante, della diocesi di Faenza.
» » » Monsig. Venturi Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Quadraroli Igino (Roma).
12 » » Monsig. Torpigliani Bruno, della diocesi di Arezzo.
22 » » Monsig. Canzolino Enrico, della diocesi di Nocera dei Pagani.
» » » Monsig. Di Costanzo Francesco, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Russo Antonio, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Striano Vincenzo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vicedomini Vincenzo, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Tou Pietro, della diocesi di Chaohsien.
30 » » Monsig. Bianchi Filippo, della diocesi di San Miniato.

Camerieri segreti soprannumerari di spada e cappa di Sua Santità:

20 giugno 1947. Il conte Marchisio Giovenale, della diocesi di Brooklyn.
8 gennaio 1948. Il sig. Charles-Roux Giovanni, dell'archidiocesi di Parigi.
28 giugno » Il nob. Antonucci Lucidi Augusto (Roma).
» » » Il sig. Capece Minutolo dei duchi di S. Valentino Gennaro, dell'archidiocesi di Napoli.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di Sua Santità:

26 giugno 1948. Monsig. Paponi Tito, della diocesi di Pescia.
14 luglio » Monsig. Doria Michele, della diocesi di Andria.
9 agosto » Monsig. Wuestenberg Bruno, dell'archidiocesi di Colonia.

Camerieri d'onore soprannumerari di spada e cappa di Sua Santità:

8 gennaio 1948. Il sig. Goodhart Heron, della diocesi di Ginevra.
28 giugno » Il sig. Szudy Giorgio M., della diocesi di Cleveland.

ONORIFICENZE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

29 aprile 1948. Al sig. Betta Angelo, dell'archidiocesi di Trento.
23 maggio » Al sig. Adragna Francesco, della diocesi di Trapani.
» » » Al sig. Errázuriz Larrain Pietro, dell'archidiocesi di Santiago del Chile.
26 » » Al sig. Montanaro Edgardo Giorgio, della diocesi di Gozo.
4 luglio » Al sig. Laeuffer Federico, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Sosson Pietro, della medesima archidiocesi.
10 settembre » Al sig. Mandour Alfonso, della diocesi di Damasco dei Maroniti.
» » » Al sig. Negip Issa El-Khoury, della diocesi di Beirut dei Maroniti.
» » » Al sig. Van Diermen Giovanni Federico, del vicariato apostolico di Batavia.
18 » » Al sig. Cellino Guglielmo, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Toselli Francesco, della diocesi di Cuneo.
26 » » Al sig. Averna Gaetano, della diocesi di Caltanissetta.
» » » Al sig. Marini Alfredo (Roma).
» » » Al sig. Stara Tedde Giorgio (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

21 settembre 1945. Al sig. Cahill Tommaso Giuseppe, della diocesi di Cheyenne.
3 agosto 1947. Al sig. Mertens Giuseppe, dell'archidiocesi di Malines.
26 » » Al sig. Wesseling Pietro Cornelio, della diocesi di Haarlem.
7 novembre » Al sig. de Hoog Ermanno H. N., della diocesi di Breda.
27 » » Al sig. de Bie Giuseppe R. M., della diocesi di Breda.
19 dicembre » Al sig. Aelen Adriano, della diocesi di s'Hertogenbosch.
» » » Al sig. Meylink Francesco, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Van Schuylenburgh Giuseppe M. Antonio, della diocesi di Haarlem.

19 dicembre 1947. Al sig. Benselorp Ludovico F. M., dell'archidiocesi di Utrecht.
» » » Al sig. Foley Harold S., dell'archidiocesi di Vancouver.
27 » » Al sig. Wijnen Enrico G., della diocesi di Ruremonda.
22 gennaio 1948. Al sig. Van Spaendonk Carlo G. L. M., della diocesi di s'Hertogenbosch.
23 febbraio » Al sig. Dempsey Giovanni C., dell'archidiocesi di Cincinnati.
» » » Al sig. Gibbons Michel J., della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Penker Trien A., della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Richter Ludovico R., della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Schlueter Elmer A., della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Spaeth Paolo, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Lopez de Romaña Ferdinando, dell'archidiocesi di Arequipa.
» » » Al sig. Lopez de Romaña Francesco, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Lozada Luigi, della medesima archidiocesi.
25 » » Al sig. Potters Teodoro G., della diocesi di Breda.
13 aprile » Al sig. Hettema Giovanni, della diocesi di s'Hertogenbosch.
» » » Al sig. Trembiay Eugenio, della diocesi di Chicoutimi.
19 maggio » Al sig. Hilado Emilio J., della diocesi di Bacolod.
23 » » Al sig. Kreimborg Francesco, della diocesi di Haarlem.
» » » Al sig. Kreimborg Giovanni, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Kreimborg Leopoldo, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Mignot Remigio, della diocesi di s'Hertogenbosch.
» » » Al sig. Moussemlt Gerardo Giovanni M., della diocesi di Haarlem.
» » » Al sig. Van Schaick Gregorio T. S. G., dell'archidiocesi di Utrecht.
27 » » Al sig. Van Nispen tot Berenzer Francesco Giov., della medesima archidiocesi.
26 giugno 1948. Al sig. Tabone Antonio, della diocesi di Gozo.
6 luglio » Al sig. De Weck Guglielmo (Friburgo di Svizzera).
9 » » Al sig. ing. Dalla Torre Marino (Roma).
20 » » Al sig. Campegnoli Vincenzo, della diocesi di Novara.
22 » » Al sig. Vigna Bartolomeo, della diocesi di Mondovì.
7 agosto » Al sig. Dowiy Ugo, della diocesi di Kansas City.
» » » Al sig. McGee Luigi, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Pais Gilberto Lorenzo, dell'archidiocesi di Madras.
21 » » Al sig. Mancuso Mario, dell'archidiocesi di Monreale.
8 settembre » Al sig. Avedik Felice, dell'archidiocesi di Strigonia.

8 settembre 1948. Al sig. dott. Salhab Toufic, della diocesi di Beirut dei Maroniti.

10 » » Al sig. Marmorosz Casimiro, della diocesi di Grosseto.

30 » » Al sig. Comelli Gian Gaetano, dell'archidiocesi di Modena.

20 ottobre » Al sig. Belardo Mario (Roma).

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

19 novembre 1947. Al sig. Donoso Alfonso, della diocesi di Talca.

» » » Al sig. Fuenzalida Armando, della medesima diocesi.

26 giugno 1948. Al sig. Brotzu Giuseppe, dell'archidiocesi di Cagliari.

» » » Al sig. Calatri Antonio, della medesima archidiocesi.

» » » Al sig. Cara Salvatore, della medesima archidiocesi.

4 luglio » Al sig. Fammilume Giuseppe (Roma).

7 » » Al sig. Caprotti Giuseppe, dell'archidiocesi di Milano.

» » » Al sig. Dorigo Maurilio, della medesima archidiocesi.

» » » Al sig. Orlandini Edoardo, della medesima archidiocesi.

14 » » Al sig. Boschero Felice (Roma).

20 » » Al sig. Locatelli Augusto, della diocesi di Novara.

» » » Al sig. Negra Giovanni, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Ottinetti Italo, della medesima diocesi.

» » » Al sig. Zapelloni Giulio, della medesima diocesi.

22 » » Al sig. Conte Ciro, dell'archidiocesi di Bari.

1 agosto » Al sig. Afolabi Peter Ade, del vicariato apostolico di Lagos.

» » » Al sig. Belo Laoban Antonio, del medesimo vicariato apostolico.

7 » » Al sig. Paolazzi Pietro, dell'archidiocesi di Milano.

11 » » Al sig. Cicogna Leonardo, dell'archidiocesi di Torino.

9 settembre » Al sig. Mentasti Tarcisio, dell'archidiocesi di Milano.

14 » » Al sig. Sances Giuseppe, della diocesi di Ascoli Piceno.

» » » Al sig. Scimone Salvatore, della diocesi di Noto.

18 » » Al sig. Garboli Antonio (Roma).

» » » Al sig. Niccoli Salvatore, della diocesi di Lecce.

22 » » Al sig. Menni Giuseppe, dell'archidiocesi di Milano.

30 » » Al sig. Cattabriga Emilio, dell'archidiocesi di Modena.

» » » Al sig. Dotti Giuseppe, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.

» » » Al sig. Signora Giuseppe (Roma).

18 ottobre » Al sig. Lodi Jurandyr, dell'archidiocesi di S. Paolo del Brasile.

26 » » Al sig. Compostella Pietro, dell'archidiocesi di Milano.

» » » Al sig. Dugaria Giovanni, della medesima archidiocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

7 novembre 1947. Al sig. Vogt Eugenio, della diocesi di Basilea.
19 dicembre » Al sig. Sweeney Leone, dell'archidiocesi di Vancouver.
29 » » Al sig. Swecinski Alfredo, dell'archidiocesi di Vancouver.
» maggio 1948. Al sig. Lizares Antonio, della diocesi di Bacolod.
26 giugno » Al sig. Francone Andrea, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Manfredi Leopoldo, dell'archidiocesi di Sassari.
» » » Al sig. Solinas Antonio, della medesima archidiocesi.
4 luglio » Al sig. Brusa Achille, dell'archidiocesi di Milano.
20 » » Al sig. Giacobini Giacomo, della diocesi di Novara.
22 » » Al sig. Serrafero Giuseppe Luigi, della diocesi di Casale Monferrato.
» » » Al sig. Sirchio Giorgio, della medesima diocesi.
7 agosto » Al sig. Coccolo Bernardo Giov. Maria, dell'archidiocesi di Udine.
» » » Al sig. Dreischuh Alessandro, della diocesi di Nicopoli.
22 » » Al sig. Zachariev Teodoro, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Scavarda Serafino, dell'archidiocesi di Torino.
25 » » Al sig. Malandrucco Alberto, della diocesi suburbicaria di Velletri.
18 settembre » Al sig. Bonvini Mario, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Campanini Angelo, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giampietro Giuseppe, della diocesi di Sulmona.
» » » Al sig. Podio Francesco, dell'archidiocesi di Vercelli.

NECROLOGIO

8 agosto 1948. Monsig. Madarász Stefano, Vescovo di Cassovia.
19 settembre » Monsig. Heelan Edmondo, Vescovo di Sioux City.
21 » » Monsig. Lee Guglielmo, Vescovo di Clifton.
26 » » Monsig. Perlo Gabriele, Vescovo tit. di Amizone.
30 » » Monsig. Pereira Basilio Em. O., Vescovo tit. di Lipara.
17 ottobre » Monsig. Beckmann Francesco J., Arcivescovo tit. di Fulli.
22 » » Emo Sig. Card. Hlond Augusto, del tit. di S. Maria della Pace, Arcivescovo di Gnesna e Varsavia.
23 » » Monsig. Jeremich Giovanni, Vescovo tit. di Berissa.
27 » » Monsig. Roy Antonio Maria, Vescovo di Edmundston.
28 » » Monsig. Łukomski Stanislao Kostka, Vescovo di Łomza.
31 » » Monsig. Gomes da Silva Giuseppe Tommaso, Vescovo di Aracajù.
4 novembre » Monsig. Perlo Filippo, Vescovo tit. di Maronea.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.
Provisio ecclesiarum 469

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Guamensis. – Decretum. Territorium insulae Wake Vicariatui Apostolico Guamensi adnectitur. – 17 Iunii 1948 . 470

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Constantien. et Abrincen.* – Decretum introductionis causae beatificationis Servae Dei Marthae Le Bouteiller ex Instituto Scholarum Christianarum a Misericordia. – 1 Februarii 1948 471
II. *Sinarum seu Vicariatus Apostolici Sien-Hsien.* – Decretum introductionis causae seu declarationis martyrii Servorum Dei Leonis Ignatii Mangin et Pauli Denn sacerdotum Societatis Iesu, Petri Tchou viri laici, Annae Wang virginis saecularis et sociorum sacerdotum atque christifidelium in odium fidei, uti fertur, interfectorum. – 28 Maii 1948 . 473

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Catanen. – Nullitatis matrimonii (Principato-De Luca). – 22 Septembris 1948 476

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Udienza solenne 477
Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 477

(An. XL, n. 12 – 21 Novembris 1948)

ACTA PII PP. XII

Constitutiones Apostolicae

PAG.
I. *Manizalensis.* – Canonicorum Capitulum in cathedrali ecclesia Manizalensi erigitur. – 6 Martii 1948 . . 481
II. *De Lishui* (Liscioeivensis). – Praefectura Apostolica de Lishui in Sinis, in dioecesim erigitur, sub nomine « Liscioeivensis ». – 13 Maii 1948 . 483
III. *De Makassar* (Makassarensis). – Praefectura Apostolica de Makassar in Vicariatum Apostolicum, « Makassarensem » nomine, evehitur et erigitur. – 13 Maii 1948 486
IV. *Niameyensis* (Parakuensis). – Ex Praefectura Apostolica Niameyensi pars meridionalis seiungitur et nova exinde erigitur Praefectura Apostolica, « Parakuensis » nomine, quae Societati pro Missionibus ad Afros commissa manebit. Praefectura Apostolica Niameyensis, ita territorio imminuta, Congregationi Ssmi Redemptoris committitur. – 13 Maii 1948 . 487
V. *B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii.* – Monasterium B. M. V. de Monteserrato Fluminis Ianuarii in Abbatiam « Nullius » erigitur seu restituitur. – 19 Maii 1948 . . . 489

Litterae Apostolicae

I. *Praefervida tantaque.* – Sanctuarium B. Mariae V. « Nostrae Dominae Spei » in Maceriensi civitate, vulgo Mezières dicta, intra Rhemensis Archidioecesis fines, titulo Basilicae minoris ornatur. – 15 Augusti 1946 . 491
II. *Novissimo universarum.* – B. Maria V., Immaculati Cordis titulo, praecipua caelestis Patrona Siiceuvensis dioecesis constituitur. – 1 Maii 1947 . . 492
III. *De historia Ecclesiae.* – Ecclesia Collegialis B. Mariae V., vulgo dicta « de San Juan de los Lagos », intra fines Archidioecesis Guadalajarensis, honoribus Basilicae minoris insignitur. – 1 Maii 1947 494
IV. *Hungaricae gentis fides.* – Honoribus ac privilegiis Basilicae minoris decoratur ecclesia graeci ritus Deo in honorem B. Mariae Virginis Perdolentis in loco « Máriapócs » dicata, intra fines Eparchiae Hajdudoroghensis in Hungaria. – 25 Martii 1948 497

Epistula

Quod sodales Consociationis. – Ad Revmum P. Ioannem Baptistam Janssens, Societatis Iesu Praepositum Generalem eumdemque Consociationis ab « Apostolatu orationis » moderatorem supremum. – 19 Septembris 1948 500

Nuntius Radiophonicus

A Summo Pontifice christifidelibus datus, ob quintum Conventum Eucharisticum Nationalem e tota Brasilia in urbe Portalegrensi coadunatis. – 31 Octobris 1948 503

Allocutio

Ad Delegatos, qui Romae convenerant, ob Conventum internationalem pro Unione Foederali Europea instauranda. – 11 Novembris 1948 . . . 507

(sequitur pag. IV)

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

PAG.

Decretum. Proscriptio librorum. – 30 Octobris 1948 511

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Burdigalen.* – Decretum de *Tuto* pro canonizatione B. Ioannae de Lestonnac, viduae, Fundatricis Ordinis Filiarum B. Mariae Virginis. – 23 Maii 1948 512

II. *Aquen. seu Asten.* – Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Iosephi Marello, Episcopi Aquensis, Congregationis Oblatorum S. Iosephi fundatoris. – 28 Maii 1948 . . 513

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

PAG.

Citationes edictales:

I. *Agrigentinen.* – Nullitatis matrimonii (Di Carlo-Bilella). – 16 Octobris 1948 516

II. *Panormitana.* – Nullitatis matrimonii (Raja-Tripiciano). – 25 Octobris 1948 517

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. C. dei Religiosi: *Avviso di concorso* . . 518

Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 518

Necrologio 528

EDITIO NOVISSIMA

MARTYROLOGIVM ROMANVM

GREGORII PAPAE XIII IUSSU EDITUM, URBANI VIII ET CLEMENTIS X AUCTORITATE RECOGNITUM, AC DEINDE A. MDCCXLIX BENEDICTI XIV OPERA AC STUDIO EMENDATUM ET AUCTUM

Tertia post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa

Typis Poliglottis Vaticanis, MDCCCCXLVIII — Editio in-4° charactere rubro-nigro

Lit. 2000 ($ 4)

Primam Martyrologii Romani editionem iussu Pii X anno 1913 factam, alia penitus refusa sub Benedicto XV, anno 1922, subsequuta est - quam reimpressio excepit anno 1930. Exinde, post decem et octo annos, omnibus exemplaribus penitus exhaustis, necessitas urgebat parandi tertiam cum additione recentiorum caelitum quorum ellogia a S. R. C. confecta SS. D. N. Pius Pp. XII die 27 februarii c. a. 1948 adprobavit.

Haec tertia Martyrologii R. editio nuperrime, typis Vaticanis prodiit, 34 novissimis ellogiis ditata, quibus addendum est duplex festum Maternitatis et Immaculati Cordis B. M. Virginis. Textu veteris editionis substantialiter immutato, quaedam minoris momenti passim ita sunt emendata, ut ex parte redactionali omnibus numeris absoluta dicenda sit. Ad curam typographicam quod attinet, characterum perspicuitas atramenti bicoloris nitor et cartae soliditas, hanc tertiam editionem omni laude ornandam perficiunt.

Sac. ALAPHRIDUS OTTAVIANI

INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI

EDITIO TERTIA

Vol. I, **Ecclesiae constitutio socialis et potestas** pp. XVI-452. 1947. L. 1000 ($ 2)

Vol. II, **Ecclesia et Status,** pp. VII-497. 1948. L. 1000 ($ 2)

COMPENDIUM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI

in usum Auditorum S. Theologiae, pp. VIII-504, Editio altera, iterum impressa, 1948

L. 800 ($ 1,75)

Veneunt apud (*Libreria Editrice Vaticana - Città del Vaticano*)